

Warszawa, dnia 28 czerwca 2021 r.

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW,
FUNDUSZY I POLITYKI REGIONALNEJ**

PA6.8100.1.2021.GON

PA6.8100.1.2021

Według rozdzielnika

Stosownie do postanowień § 36 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263), art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1809) oraz art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2232, z późn. zm.) uprzejmie informuję, że na stronie Rządowego Centrum Legislacji <https://legislacja.gov.pl/> został zamieszczony **projekt z dnia 1 czerwca 2021 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw** wraz z uzasadnieniem oraz OSR (nr UC 83 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów).

Zwracam się z uprzejmą prośbą o zgłoszenie ewentualnych uwag do ww. projektu, również w drodze elektronicznej (w formacie Word) na adres: sekretariat.pa@mf.gov.pl, **w terminie do dnia 21 lipca 2021 r.** Wyznaczony termin na zgłaszanie uwag podyktowany jest koniecznością przeprowadzenia procesu legislacyjnego w sposób umożliwiający wejście w życie niektórych przepisów ustawy w dniu 1 stycznia 2022 r. Projekt implementuje bowiem przepisy dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie), oraz dyrektywy Rady (UE) 2020/1151 z dnia 29 lipca 2020 r. zmieniającej dyrektywę 92/83/EEG w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych – które mają zostać wdrożone do 31 grudnia 2021 r.

Niezgłoszenie uwag w wyżej wymienionym terminie zostanie uznane jako rezygnacja z prawa do wyrażenia opinii w zakresie ww. projektu ustawy.

Z upoważnienia
Ministra Finansów, Funduszy
i Polityki Regionalnej

Jan Sarnowski
Podsekretarz Stanu
(podpisane kwalifikowanym podpisem
elektronicznym)

Rozdzielnik:

1. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej – sekretariat@pracodawcyrp.pl
2. Business Centre Club – Związek Pracodawców biuro@bcc.org.pl
3. Konfederacja „Lewiatan” – repcja@konfederacjalewiatan.pl
4. Rada Dialogu Społecznego – rds@cpsdialog.gov.pl
7. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” – prawny@solidarnosc.org.pl
5. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców – biuro@zpp.net.pl
6. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” – prawny@solidarnosc.org.pl
7. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych – opzz@opzz.org.pl
8. Forum Związków Zawodowych – biuro@fzz.org.pl
9. Związek Rzemiosła Polskiego – zrp@zrp.pl
10. Federacja Przedsiębiorców Polskich – biuro@federacjaprzedsiebiorcow.pl

U S T A W A

z dnia.....

o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 722, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1:

- w pkt 3:
 - w lit. a uchyla się tiret czwarte,
 - w lit. b uchyla się tiret trzecie,
- pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) eksport:

- a) wywóz wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium kraju poza terytorium Unii Europejskiej potwierdzony przez organ celny, o którym mowa w art. 221 ust. 2 lub art. 332 ust. 3-4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558, z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/2447”, zgodnie z przepisami tego rozporządzenia,

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Rady (UE) 2019/2235 z dnia 16 grudnia 2019 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i dyrektywę 2008/118/WE w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego w odniesieniu do działań obronnych w ramach Unii (Dz. Urz. UE L 336 z 30.12.2019, str. 10), dyrektywę Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającą ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie) (Dz. Urz. UE L 58 z 27.02.2020, str. 4) oraz dyrektywę Rady (UE) 2020/1151 z dnia 29 lipca 2020 r. zmieniającą dyrektywę 92/83/EWG w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz. Urz. UE L 256 z 5.08.2020, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym oraz ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 1747, 2320 i 2419 oraz z 2021 r. poz. 72, 255, 694, 802 i 1093.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 101 z 18.04.2016, str. 22, 206 z 29.06.2020, str. 8, Dz. Urz. UE L 416 z 1.01.2021, str. 48 oraz Dz. Urz. UE L 63 z 15.03.2021, str. 386.

- b) objęcie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych procedurą tranzytu zewnętrznego po zwolnieniu ich do wywozu;”,
- w pkt 10 wyrazy „produkowane, magazynowane” zastępuje się wyrazami „produkowane, w tym przetwarzane, lub magazynowane, w tym przechowywane, lub”,
- w pkt 12 wyrazy „produkcji, magazynowania” zastępuje się wyrazami „produkcji, w tym przetwarzania, lub magazynowania, w tym przechowywania, lub”,
- w pkt 14a po wyrazach „z miejsca importu” dodaje się wyrazy „innego niż skład podatkowy”,
- uchyla się pkt 16,
- po pkt 16 dodaje się pkt 16a–16d w brzmieniu:
 - „16a) e-SAD – elektroniczny uproszczony dokument administracyjny, na podstawie którego przemieszcza się, w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy:
 - a) wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy,
 - b) alkohol etylowy całkowicie skażony środkami dopuszczonymi do skażania alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażania alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 288 z 23.11.1993, str. 12, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 249, z późn. zm.);
 - 16b) dokument zastępujący e-SAD – dokument, na podstawie którego przemieszcza się, w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe, o których mowa w pkt 16a, gdy System jest niedostępny, zawierający takie same dane jak e-SAD;
 - 16c) uprawniony wysyłający – podmiot posiadający numer akcyzowy, który wysyła, również jednorazowo, w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-SAD albo dokumentu zastępującego e-SAD, w związku z

prowadzoną działalnością gospodarczą, w tym podmiot prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowany wysyłający;

- 16d) uprawniony odbiorca – podmiot posiadający numer akcyzowy, który odbiera, również jednorazowo, w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-SAD albo dokumentu zastępującego e-SAD, w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, w tym podmiot prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowany odbiorca;”
- w pkt 20 w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:
„f) wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, przemieszczanych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-SAD albo dokumentu zastępującego e-SAD, z wyłączeniem alkoholu etylowego całkowicie skażonego środkami dopuszczonymi do skażenia alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego;”
 - w pkt 25 skreśla się wyrazy „inne niż skład podatkowy”
 - w pkt 26 w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:
„d) przemieszczania wyrobów akcyzowych w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub dostawy wewnątrzspółnotowej, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w szczególności do przesyłania e-SAD, raportu odbioru, zmiany miejsca przeznaczenia oraz zawiadomienia o zmianie miejsca przeznaczenia, o których mowa w rozporządzeniu Komisji;”
 - pkt 27 i 28 otrzymują brzmienie:
„27) raport odbioru – raport składany za pośrednictwem Systemu, stanowiący dowód, że zostało zakończone przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo przemieszczanie na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych zerową stawką akcyzy ze względu na

ich przeznaczenie, albo przemieszczanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej;

28) dokument zastępujący raport odbioru – dokument zawierający takie same dane jak raport odbioru, stanowiący dowód, że zostało zakończone przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo przemieszczanie na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, albo przemieszczanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej, stosowany, gdy System jest niedostępny;”

– pkt 30a otrzymuje brzmienie:

„30a) alternatywny dowód zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy – wydane przez właściwe organy podatkowe na terytorium kraju lub przez właściwe władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej potwierdzenie, że wysłane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe zostały odebrane przez odbiorcę albo że zostały wyprowadzone poza terytorium Unii Europejskiej, albo że zostały objęte procedurą tranzytu zewnętrznego, w rozumieniu przepisów prawa celnego, zawierające w szczególności określenie rodzaju, ilości oraz kodów Nomenklatury Scalonej (CN) tych wyrobów, datę ich odbioru albo wyprowadzenia poza terytorium Unii Europejskiej, albo objęcia procedurą tranzytu zewnętrznego, a także dane identyfikacyjne podmiotu, który wyroby te odebrał, albo oznaczenie organu celnego, który nadzorował ich wyprowadzenie poza terytorium Unii Europejskiej, albo organu celnego, który objął je procedurą tranzytu zewnętrznego, wraz z danymi identyfikacyjnymi podmiotu, który dokonał ich eksportu;”

– po pkt 30a dodaje się pkt 30b w brzmieniu:

„30b) alternatywny dowód dostawy wyrobów akcyzowych przemieszczanych na podstawie e-SAD – wydane przez właściwe organy podatkowe na

terytorium kraju lub przez właściwe władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej przeznaczenia potwierdzenie, że przemieszczane wyroby akcyzowe zostały odebrane przez odbiorcę, zawierające w szczególności określenie rodzaju, ilości oraz kodów Nomenklatury Scalonej (CN) tych wyrobów, datę ich odbioru, a także dane identyfikacyjne podmiotu, który wyroby te odebrał;”,

- w pkt 31 w lit. f średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu: „g) uprawniony wysyłający;”,
 - w pkt 32 w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu: „f) uprawniony odbiorca;”,
 - po pkt 32 dodaje się pkt 32a w brzmieniu:
„32a) wysyłający podmiot zagraniczny – podmiot posiadający siedzibę lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego, który wysyła lub dostarcza, bezpośrednio lub pośrednio, z terytorium państwa członkowskiego, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy i Systemem, wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, od których na terytorium państwa członkowskiego została zapłacona akcyza lub które są objęte na terytorium państwa członkowskiego zerową stawką akcyzy, osobie fizycznej na terytorium kraju, nie w celach prowadzenia działalności gospodarczej;”,
- b) w ust. 2 wyrazy „zgodnie z art. 5 ust. 4 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG (Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2009, str. 12)” zastępuje się wyrazami „zgodnie z art. 4 ust. 4 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (Dz. Urz. UE L 58 z 27.02.2020, str. 4)”;
- c) w ust. 3 wyrazy „zgodnie z art. 5 ust. 5 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG (Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2009, str. 12, z późn. zm.)” zastępuje się wyrazami „zgodnie z art. 4 ust. 5 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (Dz. Urz. UE L 58 z 27.02.2020, str. 4)”;

2) w art. 8 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) import wyrobów akcyzowych, z wyłączeniem:

- a) importu wyrobów akcyzowych wysyłanych następnie z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z miejsca importu przez zarejestrowanego wysyłającego niebędącego importerem tych wyrobów,
- b) importu wyrobów akcyzowych wprowadzonych do składu podatkowego, w celu dopuszczenia ich do obrotu, w rozumieniu przepisów prawa celnego, i objęcia procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w miejscu importu znajdującym się w tym składzie podatkowym,
- c) przypadków, gdy dług celny wygasł na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e–g lub k unijnego kodeksu celnego;”;

3) w art. 10:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek podatkowy z tytułu importu wyrobów akcyzowych powstaje z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego. Przepisu nie stosuje w przypadku gdy dług celny wygasł na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e–g lub k unijnego kodeksu celnego.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Obowiązek podatkowy z tytułu wprowadzenia importowanych wyrobów akcyzowych do składu podatkowego, w celu dopuszczenia ich do obrotu, w rozumieniu przepisów prawa celnego, i objęcia procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w miejscu importu znajdującym się w tym składzie podatkowym, powstaje z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, dokonanego przez uprawnionego odbiorcę, powstaje z dniem, w którym wyroby akcyzowe zostały wprowadzone do miejsca odbioru uprawnionego odbiorcy wskazanego w e-SAD, na podstawie którego wyroby zostały przemieszczone.”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, o którym

mowa w art. 79 ust. 1, 2 i 4, powstaje z dniem odbioru dostarczonych wyrobów akcyzowych przez odbiorcę na terytorium kraju.”;

- 4) w art. 13 w ust. 1:
 - a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) będący uprawnionym odbiorcą – w przypadku ubytków wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. f;”;
 - b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) będący wysyłającym podmiotem zagranicznym albo przedstawicielem podatkowym;”;
 - c) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) będący osobą fizyczną, o której mowa w art. 79 ust. 1 – w przypadku, o którym mowa w art. 79 ust. 4;”;
- 5) w art. 14:
 - a) po ust. 3b dodaje się ust. 3ba w brzmieniu:

„3ba. Organami podatkowymi właściwymi w sprawach dotyczących uprawnionego wysyłającego są dla:

 - 1) osób fizycznych – naczelnik urzędu skarbowego właściwy w zakresie akcyzy ze względu na adres ich zamieszkania i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej;
 - 2) osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej – naczelnik urzędu skarbowego właściwy w zakresie akcyzy ze względu na adres ich siedziby i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej.”;
 - b) w ust. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) powiadamiania naczelnika urzędu skarbowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy o:

 - a) zamiarze wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego,
 - b) posiadaniu decyzji, o której mowa w art. 27 ust. 2a pkt 1”;
- 6) w art. 16 w ust. 1 w pkt 5 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wysyłający podmiot zagraniczny, jeżeli nie wyznaczył przedstawiciela podatkowego – przed dniem dokonania pierwszej wysyłki wyrobów akcyzowych.”;

- 7) w art. 18 w ust. 7:
- a) w pkt 1 po wyrazach „zarejestrowanych wysyłających” dodaje się wyrazy „, uprawnionych odbiorców na terytorium kraju, uprawnionych wysyłających na terytorium kraju”;
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) określenie rodzaju wyrobów akcyzowych objętych działalnością prowadzoną przez podmioty, o których mowa w pkt 1, oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności przez podmioty prowadzące składy podatkowe, zarejestrowanych odbiorców, zarejestrowanych wysyłających oraz podmioty pośredniczące;”;
 - c) w pkt 4 po wyrazach „zarejestrowanych wysyłających,” dodaje się wyrazy „uprawnionych odbiorców na terytorium kraju, uprawnionych wysyłających na terytorium kraju;”;
- 8) w dziale II po rozdziale 3a dodaje się rozdział 3b w brzmieniu:

„Rozdział 3b

Numer akcyzowy uprawnionego odbiorcy i numer akcyzowy uprawnionego wysyłającego na terytorium kraju

Art. 20j. 1. Podmiot, który zamierza nabyć wewnątrzspółnotowo lub dostarczyć wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy jako uprawniony odbiorca lub uprawniony wysyłający, jest obowiązany uzyskać odpowiednio numer akcyzowy uprawnionego odbiorcy lub numer akcyzowy uprawnionego wysyłającego.

2. Numer akcyzowy:

- 1) uprawnionego odbiorcy – jest nadawany na potrzeby nabyć wewnątrzspółnotowych lub jednorazowego nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych jako uprawniony odbiorca;
- 2) uprawnionego wysyłającego – jest nadawany na potrzeby dostaw wewnątrzspółnotowych lub jednorazowej dostawy wewnątrzspółnotowej wyrobów akcyzowych jako uprawniony wysyłający.

Art. 20k. 1. Numer akcyzowy uprawnionego odbiorcy i numer akcyzowy uprawnionego wysyłającego nadaje właściwy dyrektor izby administracji skarbowej na wniosek podmiotu złożony przez PUESC. Przepis art. 16 ust. 2c stosuje się odpowiednio.

2. Właściwy dyrektor izby administracji skarbowej, bez zbędnej zwłoki, informuje podmiot o nadaniu numeru akcyzowego uprawnionego odbiorcy lub numeru akcyzowego uprawnionego wysyłającego.

3. Wniosek o nadanie numeru akcyzowego uprawnionego odbiorcy zawiera:

- 1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także:
 - a) numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy – w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy,
 - b) numery akcyzowe zarejestrowanego odbiorcy związane z miejscami odbioru wyrobów akcyzowych – w przypadku zarejestrowanego odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca;
- 2) określenie rodzaju wyrobów akcyzowych, które będą nabywane wewnątrzspółnotowo;
- 3) określenie ilości wyrobów akcyzowych, które zostaną nabyte, oraz dane podmiotu, od którego zostaną one nabyte: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania oraz jego numer akcyzowy – w przypadku wniosku o nadanie numeru akcyzowego na potrzeby jednorazowego nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych;
- 4) wskazanie właściwego dla tego podmiotu naczelnika urzędu skarbowego w zakresie akcyzy.

4. Wniosek o nadanie numeru akcyzowego uprawnionego wysyłającego zawiera:

- 1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także:
 - a) numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy – w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy;

- b) numer akcyzowy zarejestrowanego wysyłającego – w przypadku zarejestrowanego wysyłającego;
- 2) określenie rodzaju wyrobów akcyzowych, które będą wysyłane wewnątrzspółnotowo;
 - 3) określenie ilości wyrobów akcyzowych, które zostaną wysłane, oraz dane podmiotu, do którego zostaną one wysłane: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania oraz jego numer akcyzowy – w przypadku wniosku o nadanie numeru akcyzowego na potrzeby jednorazowej dostawy wewnątrzspółnotowej wyrobów akcyzowych;
 - 4) wskazanie właściwego dla tego podmiotu naczelnika urzędu skarbowego w zakresie akcyzy.

Art. 20l. 1. W przypadku numeru akcyzowego uprawionego odbiorcy nadanego na potrzeby jednorazowego nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych jako uprawniony odbiorca i numeru akcyzowego uprawionego wysyłającego nadanego na potrzeby jednorazowej dostawy wewnątrzspółnotowej wyrobów akcyzowych jako uprawniony wysyłający tego nabycia lub tej dostawy należy dokonać w terminie 3 miesięcy od dnia nadania numeru akcyzowego.

2. Numer akcyzowy, o którym mowa w ust. 1, wygasa w przypadku niedokonania odpowiednio nabycia lub dostawy, o których mowa w ust. 1, w terminie, o którym mowa w tym przepisie.

Art. 20m. Uprawniony odbiorca oraz uprawniony wysyłający są obowiązani do poinformowania właściwego dyrektora izby administracji skarbowej o zmianie danych zawartych we wniosku, o których mowa w art. 20k ust. 3 i 4, w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana. Przepisy art. 16 ust. 2b i 2c stosuje się odpowiednio.

Art. 20n. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje decyzję o utracie ważności numeru akcyzowego uprawionego odbiorcy lub numeru akcyzowego uprawionego wysyłającego:

- 1) jeżeli podmiot nie istnieje albo
- 2) przez okres kolejnych 12 miesięcy podmiot, któremu nadano numer akcyzowy, nie dokonał nabycia wewnątrzspółnotowego jako uprawniony odbiorca albo nie dokonał dostawy wewnątrzspółnotowej jako uprawniony wysyłający.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wydanie decyzji o utracie ważności numeru akcyzowego następuje bez konieczności zawiadomienia podmiotu posiadającego numer akcyzowy.

3. Informację o decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie przekazuje właściwemu dyrektorowi izby administracji skarbowej.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest natychmiast wykonalna.

Art. 20o. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, dyrektora izby administracji skarbowej właściwego w sprawach numerów akcyzowych uprawnionych odbiorców oraz numerów akcyzowych uprawnionych wysyłających, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego procesu ich nadawania oraz kompletności i aktualności danych o uprawnionych odbiorcach oraz uprawnionych wysyłających.”;

9) w art. 27:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Miejsce importu może znajdować się w składzie podatkowym, jeżeli podmiot prowadzący skład podatkowy:

- 1) posiada, wydaną na podstawie przepisów prawa celnego, decyzję o uznaniu miejsca, w którym wyroby akcyzowe mogą być dopuszczane do obrotu, w rozumieniu tych przepisów;
- 2) powiadomi właściwego naczelnika urzędu skarbowego o posiadaniu decyzji, o której mowa w pkt 1.”,

b) uchyla się ust. 3a;

10) w art. 30 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zwalnia się od akcyzy ubytki wyrobów akcyzowych:

- 1) do wysokości:
 - a) ustalonej dla danego podmiotu przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego na podstawie art. 85 ust. 1 pkt 1 albo ust. 2 pkt 1 lit. a,
 - b) określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 7;
- 2) o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. a, lit. d i lit. e tiret pierwsze, wynikające z właściwości tych wyrobów, powstałe podczas przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy do wysokości określonej w akcie delegowanym Komisji Europejskiej określającym wspólne progi utraty

- częściowej, wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 6 ust. 10 Dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (Dz. Urz. UE L 58 z 27.2.2020, str. 4), zwanym dalej „aktem delegowanym Komisji Europejskiej określającym wspólne progi utraty częściowej”;
- 3) o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. f, wynikające z właściwości tych wyrobów, powstałe podczas ich przemieszczania na terytorium kraju do wysokości określonej w akcie delegowanym Komisji Europejskiej określającym wspólne progi utraty częściowej.”;
- 11) w art. 31 w ust. 1:
- a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
- „3a) przez siły zbrojne państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, na terytorium którego podatek akcyzowy jest wymagalny, do użytku tych sił zbrojnych lub towarzyszącego im personelu cywilnego lub w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn, gdy siły te biorą udział w działaniach obronnych prowadzonych w celu realizacji działania Unii Europejskiej w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony;”;
- b) w pkt 4 skreśla się wyrazy „w szczególności Centrum Szkolenia Sił Połączonych;”;
- 12) w art. 32 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) alkohol etylowy skażony środkami skażającymi, określonymi przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych spośród środków dopuszczonych do skażania alkoholu etylowego na podstawie przepisów wydanych na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2352), i wykorzystywany do produkcji wyrobów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, gdy taki skażony alkohol:
- a) został dodany do wyrobu nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi, lub
- b) jest używany do konserwacji i czyszczenia urządzeń produkcyjnych wykorzystywanych w procesie produkcji wyrobu nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi, o którym mowa w lit. a
- wyłącznie w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1 lub 8, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 5 pkt 1 i 2 oraz w ust. 6, 12 i 13; w przypadku podmiotu zużywającego zwolnienie od akcyzy dotyczy ilości nieprzekraczających

dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 2 lit. b oraz w ust. 2 pkt 3;”;

13) w art. 40:

a) w ust. 1:

– w pkt 1:

– – lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w składzie podatkowym, w tym również w wyniku:

- zwrotu przez podmiot pośredniczący albo podmiot zużywający oraz wprowadzenia do składu podatkowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy, który odebrał te wyroby jako uprawniony odbiorca,
- dopuszczenia do obrotu, w rozumieniu przepisów prawa celnego, w miejscu importu znajdującym się w składzie podatkowym,”

– – lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) przemieszczane, w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium kraju do urzędu celno-skarbowego na terytorium kraju, który:

- nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej albo
- jest urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego,”

– w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) urzędu celno-skarbowego na terytorium kraju, który:

- nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej albo
- jest urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego,”

- b) w ust. 2:
- pkt 3–5 otrzymują brzmienie:
 - „3) w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium kraju przez terytorium państw członkowskich do organu celnego, który:
 - a) nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej albo
 - b) jest urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego;
 - 4) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do urzędu celno-skarbowego na terytorium kraju, który:
 - a) nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej albo
 - b) jest urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego;
 - 5) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego przez terytorium kraju do organu celnego na terytorium innego państwa członkowskiego, który:
 - a) nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej albo
 - b) jest urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego;”
 - w pkt 10 lit. d otrzymuje brzmienie:
 - „d) organu celnego na terytorium państwa członkowskiego, który:
 - nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej albo
 - jest urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego;”

- w pkt 11 lit. d i e otrzymują brzmienie:
 - „d) urzędu celno-skarbowego na terytorium kraju, który:
 - nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej albo
 - jest urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego,
 - e) organu celnego na terytorium państwa członkowskiego, który:
 - nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, przez terytorium kraju albo
 - jest urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego, przez terytorium kraju.”;
- 14) w art. 41 w ust. 2 wyrazy „w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 31/96 z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. UE L 8 z 11.01.1996, str. 11; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 297)” zastępuje się wyrazami „w rozporządzeniu Komisji nr z dnia w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. UE L str.....)”;
- 15) w art. 41a:
 - a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. b–d oraz ust. 2 pkt 1–9;”;
 - b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
 - „1b. Warunkiem rozpoczęcia przemieszczania wyrobów akcyzowych w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 2 pkt 10 lit. a–c, jest przedstawienie, zgodnie z art. 15 unijnego kodeksu celnego, przez zgłaszającego, w rozumieniu przepisów prawa celnego, lub inną osobę uczestniczącą w załatwianiu formalności celnych naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, który dopuścił wyroby akcyzowe do obrotu na terytorium kraju:
 - 1) numeru akcyzowego zarejestrowanego wysyłającego;
 - 2) numeru akcyzowego odbiorcy na terytorium państwa członkowskiego, jeżeli jest zobowiązany taki numer posiadać;

- 3) dowodu, że importowane wyroby akcyzowe są przeznaczone dla odbiorcy na terytorium państwa członkowskiego – na żądanie tego naczelnika.”,
- c) w ust. 2:
- w pkt 1 po wyrazach „pkt 1 lit. b” dodaje się wyrazy „i d”,
 - w pkt 2 wyrazy „o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. c i pkt 2 lit. b i pkt 2 lit. b oraz ust. 2 pkt 3–5, pkt 10 lit. d i pkt 11 lit. d i e.” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 40 ust. 1 lit. c tiret pierwsze i pkt 2 lit. b tiret pierwsze oraz ust. 2 pkt 3 lit. a, pkt 4 lit. a, pkt 5 lit. a, pkt 10 lit. d tiret pierwsze i pkt 11 lit. d tiret pierwsze i lit. e tiret pierwsze;”,
 - dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) objęcia wyrobów akcyzowych procedurą tranzytu zewnętrznego w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. c tiret drugie i pkt 2 lit. b tiret drugie oraz ust. 2 pkt 3 lit. b, pkt 4 lit. b, pkt 5 lit. b, pkt 10 lit. d tiret drugie i pkt 11 lit. d tiret drugie i lit. e tiret drugie.”,
- d) uchyla się ust. 4a,
- e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Na żądanie organu podatkowego osoby uczestniczące w przemieszczaniu wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy powinny wskazać numer referencyjny nadany e-AD, na podstawie którego odbywa się przemieszczanie. W przypadku gdy przemieszczanie odbywa się na podstawie dokumentu zastępującego e-AD dokument ten powinien być załączony do przemieszczanych wyrobów akcyzowych.”;
- 16) w art. 41b w ust. 1:
- a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwych dla podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a – w przypadku dostawy wewnątrzspółnotowej albo”,
- b) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym jest składane zgłoszenie celne wywozowe na podstawie art. 221 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 – w przypadkach eksportu, o których mowa w art. 40 ust. 2 pkt 3, pkt 5, pkt 10 lit. d i pkt 11 lit. e.”;

17) po art. 41b dodaje się art. 41ba i art. 41bb w brzmieniu:

„Art. 41ba. 1. W przypadku wyrobów akcyzowych przemieszczanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z terytorium państwa członkowskiego, w celu dokonania eksportu, zgłaszający, w rozumieniu przepisów prawa celnego, na terytorium kraju wyroby akcyzowe do procedury wywozu albo procedury tranzytu zewnętrznego podaje naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, w którym składane jest zgłoszenie celne, numer referencyjny nadany e-AD, na podstawie którego są przemieszczane wyroby akcyzowe, o których mowa w zgłoszeniu celnym.

2. Przed zwolnieniem wyrobów akcyzowych do procedury wywozu albo procedury tranzytu zewnętrznego naczelnik urzędu celno-skarbowego, o którym mowa w ust. 1, dokonuje sprawdzenia, czy dane zawarte w e-AD są zgodne z danymi zawartymi w zgłoszeniu celnym.

3. W przypadku gdy dane zawarte w e-AD i zgłoszeniu celnym są niezgodne informacja o błędach jest automatycznie wysyłana z Systemu do właściwych władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którego wyroby akcyzowe zostały wysłane.

4. W przypadku gdy wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 1, nie zostaną wyprowadzone z terytorium Unii Europejskiej naczelnik urzędu celno-skarbowego, o którym mowa w ust. 1, powiadamia o tym władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 3, za pomocą Systemu.

Art. 41bb. Jeżeli System jest niedostępny w momencie rozpoczęcia przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z terytorium kraju, w celu dokonania eksportu, z terytorium państwa członkowskiego poza terytorium Unii Europejskiej i nie przywrócono dostępności Systemu do momentu złożenia zgłoszenia celnego do procedury wywozu albo procedury tranzytu zewnętrznego, podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, przekazuje zgłaszającemu, w rozumieniu przepisów prawa celnego, kopię dokumentu zastępującego e-AD.”;

18) w art. 41c dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do przemieszczeń, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. c, pkt 2 lit. b oraz ust. 2 pkt 3–5, pkt 10 lit. d oraz pkt 11 lit. d i e.”;

19) w art. 41e:

a) w ust. 2:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zakończeniu przemieszczania wyrobów akcyzowych – w przypadku nieotrzymania do momentu zakończenia przemieszczania tych wyrobów informacji, o której mowa w ust. 1”,

– część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– nie później jednak niż w terminie 5 dni roboczych, licząc od dnia zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Zakończenie przemieszczania wyrobów akcyzowych, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, następuje po rozładunku, z chwilą wpisu do ewidencji wyrobów, które podmiot odbierający odebrał.”,

c) w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku eksportu wyrobów akcyzowych przez urząd celno-skarbowy wyprowadzenia znajdujący się na terytorium kraju, w tym urząd celno-skarbowy będący urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego, w Systemie jest tworzony raport wywozu na podstawie informacji uzyskanej z elektronicznego systemu obsługi eksportu, potwierdzającej wyprowadzenie wyrobów akcyzowych poza terytorium Unii Europejskiej.”,

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku wyrobów akcyzowych przemieszczanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z terytorium kraju, w celu dokonania eksportu z terytorium państwa członkowskiego, System otrzymuje od władz państwa członkowskiego, z terytorium którego wyroby miały zostać wyprowadzone poza terytorium Unii Europejskiej, powiadomienie, że wyroby akcyzowe nie zostaną wyprowadzone. Powiadomienie to jest automatycznie przesyłane z Systemu do podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a. Po otrzymaniu powiadomienia podmiot wysyłający unieważnia e-AD lub dokonuje zmiany miejsca przeznaczenia wyrobów za pośrednictwem Systemu.”;

20) w art. 41g ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli, w przypadku eksportu wyrobów akcyzowych, System jest niedostępny lub gdy nie uzyskano e-AD, naczelnik urzędu celno-skarbowego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, albo naczelnik urzędu celno-skarbowego będącego urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego, przesyła dokument zastępujący raport wywozu lub dokument zastępujący powiadomienie, o którym mowa w art. 41ba ust. 4, że wyroby nie zostaną wyprowadzone z terytorium Unii Europejskiej, właściwemu dla podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, naczelnikowi urzędu skarbowego albo właściwym dla tego podmiotu władzom państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Naczelnik urzędu skarbowego właściwy dla podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, przesyła otrzymany dokument zastępujący raport wywozu lub dokument zastępujący powiadomienie, o którym mowa w art. 41ba ust. 4, temu podmiotowi wysyłającemu.”;

21) po art. 41g dodaje się art. 41ga w brzmieniu:

„Art. 41ga. W przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w celu dokonania eksportu, oraz braku raportu wywozu lub alternatywnego dowodu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, właściwy naczelnik urzędu skarbowego może zakończyć procedurę zawieszenia poboru akcyzy w Systemie na podstawie co najmniej dwóch z następujących dowodów:

- 1) potwierdzenie dostawy wyrobów akcyzowych na terytorium państwa trzeciego dokonane przez odbiorcę;
- 2) dokument podpisany lub uwierzytelniony przez podmiot, który wyprowadził wyroby akcyzowe z obszaru celnego Unii Europejskiej, poświadczający ich wyprowadzenie;
- 3) dokument, w którym właściwe władze państwa członkowskiego lub państwa trzeciego poświadczają dostawę, zgodnie z zasadami i procedurami mającymi zastosowanie do tego poświadczenia w tym państwie;
- 4) rejestry wyrobów akcyzowych dostarczanych na statki, samoloty lub instalacje morskie utrzymywane przez podmioty gospodarcze;
- 5) inne dowody spełniające wymogi, o których mowa w art. 180 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”;

22) w dziale III tytuł rozdziału 1a otrzymuje brzmienie:

„Przemieszczanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z użyciem Systemu oraz monitorowanie sprzedaży wyrobów węglowych z użyciem Systemu na terytorium kraju”;

23) w dziale III po rozdziale 1a dodaje się rozdział 1aa w brzmieniu:

„Rozdział 1aa

Wewnątrzwspólnotowe przemieszczanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z użyciem Systemu

Art. 46pa. Wewnątrzwspólnotowe przemieszczanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z użyciem Systemu odbywa się na podstawie e-SAD lub dokumentu zastępującego e-SAD, jeżeli wyroby wymienione w załączniku nr 2 do ustawy są przemieszczane w ramach:

- 1) dostawy wewnątrzwspólnotowej od uprawnionego wysyłającego na terytorium kraju do uprawnionego odbiorcy na terytorium państwa członkowskiego;
- 2) nabycia wewnątrzwspólnotowego do uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju od uprawnionego wysyłającego na terytorium państwa członkowskiego.

Art. 46pb. 1. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych, w przypadkach, o których mowa w art. 46pa, rozpoczyna się z chwilą wyprowadzenia wyrobów akcyzowych z miejsca wysyłki określonego w e-SAD lub dokumencie zastępującym e-SAD i kończy się z chwilą odbioru wyrobów akcyzowych przez uprawnionego odbiorcę w miejscu odbioru określonym w e-SAD lub dokumencie zastępującym e-SAD.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 46pa pkt 1, przemieszczanie wyrobów akcyzowych może być rozpoczęte po:

- 1) przesłaniu przez uprawnionego wysyłającego na terytorium kraju do Systemu projektu e-SAD i uzyskaniu z Systemu e-SAD, z nadanym numerem referencyjnym, sprawdzonego pod względem kompletności i prawidłowości danych zawartych w tym dokumencie, albo
- 2) sporządzeniu przez uprawnionego wysyłającego na terytorium kraju dokumentu zastępującego e-SAD oraz przekazaniu kopii tego dokumentu właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oraz właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego.

3. W przypadkach, o których mowa w art. 46pa, uprawniony wysyłający podaje osobom uczestniczącym w przemieszczaniu wyrobów akcyzowych numer referencyjny nadany e-SAD, na podstawie którego odbywa się przemieszczanie. Na żądanie organu podatkowego osoby uczestniczące w tym przemieszczaniu powinny podać ten numer referencyjny.

4. W przypadkach, o których mowa w art. 46pa, jeżeli przemieszczane są wyroby akcyzowe określone w załączniku nr 2 do ustawy, objęte zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, projekt e-SAD powinien zawierać informację, że przemieszczane wyroby są objęte zerową stawką akcyzy.

5. W przypadkach, o których mowa w art. 46pa, jeżeli przemieszczanie odbywa się na podstawie dokumentu zastępującego e-SAD, dokument ten powinien być załączony do przemieszczanych wyrobów.

6. Jeżeli, w przypadku, o którym mowa w art. 46pa pkt 2, nabywane wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, przed wyprowadzeniem tych wyrobów z miejsca wysyłki następuje automatyczne odnotowanie:

- 1) obciążenia zabezpieczenia generalnego złożonego przez uprawnionego odbiorcę na terytorium kraju kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju przemieszczanych wewnątrzspółnotowo wyrobów akcyzowych, albo
- 2) objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym tego podmiotu – po przekazaniu przez ten podmiot złożonego na piśmie oświadczenia o zabezpieczeniu akcyzowym, którym będą objęte nabywane wewnątrzspółnotowo przez ten podmiot wyroby akcyzowe.

Art. 46pc. 1. Jeżeli, w przypadku, o którym mowa w art. 46pa pkt 1, projekt e-SAD zawiera prawidłowe i kompletne dane, w Systemie jest mu automatycznie nadawany numer referencyjny. Po nadaniu numeru referencyjnego dokument ten jest automatycznie przesyłany do uprawnionego wysyłającego na terytorium kraju oraz do władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwych dla uprawnionego odbiorcy na terytorium państwa członkowskiego.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 46pa pkt 2, e-SAD jest przekazywany do Systemu przez właściwe dla uprawnionego wysyłającego na terytorium państwa

członkowskiego władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a następnie jest automatycznie przekazywany do uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju.

Art. 46pd. 1. Jeżeli, w przypadku, o którym mowa w art. 46pa pkt 2, uprawniony odbiorca na terytorium kraju otrzyma z Systemu informację o zamiarze przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej odbieranych wyrobów akcyzowych:

- 1) niezwłocznie przesyła do Systemu powiadomienie o ich przybyciu;
- 2) nie dokonuje rozładunku wyrobów akcyzowych do momentu przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 46pa pkt 2, uprawniony odbiorca na terytorium kraju przesyła do Systemu projekt raportu odbioru niezwłocznie po:

- 1) przeprowadzeniu kontroli celno-skarbowej odbieranych wyrobów akcyzowych albo
- 2) zakończeniu przemieszczania wyrobów akcyzowych – w przypadku nieotrzymania do momentu odbioru tych wyrobów informacji, o której mowa w ust. 1

– nie później jednak niż w terminie 5 dni roboczych, licząc od dnia zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych.

3. Jeżeli, w przypadku, o którym mowa w art. 46pa pkt 2:

- 1) projekt raportu odbioru zawiera kompletne i prawidłowe dane,
- 2) został wypełniony obowiązek, o którym mowa w art. 78 ust. 1 pkt 3

– raport odbioru jest przesyłany z Systemu do uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju oraz do władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwych dla uprawnionego wysyłającego na terytorium państwa członkowskiego.

4. W przypadku gdy wyroby akcyzowe nabywane wewnątrzspółnotowo przez uprawnionego odbiorcę na terytorium kraju będącego jednocześnie podmiotem prowadzącym skład podatkowy są wprowadzane do składu podatkowego i obejmowane procedurą zawieszenia poboru akcyzy, a projekt raportu odbioru zawiera prawidłowe i kompletne dane, raport odbioru jest przesyłany z Systemu do uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju oraz do władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwych dla uprawnionego wysyłającego na terytorium państwa członkowskiego.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, w momencie zarejestrowania w systemie raportu odbioru następuje:

- 1) automatyczne odnotowanie zwolnienia z obciążenia zabezpieczenia generalnego w kwocie akcyzy lub w kwocie akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju odebranych wyrobów akcyzowych albo automatyczne odnotowanie

zwolnienia odebranych wyrobów akcyzowych z objęcia ich zabezpieczeniem ryczałtowym oraz

- 2) automatyczne odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą akcyzy lub kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju odebranych wyrobów akcyzowych albo automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym albo automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

6. W przypadku spełnienia warunków, o których mowa w ust. 3, oraz wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 37o ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, jeżeli opłata paliwowa jest należna, następuje automatyczne odnotowanie zwolnienia zabezpieczenia generalnego uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju z obciążenia albo automatyczne odnotowanie zwolnienia wyrobów akcyzowych z objęcia ich zabezpieczeniem ryczałtowym.

7. Jeżeli:

- 1) projekt raportu odbioru zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane albo
- 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 4, z użyciem Systemu są przemieszczane wyroby akcyzowe objęte stawką akcyzy inną niż stawka zerowa i nie jest możliwe odnotowanie:
 - a) obciążenia w należnej wysokości zabezpieczenia generalnego albo
 - b) objęcia wyrobów akcyzowych zabezpieczeniem ryczałtowym, albo
 - c) objęcia ich zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego

– informacja o błędach jest automatycznie wysyłana z Systemu do uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju.

8. W przypadku gdy raport odbioru potwierdza odbiór większej ilości wyrobów akcyzowych niż ilość określona w e-SAD w Systemie następuje automatyczne obciążenie zabezpieczenia generalnego uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju kwotą akcyzy lub kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju odebranych wyrobów akcyzowych stanowiących nadwyżkę albo automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym.

9. W przypadku, o którym mowa w art. 46pa pkt 1, System otrzymuje od władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwych dla uprawnionego odbiorcy na

terytorium państwa członkowskiego raport odbioru, który następnie jest automatycznie przesłany z Systemu do uprawnionego wysyłającego na terytorium kraju.

Art. 46pe. 1. Jeżeli, w przypadku, o którym mowa w art. 46pa pkt 2, w momencie zakończenia przemieszczania System jest niedostępny lub do tego momentu nie uzyskano e-SAD, uprawniony odbiorca na terytorium kraju przedstawia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, nie później niż w terminie 5 dni od dnia zakończenia przemieszczania, dokument zastępujący raport odbioru, potwierdzający, że przemieszczanie zostało zakończone.

2. Jeżeli w momencie rozpoczęcia przemieszczania lub w trakcie przemieszczania System jest niedostępny, a do momentu zakończenia przemieszczania nie uzyskano e-SAD, uprawniony odbiorca na terytorium kraju jest obowiązany wraz z dokumentem zastępującym raport odbioru:

- 1) przekazać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego kopię dokumentu potwierdzającego złożenie zabezpieczenia akcyzowego, którym zostanie objęte zobowiązanie podatkowe albo zobowiązanie podatkowe oraz opłata paliwowa, dotyczące przemieszczonych wyrobów akcyzowych;
- 2) złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenie w sprawie zabezpieczenia akcyzowego, którym zostanie objęte zobowiązanie podatkowe albo zobowiązanie podatkowe oraz opłata paliwowa, dotyczące przemieszczonych wyrobów akcyzowych i o kwocie wolnej zabezpieczenia generalnego;
- 3) złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenie przewoźnika lub spedytora, lub uprawnionego wysyłającego, który złożył zabezpieczenie generalne, o wyrażeniu zgody na objęcie zobowiązania podatkowego uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju albo jego zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, do której zapłaty może być obowiązany, ich zabezpieczeniem akcyzowym, o którym mowa w art. 63 ust. 3 pkt 1, 3a i 4.

3. Przepis ust. 2 stosuje się, gdy nie został jeszcze wypełniony odpowiednio obowiązek, o którym mowa w:

- 1) art. 78 ust. 1 pkt 3 oraz
- 2) art. 37o ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym.

4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego po uzyskaniu dokumentu zastępującego raport odbioru przesyła ten dokument władzom państwa członkowskiego Unii

Europejskiej właściwym dla uprawnionego wysyłającego na terytorium państwa członkowskiego, chyba że dostępność Systemu zostanie niezwłocznie przywrócona i uprawniony odbiorca na terytorium kraju będzie mógł przesłać do Systemu projekt raportu odbioru.

Art. 46pf. Przepisy art. 46pa, art. 46pb ust. 1–3, art. 46pc, art. 46pd ust. 1, 2, i ust. 3 pkt 1 i 8, art. 46pe ust. 1 i 4 stosuje się odpowiednio do nabycia wewnątrzspółnotowego oraz dostawy wewnątrzspółnotowej alkoholu etylowego całkowicie skażonego środkiem skażającym dopuszczonym we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej lub dodatkowymi środkami skażającymi dopuszczonymi przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym skażenie następuje, na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego.”;

24) w art. 46q:

a) w ust. 2 po pkt 7 dodaje się pkt 7a–7c w brzmieniu:

„7a) uprawnieni wysyłający na terytorium kraju;

7b) uprawnieni odbiorcy na terytorium kraju;

7c) podmioty prowadzące miejsce niszczenia wyrobów akcyzowych spełniające warunki niszczenia wyrobów na podstawie przepisów odrębnych, w przypadku, o którym mowa w art. 32 ust. 4 pkt 1a;”;

b) w ust. 3 wyrazy „o których mowa w ust. 2 pkt 1–3 i 5–7” zastępuje się wyrazami „o których mowa w ust. 2 pkt 1–3 i 5–7c”;

25) w art. 46s w ust. 1 wyrazy „projekt e-AD lub projekt e-DD” zastępuje się wyrazami „projekt e-AD, projekt e-DD lub projekt e-SAD”;

26) w art. 46t:

a) w ust. 1 wyrazy „e-AD albo e-DD” zastępuje się wyrazami „e-AD, e-DD albo e-SAD”;

b) w ust. 2 w pkt 3 wyrazy „w dokumencie zastępującym e-AD albo dokumencie zastępującym e-DD” zastępuje się wyrazami „w dokumencie zastępującym e-AD, dokumencie zastępującym e-DD albo dokumencie zastępującym e-SAD”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, przemieszczanie nieprzyjętych wyrobów akcyzowych odbywa się po dokonaniu przez podmiot wysyłający

aktualizacji e-AD, e-DD albo e-SAD w Systemie przez wskazanie w przypadku aktualizacji e-AD albo e-DD nowego podmiotu odbierającego, a w przypadku aktualizacji e-SAD nowego miejsca odbioru podmiotu odbierającego wskazanego w e-SAD albo miejsca wysyłki wskazanego w e-SAD.”,

d) w ust. 4 wyrazy „e-AD albo e-DD” zastępuje się wyrazami „e-AD, e-DD albo e-SAD”,

e) w ust. 5 wyraz „e-AD” zastępuje się wyrazami „e-AD albo e-SAD”,

f) w ust. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z użyciem Systemu, uwzględniając konieczność właściwego i skutecznego przemieszczania dokonywanego na podstawie:

a) e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD,

b) e-SAD albo dokumentu zastępującego e-SAD.”;

27) w art. 46u w ust. 1:

a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „e-AD lub e-DD” zastępuje się wyrazami „e-AD, e-DD lub e-SAD”,

b) uchyla się pkt 1,

c) w pkt 2 wyrazy „dokumentu zastępującego e-AD lub dokumentu zastępującego e-DD” zastępuje się wyrazami „dokumentu zastępującego e-AD, dokumentu zastępującego e-DD lub dokumentu zastępującego e-SAD”,

d) w pkt 3 wyraz „e-DD” zastępuje się wyrazami „e-AD, e-DD lub e-SAD”;

28) w art. 46v:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Po przywróceniu dostępności Systemu, niezwłocznie po nadaniu e-AD, e-DD albo e-SAD numeru referencyjnego odpowiednio na podstawie art. 41b ust. 1, art. 46g albo art. 46pc ust. 1, dokument ten zastępuje odpowiednio dokument zastępujący e-AD, dokument zastępujący e-DD albo dokument zastępujący e-SAD.”,

b) w ust. 3 wyrazy „kopię dokumentu zastępującego e-AD lub dokumentu zastępującego e-DD” zastępuje się wyrazami „kopię dokumentu zastępującego e-AD, dokumentu zastępującego e-DD lub dokumentu zastępującego e-SAD”;

29) w art. 46w:

a) w ust. 2:

- w pkt 1 skreśla się wyraz „przemieszczanych”,
- w pkt 2 skreśla się wyrazy „w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z użyciem Systemu”,
- w pkt 5 wyrazy „e-AD lub e-DD” zastępuje się wyrazami „e-AD, e-DD lub e-SAD”,

b) w ust. 3 pkt 1–4 otrzymują brzmienie:

- „1) skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutecznego przemieszczania wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z użyciem Systemu oraz skutecznego monitorowania sprzedaży wyrobów węglowych z użyciem Systemu;
- 2) właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi przemieszczanymi z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy i poza tą procedurą z użyciem Systemu oraz wyrobami węglowymi, których sprzedaż jest monitorowana z użyciem Systemu;
- 3) przepływu informacji i danych dotyczących przemieszczania lub sprzedaży wyrobów akcyzowych, od których nie zapłacono akcyzy;
- 4) właściwej informacji i danych dotyczących wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;”;

30) w art. 47:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) mniej niż 1000 hektolitrów w ciągu roku winiarskiego, biorąc pod uwagę średnią roczną produkcję z co najmniej trzech kolejnych lat winiarskich, win uzyskanych z winogron pochodzących z upraw własnych, o których mowa w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. z 2020 r. poz. 1891);”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

- „1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, warunkiem produkcji wina poza składem podatkowym przez podmiot, który ją rozpoczyna, jest złożenie przez

ten podmiot właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenia, że co najmniej w trzech kolejnych latach winiarskich produkcja wina w ciągu roku winiarskiego nie przekroczy 1000 hektolitrow.”;

31) w art. 63:

a) w ust. 1:

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) uprawniony odbiorca;”

– w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) wysyłający podmiot zagraniczny.”

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Na wniosek podmiotu zobowiązanego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych z użyciem Systemu, powstałe albo mogące powstać zobowiązania podatkowe tego podmiotu albo jego powstałe lub mogące powstać zobowiązania podatkowe oraz opłata paliwowa, której obowiązek zapłaty powstał lub może powstać w stosunku do tych wyrobów akcyzowych, mogą być objęte jednym zabezpieczeniem generalnym lub ryczałtowym złożonym w związku z uzyskanymi zezwoleniami akcyzowymi, o których mowa w art. 84 ust. 1 pkt 1, 2 i 3a–5, lub numerem akcyzowym uprawnionego odbiorcy, o którym mowa w art. 20j ust. 1.”

c) w ust. 3:

– w pkt 1 po wyrazach „z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy” dodaje się wyrazy „lub poza tą procedurą, na podstawie art. 46pa”

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) odbiorcę wyrobów akcyzowych – w przypadku innych przemieszczeń niż określone w art. 46pa;”

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) osobę fizyczną lub prawną zarejestrowaną przez właściwe władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która wysłała na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;”

– w pkt 4 wyrazy „o których mowa w pkt 1–3” zastępuje się wyrazami „o których mowa w pkt 1–3a”;

32) w art. 64 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego zwalnia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego podmiot, który dokonuje przemieszczania stałym rurociągiem ropopochodnych wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.”;

33) w art. 65:

a) w ust. 1 po pkt 7 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) uprawniony odbiorca, z wyłączeniem uprawnionego odbiorcy, który odbiera jednorazowo w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-SAD albo dokumentu zastępującego e-SAD”;

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Zabezpieczenie generalne może być również złożone na sporządzony na piśmie wniosek:

- 1) przedstawiciela podatkowego, dla zagwarantowania pokrycia jego zobowiązań podatkowych oraz opłat paliwowych, do których zapłaty może być zobowiązany;
- 2) przewoźnika lub spedytora, dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych mogących powstać w stosunku do przemieszczanych przez nich, z zastosowaniem procedury zawieszania poboru akcyzy lub poza tą procedurą na podstawie art. 46pa, wyrobów akcyzowych podmiotów obowiązanych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego oraz opłat paliwowych, do których zapłaty mogą być obowiązane te podmioty;
- 3) osoby fizycznej lub prawnej zarejestrowanej przez właściwe władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która wysyła na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych mogących powstać w stosunku do wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzspółnotowo przez uprawnionego odbiorcę.”;

c) w ust. 3a wyrazy „o którym mowa w ust. 1a” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w ust. 1 pkt 8 oraz ust. 1a”;

- d) w ust. 7a:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 41a ust. 6, art. 46f i art. 46o” zastępuje się wyrazami „art. 41a ust. 6, art. 41e ust. 7, art. 46f, art. 46o, art. 46pb ust. 6 oraz art. 46pd ust. 5, 6 i 8”,
 - w pkt 1 wyrazy „w ust. 1 pkt 1–3 i 5” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 pkt 1–3, 5 i 8”,
 - e) w ust. 7b wyrazy „w ust. 1 pkt 1–3 i 5” zastępuje się wyrazami „w ust. 1 pkt 1–3, 5 i 8”;
- 34) uchyla się art. 77;
- 35) w art. 78:
- a) w ust. 1:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „podatnik” zastępuje się wyrazami „uprawniony odbiorca”,
 - uchyla się pkt 1–2a,
 - pkt 3a otrzymuje brzmienie:

„3a) złożyć zabezpieczenie akcyzowe, przed wyprowadzeniem wyrobów akcyzowych z miejsca wysyłki na terytorium państwa członkowskiego przez uprawnionego wysyłającego na terytorium państwa członkowskiego, w przypadku gdy nabywane wyroby są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa;”,
 - b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W przypadku ubytków wyrobów akcyzowych przekraczających wspólne progi utraty częściowej określone aktem delegowanym Komisji Europejskiej określającym wspólne progi utraty częściowej, a także całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 lit. f, z wyłączeniem ubytków i całkowitego zniszczenia, o których mowa w art. 30 ust. 3, uprawniony odbiorca na terytorium kraju jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację uproszczoną, o której mowa w ust. 1 pkt 3, oraz obliczyć akcyzę i dokonać jej zapłaty na terytorium kraju w sposób i terminie określonym w tym przepisie, w przypadku gdy nabywane wyroby są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.”,
 - c) uchyla się ust. 2 i 2a,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy podatnik nabywa wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe niewymienione w załączniku nr 2 do ustawy, które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, na potrzeby wykonywanej na terytorium kraju działalności gospodarczej, jest obowiązany:

- 1) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju dokonać zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzspółnotowym do właściwego naczelnika urzędu skarbowego;
- 2) złożyć zabezpieczenie akcyzowe;
- 3) bez wezwania organu podatkowego, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację uproszczoną, o której mowa w ust. 1 pkt 3, oraz obliczyć akcyzę i dokonać jej zapłaty na terytorium kraju w sposób i terminie określonym w tym przepisie.”,

e) w ust. 4 wyrazy „ust. 1 pkt 1, 3 i 3a” zastępuje się wyrazami „ust. 3”;

f) w ust. 8 wyrazy „ust. 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „ust. 3 pkt 1”;

36) art. 79 otrzymuje brzmienie:

„Art. 79. 1. Jeżeli osoba fizyczna zamierza nabyć wewnątrzspółnotowo, nie w celach prowadzenia działalności gospodarczej, wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, od których na terytorium państwa członkowskiego została zapłacona akcyza lub które są objęte na terytorium państwa członkowskiego zerową stawką akcyzy, i wyroby te mają być jej dostarczane na terytorium kraju, przyjmuje się, że nabycia wewnątrzspółnotowego nie dokonuje ta osoba fizyczna, lecz wysyłający podmiot zagraniczny.

2. Wysyłający podmiot zagraniczny może wyznaczyć na terytorium kraju działającego na jego rzecz przedstawiciela podatkowego. W takim przypadku przyjmuje się, że nabycia wewnątrzspółnotowego dokonuje wyznaczony przedstawiciel podatkowy.

3. Jeżeli przedmiotem nabycia wewnątrzspółnotowego są wyroby akcyzowe objęte obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy, które nie zostały zwolnione z tego obowiązku, wysyłający podmiot zagraniczny jest obowiązany wyznaczyć przedstawiciela podatkowego.

4. Jeżeli wysyłający podmiot zagraniczny albo wyznaczony przez niego przedstawiciel podatkowy nie zapłacił akcyzy w należnej wysokości, przyjmuje się, że nabycia wewnątrzwspólnotowego dokonała osoba fizyczna, o której mowa w ust. 1.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje decyzję określającą kwotę akcyzy, do zapłaty której jest zobowiązana osoba fizyczna, o której mowa w ust. 1.”;

37) po art. 79 dodaje się art. 79a w brzmieniu:

„Art. 79a. W przypadku gdy wysyłający podmiot zagraniczny nie wyznaczy przedstawiciela podatkowego, jest obowiązany:

- 1) złożyć zabezpieczenie akcyzowe przed wysłaniem wyrobów akcyzowych;
- 2) bez wezwania organu podatkowego złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:
 - a) deklarację uproszczoną, o której mowa w art. 78 ust. 1 pkt 3, oraz obliczyć akcyzę i dokonać jej zapłaty na terytorium kraju w sposób i terminie określonym w tym przepisie albo
 - b) deklarację uproszczoną za kwartalny okres rozliczeniowy, o której mowa w art. 78 ust. 1 pkt 3b.”;

38) użyty w art. 81 w ust. 1–3, ust. 4 pkt 2 i ust. 8 we wprowadzeniu do wyliczenia w różnym przypadku wyraz „sprzedawca” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „wysyłający podmiot zagraniczny”;

39) w art. 82:

- a) w ust. 1:
 - w pkt 2 po wyrazach „dostawy wewnątrzwspólnotowej” dodaje się wyraz „, albo” i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) uprawnionemu wysyłającemu niebędącemu podatnikiem albo podmiotem, który nabył wyroby akcyzowe od podatnika i dokonał dostawy wewnątrzwspólnotowej tych wyrobów”,
 - część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– na sporządzony na piśmie wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 3.”,
- b) ust. 2g i 3 otrzymują brzmienie:

„2g. Za nieprawidłowość uważa się przypadki, do których dochodzi w trakcie przemieszczania wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych wymienionych w

załączniku nr 2 do ustawy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w wyniku których całe przemieszczanie lub część przemieszczania tych wyrobów nie odbywa się zgodnie z przepisami, z wyłączeniem przypadków, w których w trakcie przemieszczania dochodzi do całkowitego zniszczenia lub nieodwracalnej całkowitej lub częściowej utraty wyrobów akcyzowych powodującej, że przemieszczanie lub część przemieszczania nie zakończyły się zgodnie z przepisami.

3. Do wniosku o zwrot akcyzy, o którym mowa w ust. 1:

- 1) podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, po dokonaniu dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, lub wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy dostarczonych wewnątrzwspólnotowo osobie fizycznej, nie w celach prowadzonej działalności gospodarczej, są obowiązani przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:
 - a) dokumenty towarzyszące przemieszczaniu wyrobów akcyzowych,
 - b) potwierdzenie otrzymania wyrobów akcyzowych przez odbiorcę z państwa członkowskiego Unii Europejskiej na dokumencie handlowym,
 - c) dokument potwierdzający zapłatę akcyzy lub złożenie deklaracji w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub złożenie zabezpieczenia albo dokument potwierdzający, że akcyza w tym państwie nie jest wymagana,
 - d) dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju;
- 2) podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, po dokonaniu dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, które zostały przemieszczone z użyciem Systemu, są obowiązani przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:
 - a) numer referencyjny e-SAD, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały przemieszczone w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej i których odbiór został potwierdzony raportem odbioru,
 - b) dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju;
- 3) uprawniony wysyłający po dokonaniu dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, które

zostały przemieszczone z użyciem Systemu, jest obowiązany przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:

- a) numer referencyjny e-SAD, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały przemieszczone w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej i których odbiór został potwierdzony raportem odbioru,
- b) faktury, z których wynika wnioskowany zwrot akcyzy, lub dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju,
- c) informację o podatniku, który dokonał zapłaty akcyzy na terytorium kraju od dostarczonych wewnątrzspółnotowo wyrobów akcyzowych, poprzez podanie numeru identyfikacji podatkowej NIP lub PESEL tego podatnika.”,

c) w ust. 6 wyrazy „ust. 1 i 3–4a” zastępuje się wyrazami „ust. 3–4a”;

40) w art. 85 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Przepisy ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 lit. a i ust. 3–9 nie mają zastosowania do ubytków wyrobów akcyzowych powstałych podczas ich przemieszczania.”;

41) w art. 89 w ust. 2 w pkt 4 wyrazy „uproszczonego dokumentu towarzyszącego” zastępuje się wyrazem „e-SAD”;

42) w art. 93 dodaje się ust. 5–7 w brzmieniu:

„5. Stawka akcyzy na alkohol etylowy wyprodukowany przez gorzelnie należące do producentów owoców produkujące rocznie ponad 10 hektolitrow alkoholu etylowego z owoców dostarczanych im przez producentów owoców pochodzących z ich upraw własnych lub osób z nim zamieszkujących i utrzymujących się wspólnie wynosi 3 138,00 zł od hektolitru alkoholu etylowego 100% vol. zawartego w gotowym wyrobie, z ograniczeniem do 30 litrów napoju alkoholowego w roku kalendarzowym na producenta owoców i osób z nim zamieszkujących i utrzymujących się wspólnie, przeznaczonego wyłącznie do jego konsumpcji własnej.

6. Przez producenta owoców rozumie się producenta posiadającego tytuł prawny do co najmniej 0,5 ha gruntu rolnego obsadzonego drzewami lub krzewami owocowymi, z których pozyskuje owoce.

7. Warunkiem zastosowania stawki, o której mowa w ust. 5, jest zawarcie przez producenta owoców umowy z gorzelnią na produkcję określonej ilości alkoholu etylowego. Umowa powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.”;

43) w art. 94 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do celów pomiaru w stopniach Plato uwzględnia się wszystkie składniki piwa, w tym składniki dodane po zakończeniu fermentacji.”;

44) w art. 95:

a) w ust. 1 w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„wino musujące – wszelkie wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 oraz objęte pozycją 2205, które łącznie spełniają następujące warunki:”;

b) dodaje się ust. 5–9 w brzmieniu:

„5. Stawka akcyzy na wino wyprodukowane przez małego producenta wina wynosi 87,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do podatników, którzy wyłącznie rozlewają wino wytworzone przez innych producentów.

7. Przez małego producenta wina rozumie się producenta wina, który jest prawnie i ekonomicznie niezależny od innych producentów wina, posiada miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w odrębnym miejscu niż inni przedsiębiorcy zajmujący się produkcją wina, nie produkuje wina na podstawie licencji uzyskanych od innych przedsiębiorców i wielkość jego produkcji wina w roku kalendarzowym nie przekracza 1 000 hektolitrów.

8. W przypadku gdy dwóch lub więcej małych producentów wina współpracuje ze sobą, a łączna wielkość ich produkcji wina w roku kalendarzowym nie przekracza 1 000 hektolitrów, są oni traktowani jako jeden mały producent wina.

9. Przy obliczaniu wielkości produkcji, o której mowa w ust. 7 i 8, podatnicy rozlewający wino nie uwzględniają ilości rozlanego wina wytworzonego przez innych producentów, przemieszczonego od tych producentów do podmiotu rozlewającego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli wino to po rozlaniu zostanie przemieszczone między podmiotem dokonującym jego rozlewu i podmiotem wytwarzającym wino w tej procedurze.”;

45) w art. 96:

a) w ust. 1 w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„musujące napoje fermentowane – wszelkie wyroby oznaczone kodami CN 2206 00 31 i 2206 00 39 oraz CN 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 i objęte pozycją 2205, niewymienione w art. 95, które znajdują się w

butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek, albo cechują się ciśnieniem wynoszącym co najmniej 3 bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze, oraz:”;

b) dodaje się ust. 5–10 w brzmieniu:

„5. Stawka akcyzy na napoje fermentowane wyprodukowane przez małego producenta napojów fermentowanych wynosi 87,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do podatników, którzy wyłącznie rozlewają napoje fermentowane wytworzone przez innych producentów.

7. Przez małego producenta napojów fermentowanych rozumie się producenta tych napojów, który jest prawnie i ekonomicznie niezależny od innych producentów napojów fermentowanych, posiada miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w odrębnym miejscu niż inni przedsiębiorcy zajmujący się produkcją napojów fermentowanych, nie produkuje napojów fermentowanych na podstawie licencji uzyskanych od innych przedsiębiorców i wielkość jego produkcji tych napojów w roku kalendarzowym nie przekracza 1 000 hektolitrów.

8. W przypadku gdy dwóch lub więcej małych producentów napojów fermentowanych współpracuje ze sobą, a łączna wielkość ich produkcji napojów fermentowanych w roku kalendarzowym nie przekracza 1 000 hektolitrów, są oni traktowani są jako jeden mały producent napojów fermentowanych.

9. Warunkiem zastosowania stawki, o której mowa w ust. 5, jest:

- 1) wykorzystanie do procesu fermentacji jedynie owoców, jagód, warzyw, roztworu miodu w wodzie, świeżego lub zagęszczonego soku otrzymanego z owoców, jagód i warzyw;
- 2) brak dodatku innego napoju alkoholowego, poza alkoholem dodawanym do rozcieńczenia lub rozpuszczenia środków aromatyzujących w ściśle niezbędnych dawkach tak, by zawartość alkoholu nie wzrosła o więcej niż 1,2% objętości, a dodanie takich środków aromatyzujących nie zmieniło znacząco charakteru produktu oryginalnego;
- 3) udział soku jabłkowego lub zagęszczonego soku jabłkowego, w przeliczeniu na moszcz jabłkowy, lub moszczu jabłkowego, w nastawie na cydr, nie mniejszy niż 60% objętościowych;

- 4) udział soku gruszkowego lub zagęszczonego soku gruszkowego, w przeliczeniu na moszcz gruszkowy, lub moszczu gruszkowego, w nastawie na perry, nie mniejszy niż 60% objętościowych.

10. Przy obliczaniu wielkości produkcji, o której mowa w ust. 7 i 8, podatnicy rozlewający napoje fermentowane nie uwzględniają ilości rozlanych napojów fermentowanych wytworzonych przez innych producentów, przemieszczonych od tych producentów do podmiotu rozlewającego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli napoje fermentowane po rozlaniu zostaną przemieszczone między podmiotem dokonującym ich rozlewu i podmiotem wytwarzającym napoje fermentowane w tej procedurze.”;

- 46) w art. 97 dodaje się ust. 5–9 w brzmieniu:

„5. Stawka akcyzy na wyroby pośrednie wyprodukowane przez małego producenta wyrobów pośrednich wynosi 175,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do podatników, którzy wyłącznie rozlewają wyroby pośrednie wytworzone przez innych producentów.

7. Przez małego producenta wyrobów pośrednich rozumie się producenta tych wyrobów, który jest prawnie i ekonomicznie niezależny od innych producentów wyrobów pośrednich, posiada miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w odrębnym miejscu niż inni przedsiębiorcy zajmujący się produkcją wyrobów pośrednich, nie produkuje wyrobów pośrednich na podstawie licencji uzyskanych od innych przedsiębiorców i wielkość jego produkcji wyrobów pośrednich w roku kalendarzowym nie przekracza 250 hektolitrów.

8. W przypadku gdy dwóch lub więcej małych producentów wyrobów pośrednich współpracuje ze sobą, a łączna wielkość ich produkcji wyrobów pośrednich w roku kalendarzowym nie przekracza 250 hektolitrów, są oni traktowani jako jeden mały producent wyrobów pośrednich.

9. Przy obliczaniu wielkości produkcji, o której mowa w ust. 7 i 8, podatnicy rozlewający wyroby pośrednie nie uwzględniają ilości rozlanych wyrobów pośrednich wytworzonych przez innych producentów, przemieszczonych od tych producentów do podmiotu rozlewającego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli wyroby pośrednie po rozlaniu zostaną przemieszczone między podmiotem dokonującym ich rozlewu i podmiotem wytwarzającym wyroby pośrednie w tej procedurze.”;

47) po art. 97 dodaje się art. 97a w brzmieniu:

„Art. 97a. 1. Warunkiem zastosowania do napojów alkoholowych stawek, o których mowa w art. 95 ust. 5, art. 96 ust. 5 i art. 97 ust. 5, jest posiadanie przez producenta tych napojów alkoholowych certyfikatu małego producenta, którego wzór określa akt wykonawczy Komisji wydany na podstawie upoważnienia zawartego w art. 23a ust. 4 lit. a dyrektywy Rady 92/83/EWG.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje certyfikat, o którym mowa w ust. 1, na sporządzony na piśmie wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 95 ust. 7 i 8, art. 96 ust. 7 i 8 albo art. 97 ust. 7 i 8, który w poprzednim roku kalendarzowym spełniał warunki, o których mowa w tych przepisach, a w przypadku napojów fermentowanych dodatkowo warunki, o których mowa w art. 96 ust. 9.

3. W przypadku podmiotu rozpoczynającego działalność, o której mowa w art. 95 ust. 7 albo 8, art. 96 ust. 7 albo 8 lub art. 97 ust. 7 albo 8, do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się oświadczenie podmiotu, że w danym roku kalendarzowym spełnia on warunki, o których mowa w tych przepisach, a w przypadku napojów fermentowanych dodatkowo warunki, o których mowa w art. 96 ust. 9.

4. Certyfikat, o którym mowa w ust. 1, dotyczy produkcji w danym roku kalendarzowym i jest wydawany na rok kalendarzowy, którego dotyczy.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać dane dotyczące podmiotu, o którym mowa w art. 95 ust. 7 albo 8, art. 96 ust. 7 albo 8 albo art. 97 ust. 7 albo 8, oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, adres poczty elektronicznej;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy: jego numer akcyzowy oraz numer akcyzowy składu podatkowego, w którym produkuje napoje alkoholowe, z zastosowaniem stawek, o których mowa w art. 95 ust. 5, art. 96 ust. 5 lub art. 97 ust. 5;
- 4) w przypadkach, o których mowa w art. 95 ust. 8, art. 96 ust. 8 lub art. 97 ust. 8, dane z pkt 1–3 wykazują wszystkie współpracujące ze sobą podmioty, o których mowa w tych przepisach.

6. Podmiot, któremu wydano certyfikat, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie danych

zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 2, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

7. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 6, stanowi jednocześnie wniosek o wydanie nowego certyfikatu.

8. W przypadku gdy w danym roku kalendarzowym podmiot, któremu wydano certyfikat przestaje spełniać warunki, o których mowa w art. 95 ust. 7 albo 8, art. 96 ust. 7 albo 8 albo art. 97 ust. 7 albo 8, a w przypadku napojów fermentowanych dodatkowo warunki, o których mowa w art. 96 ust. 9, obowiązany jest poinformować o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie 7 dni od dnia, w którym przestał spełniać te warunki. Wydany certyfikat traci ważność z dniem następującym po dniu, w którym podmiot przestał spełniać te warunki.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, stawkę akcyzy, o której mowa w art. 95 ust. 5, art. 96 ust. 5 lub art. 97 ust. 5, stosuje się do ilości napoju alkoholowego, o której mowa w art. 95 ust. 7 albo 8, art. 96 ust. 7 albo 8 lub art. 97 ust. 7 albo 8, wyprodukowanej w roku kalendarzowym, na który został wydany certyfikat.

10. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu napojów alkoholowych podmiot dokonujący takiego nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu jest obowiązany przedstawić dokument potwierdzający spełnienie warunku, o którym mowa w ust. 1, na żądanie odpowiednio właściwego naczelnika urzędu skarbowego albo naczelnika urzędu celno-skarbowego.

11. W przypadku importu certyfikat może być zastąpiony przez inny dokument, który zawiera takie same dane, jakie są wymagane dla certyfikatu.”;

48) w art. 100 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) import samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, z wyłączeniem przypadków, gdy dług celny wygasł na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e–g lub k unijnego kodeksu celnego;”;

49) w art. 101 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obowiązek podatkowy z tytułu importu samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym powstaje z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego. Przepisu nie stosuje się w przypadku gdy dług celny wygasł na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e–g lub k unijnego kodeksu celnego.”;

50) w art. 117 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) importowane, chyba że zostaną objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy albo wprowadzone do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego albo do składu podatkowego, w którym jest miejsce importu i prawidłowo oznaczone przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo przed objęciem procedurą dopuszczenia do obrotu celem sprzedaży na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;”;

51) w art. 138a w ust. 3 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym wyrobów importowanych, które zostały wprowadzone do składu podatkowego;”;

52) w art. 138u ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, urząd skarbowy, na którego rachunek bankowy dokonuje się wpłaty kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 i w art. 138w ust. 1, uwzględniając przygotowanie organizacyjne i techniczne tego urzędu.”;

53) po art. 138u dodaje się art. 138w w brzmieniu:

„Art. 138w. 1. W przypadku gdy obowiązek podatkowy z tytułu importu wyrobów akcyzowych nie powstał z powodu wygaśnięcia długu celnego na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e unijnego kodeksu celnego, na podmiot, który dokonał importu, nakłada się karę pieniężną w wysokości długu celnego, jaki by powstał.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada, w drodze decyzji, właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego. Przepisy art. 138u ust. 2, 3 i 5–8 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 2. W ustawie z dnia z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2268 oraz z 2021 r. poz. 802) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 37j w ust. 1:

a) w pkt 3 po przecinku dodaje się wyrazy „innym niż uprawniony odbiorca, w rozumieniu tych przepisów”;

b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) uprawnionym odbiorcy, dokonującym nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, albo”;

2) w art. 37o w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) 10 dni od dnia powstania obowiązku zapłaty – w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 37j ust. 1 pkt 3a;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2021 r. poz. 408 i 694) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 53 w § 30d wyrazy „dokument handlowy zastępujący uproszczony dokument towarzyszący” zastępuje się wyrazami „dokument zastępujący e-SAD”, a wyrazy „uproszczony dokument towarzyszący” wyrazem „e-SAD”;
- 2) w art. 69c w § 1 wyrazy „bez uproszczonego dokumentu towarzyszącego albo dokumentu handlowego zastępującego uproszczony dokument towarzyszący” zastępuje się wyrazami „bez e-SAD albo dokumentu zastępującego e-SAD”.

Art. 4. Przepisy art. 30 ust. 4 pkt 2 i 3, art. 78 ust. 1b i art. 85 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia wejścia w życie aktu delegowanego Komisji Europejskiej określającego wspólne progi utraty częściowej, wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 6 ust. 10 Dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego.

Art. 5. W przypadku dostawy wewnątrzspółnotowej wyrobów akcyzowych, od których podatek akcyzowy został zapłacony na terytorium kraju, dokonanej lub rozpoczętej przed dniem 13 lutego 2023 r. i zakończonej po tym dniu, do zwrotu podatku akcyzowego stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 6. Do nabycia wewnątrzspółnotowego lub dostawy wewnątrzspółnotowej wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy zmienianej w art. 1, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, na potrzeby wykonywanej na terytorium kraju działalności gospodarczej, rozpoczętych przed dniem 13 lutego 2023 r. i niezakończonych do tego dnia, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2023 r.

Art. 7. Do dnia 13 lutego 2024 r. powiadomienia, o których mowa w art. 41ba ust. 4 oraz art. 41e ust. 6a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mogą być przekazywane za pomocą środków innych niż System, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26 tej ustawy.

Art. 8. Do dnia 13 sierpnia 2023 r. do importowanych wyrobów energetycznych, które bezpośrednio po dopuszczeniu do obrotu z zastosowaniem zgłoszenia uproszczonego na podstawie uzyskanego przez podmiot pozwolenia w rozumieniu przepisów prawa celnego, są przemieszczane, z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, przy użyciu rurociągu, z miejsca importu bezpośrednio do składu podatkowego na terytorium kraju, mogą być stosowane przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 9. W przypadku gdy podatnik, o którym mowa w art. 78 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, przed dniem 13 lutego 2023 r. złożył zabezpieczenie generalne w celu zagwarantowania pokrycia wielu zobowiązań podatkowych albo wielu zobowiązań podatkowych oraz wielu opłat paliwowych, i na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jako uprawniony odbiorca wystąpi o zgodę na zabezpieczenie ryczałtowe, o którym mowa w art. 65 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego może jej udzielić jedynie w odniesieniu do tej części wysokości zabezpieczenia generalnego, która będzie saldowana automatycznie w Systemie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26 tej ustawy.

Art. 10. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 138s ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 138s ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2023 r., i mogą być w tym okresie zmieniane.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 13 lutego 2023 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze, pkt 11 lit. b, pkt 12 i pkt 42–47, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.;
- 2) art. 1 pkt 11 lit. a, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2022 r.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łućko

Zastępca Dyrektora

Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

UZASADNIENIE

Projekt wprowadza zmiany w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 722, z późn. zm.), zwanej dalej „u.p.a.”, które dotyczą implementacji postanowień następujących dyrektyw Rady (UE):

- dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie), tj. tzw. „dyrektywy horyzontalnej” – która ma zostać wdrożona do 31 grudnia 2021 r.
- dyrektywy Rady (UE) 2020/1151 z dnia 29 lipca 2020 r. zmieniającej dyrektywę 92/83/EWG w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych, tj. tzw. „dyrektywy alkoholowej” – która ma zostać wdrożona do 31 grudnia 2021 r.
- dyrektywy Rady (UE) 2019/2235 z dnia 16 grudnia 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i dyrektywę 2008/118/WE w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego w odniesieniu do działań obronnych w ramach Unii – która ma zostać wdrożona do 30 czerwca 2022 r.

Z dniem 1 lutego 2020 r. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwane dalej „UK”) wystąpiło z Unii Europejskiej. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5 u.p.a. terytorium UK stało się „terytorium państwa trzeciego”. Umowa o wystąpieniu określa okres przejściowy, który skończył się dnia 31 grudnia 2020 r. Do tego czasu prawo UE stosowało się w całości do UK. Po zakończeniu okresu przejściowego przepisy UE w dziedzinie podatku akcyzowego nie mają już zastosowania do UK. W konsekwencji w relacjach pomiędzy państwami członkowskimi UE i UK nie występują obecnie takie transakcje, jak wewnątrzwspólnotowa dostawa/nabycie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych. Przemieszczenia towarów między Polską a UK podlegają przepisom odnoszącym się do eksportu i importu towarów. Z tych względów należało także usunąć z u.p.a. zapisy dotyczące terytoriów UK wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. a i b (Wyspa Man, Wyspy Normandzkie). Z tego względu w przepisie tym dokonano odpowiedniej zmiany definicji terytorium państwa członkowskiego.

I. Zmiany związane z implementacją dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie).

Art. 2 ust. 1 pkt 6 – obecna definicja eksportu obejmuje wywóz wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium kraju poza terytorium Unii Europejskiej potwierdzony przez organ celny, o którym mowa w art. 221 ust. 2 lub art. 332 ust. 3-4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558, z późn. zm.), zgodnie z przepisami tego rozporządzenia. Dyrektywa Rady (UE) 2020/262 w art. 16 ust. 1 lit. a) ppkt (v) przewiduje, iż miejscem przeznaczenia przemieszczanych wyrobów akcyzowych w procedurze zwieszenia poboru akcyzy może być również urząd celny wyprowadzenia, który jest jednocześnie urzędem celnym wyjścia w procedurze tranzytu zewnętrznego następującej po zwolnieniu wyrobów akcyzowych do procedury wywozu. Dlatego rozszerzono definicję eksportu o przypadki objęcia wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych procedurą tranzytu zewnętrznego po zwolnieniu ich do wywozu.

Art. 2 ust. 1 pkt 10 – zawartą w tym przepisie definicję składu podatkowego dostosowano do definicji składu podatkowego zawartej w art. 3 pkt 11 dyrektywy (UE) 2020/262. Zmiana polega na doprecyzowaniu katalogu czynności mających miejsce w składzie podatkowym poprzez uwzględnienie czynności przechowywania oraz przetwarzania wyrobów akcyzowych.

Art. 2 ust. 1 pkt 12 – zawartą w tym przepisie definicję procedury zawieszenia poboru akcyzy dostosowano do definicji procedury zawieszenia poboru akcyzy zawartej w art. 3 pkt 6 dyrektywy (UE) 2020/262. Analogicznie jak w przypadku definicji składu podatkowego doprecyzowano katalog czynności wykonywanych podczas stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, poprzez uwzględnienie w tym katalogu czynności przechowywania oraz przetwarzania wyrobów akcyzowych.

Art. 2 ust. 1 pkt 14a – zmiana definicji zarejestrowanego wysyłającego wiąże się ze zmianą definicji miejsca importu, która – w przeciwieństwie do obecnej definicji – będzie dopuszczała możliwość funkcjonowania miejsca importu w składzie podatkowym. Jeżeli miejsce importu będzie znajdowało się w składzie podatkowym nie zajdzie potrzeba zastosowania instytucji zarejestrowanego wysyłającego, który wysyła wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z miejsca importu do składu podatkowego. Definicję zarejestrowanego wysyłającego należy zatem doprecyzować poprzez wskazanie, że podmiot ten wysyła importowane wyroby akcyzowe z miejsca importu innego niż skład podatkowy.

Art. 2 ust. 1 pkt 16a – 16d, pkt 26 lit. d, pkt 27-28, pkt 30b, pkt 31 lit. g i pkt 32 lit. f – zasadniczą zmianą wprowadzaną przez dyrektywę (UE) 2020/262 jest skomputeryzowanie procedur stosowanych do wewnątrzunijnych przemieszczeń wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji, które mają być dostarczone do celów handlowych. Osiągnięcie tego celu jest związane z rozbudową istniejącego systemu komputerowego EMCS, a także z wprowadzeniem w przekształconej dyrektywie dwóch nowych funkcji podmiotów gospodarczych, tj. uprawnionego wysyłającego i uprawnionego odbiorcy, aby umożliwić im identyfikację w systemie komputerowym (art. 3 pkt 12 i 13 dyrektywy 2020/262). Umożliwiono także podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy i zarejestrowanemu wysyłającemu pełnienie funkcji uprawnionego wysyłającego oraz analogicznie prowadzącemu skład podatkowy i zarejestrowanemu odbiorcy – uprawnionego odbiorcy (art. 35 ust. 6 i 7 dyrektywy 2020/262). Zastąpiono także w dyrektywie odniesienia do dokumentu papierowego dołączanego dotychczas do wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji w jednym państwie członkowskim i przemieszczanych do innego państwa członkowskiego odniesieniem do nowego elektronicznego uproszczonego administracyjnego dokumentu towarzyszącego – e-SAD (art. 36 dyrektywy 2020/262). Jednocześnie przewidziano, w celu uniknięcia niepotrzebnych inwestycji, że informatyzacja przemieszczeń wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego w celach handlowych powinna zostać przeprowadzona przez wykorzystanie w jak najszerszym zakresie istniejących przepisów dotyczących przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, w tym dotyczących raportu odbioru i dokumentu zastępującego raport odbioru (art. 37-39 dyrektywy 2020/262), czy też alternatywnych dowodów odbioru (art. 40 dyrektywy 2020/262). Tym samym niezbędnym stało się wprowadzenie następujących nowych definicji w ustawie o podatku akcyzowym a także modyfikacja aktualnie istniejących:

- Art. 2 ust. 1 pkt 16a – definicja elektronicznego uproszczonego dokumentu administracyjnego (e-SAD) - skomputeryzowanie przez dyrektywę 2020/262 procedur stosowanych do wewnątrzunijnych przemieszczeń wyrobów akcyzowych

dopuszczonych do konsumpcji, które mają być dostarczone do celów handlowych spowodowało, że dotychczasowe papierowe dokumenty towarzyszące zostały zastąpione przez ich zelektronizowaną wersję, tj. przez elektroniczny uproszczony dokument administracyjny, tzw. e-SAD. Nowy art. 2 ust. 1 pkt 16a ustawy o podatku akcyzowym ma charakter implementacyjny w związku z art. 36 dyrektywy 2020/262, i stanowi on, że do przemieszczania w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub dostawy wewnątrzspółnotowej, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy (z zapłaconą akcyzą lub opodatkowanych zerową stawką akcyzy), a także alkoholu etylowego całkowicie skażonego środkami dopuszczonymi do skażenia alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz.Urz. WE L 288 z 23.11.1993, str. 12, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 249, z późn. zm.) służy e-SAD – elektroniczny uproszczony dokument administracyjny, a nie jak dotychczas uproszczony dokument towarzyszący.

- Art. 2 ust. 1 pkt 16b – definicja dokumentu zastępującego e-SAD, która została wprowadzona w związku z art. 38 ust. 1 dyrektywy, zakładającym procedurę awaryjną w przypadku niedostępności Systemu w momencie rozpoczęcia przemieszczania wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji. W takim przypadku będzie możliwe rozpoczęcie przemieszczania m.in. pod warunkiem, że wyrobom akcyzowym przemieszczanym poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub dostawy wewnątrzspółnotowej będzie towarzyszył dokument zastępujący e-SAD, zawierający takie same dane jak e-SAD.
- Art. 2 ust. 1 pkt 16c – definicja uprawnionego wysyłającego – zakładana przez dyrektywę 2020/262 informatyzacja przemieszczeń wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego, w celach handlowych, wiąże się z pojawieniem się nowych statusów podmiotów gospodarczych. Jednym z nich jest uprawniony wysyłający, o którym jest mowa w art. 3 pkt 12 dyrektywy 2020/262. W związku z tym niezbędnym stało się wprowadzenie adekwatnej definicji w ustawie o podatku akcyzowym. Nowy art. 2 ust. 1 pkt 16b ustawy stanowi, że uprawnionym wysyłającym będzie podmiot posiadający numer akcyzowy, który wysyła w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-SAD albo dokumentu zastępującego e-SAD, w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, w tym prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowany wysyłający.
- Art. 2 ust. 1 pkt. 16d – definicja uprawnionego odbiorcy – dyrektywa 2020/262, w związku ze wspomnianą powyżej rozbudową Systemu, wprowadza w art. 3 pkt. 13, obok pojęcia uprawnionego wysyłającego, także pojęcie uprawnionego odbiorcy. Dodawany zaś art. 2 ust. 1 pkt 16c ustawy o podatku akcyzowym będzie stanowić, że jest to podmiot posiadający numer akcyzowy, który odbiera, w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-SAD albo dokumentu zastępującego e-SAD, w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, w tym prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowany odbiorca.
- Art. 2 ust. 1 pkt 26 lit. d – definicja Systemu – zgodnie z art. 36 ust. 1 dyrektywy 2020/262 wyroby akcyzowe dopuszczone do konsumpcji przemieszczane są za pomocą systemu komputerowego tzw. EMCS. Aktualna definicja Systemu w art. 2 ust. 1 pkt 26 została odpowiednio dostosowana poprzez wskazanie, że ww. System służy także do

przemieszczeń, w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub dostawy wewnątrzspółnotowej, wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w szczególności do przesyłania e-SAD, raportu odbioru, zmiany miejsca przeznaczenia oraz zawiadomienia o zmianie miejsca przeznaczenia.

- Art. 2 ust. 1 pkt 27 – definicja raportu odbioru – art. 37 dyrektywy 2020/262 przewiduje, że w przypadku zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji w Systemie EMCS powinien zostać złożony raport odbioru. Dotychczasowe przepisy nie przewidywały tego rodzaju dokumentu dla ww. przemieszczeń poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Tym samym koniecznym stało się uzupełnienie dotychczasowej definicji z art. 2 ust. 1 pkt 27 dotyczącej raportu odbioru o przemieszczenia wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub dostawy wewnątrzspółnotowej.
- Art. 2 ust. 1 pkt 28 – definicja dokumentu zastępującego raport odbioru – na potrzeby przemieszczania wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego, w celu dostarczenia ich tam do celów handlowych, w art. 39 dyrektywy 2020/262 przewidziana została procedura awaryjna w przypadku niedostępności Systemu. W takiej sytuacji niezbędnym stało się zmodyfikowanie aktualnej, zawartej w art. 2 ust. 1 pkt 28 ustawy o podatku akcyzowym, definicji dokumentu awaryjnego jakim jest dokument zastępujący raport odbioru, na potrzeby ww. przemieszczeń wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Dokument zastępujący raport odbioru będzie zawierać takie same dane jak raport odbioru oraz będzie stanowić dowód zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub dostawy wewnątrzspółnotowej, w przypadku niedostępności Systemu.
- Art. 2 ust. 1 pkt. 30b – definicja alternatywnego dowodu dostawy wyrobów akcyzowych przemieszczanych na podstawie e-SAD została dodana w związku z art. 40 dyrektywy 2020/262. Analogicznie jak w przypadku wyrobów akcyzowych przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, także przy przemieszczaniu wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w przypadku braku raportu odbioru nie będącego skutkiem niedostępności Systemu, podmiot będzie miał możliwość przedstawienia alternatywnego dowodu dostawy wyrobów akcyzowych w postaci potwierdzenia wydanego przez właściwe organy podatkowe na terytorium kraju lub przez właściwe organy państwa członkowskiego przeznaczenia, że przemieszczane wyroby akcyzowe zostały odebrane przez odbiorcę. Potwierdzenie będzie zawierać w szczególności takie dane jak: określenie rodzaju, ilości oraz kodów Nomenklatury Scalonej (CN) tych wyrobów, datę ich odbioru, a także dane identyfikacyjne podmiotu, który wyroby te odebrał.
- Art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. g – definicja podmiotu wysyłającego - zmiana wiąże się z wprowadzeniem nowej definicji w art. 2 ust. 1 pkt 16c i polega na uzupełnieniu katalogu podmiotów wysyłających o uprawnionego wysyłającego, który będzie wysyłał wyroby akcyzowe na podstawie e-SAD lub dokumentu zastępującego e-SAD.
- Art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. f – definicja podmiotu odbierającego – zmiana wiąże się z wprowadzeniem nowej definicji w art. 2 ust. 1 pkt 16d i polega na uzupełnieniu katalogu podmiotów odbierających o uprawnionego odbiorcę, który będzie dokonywał odbioru wyrobów akcyzowych na podstawie e-SAD lub dokumentu zastępującego e-SAD.

Art. 2 ust. 1 pkt 20lit. f – w dyrektywie (UE) 2020/262 zaproponowano, aby System komputerowy stosowany obecnie przy przemieszczaniu wyrobów akcyzowych w procedurze

zawieszenia poboru akcyzy rozszerzyć na przemieszczanie wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji na terytorium jednego państwa członkowskiego i przemieszczanych na terytorium innego państwa członkowskiego w celu dostarczenia ich tam do celów handlowych. Realizacja tego założenia uprości monitorowanie takich przemieszczeń i zapewni właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Mając na uwadze powyższe zachodzi potrzeba wprowadzenia w ustawie definicji ubytków wyrobów akcyzowych przemieszczanych w Systemie poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, od których akcyza została zapłacona. Zgodnie z wprowadzoną definicją będą to wszelkie straty wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w państwie członkowskim wysyłki, powstałe podczas ich nabycia wewnątrzspółnotowego na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie wysyłki.

Art. 2 ust. 1 pkt 25 – w dyrektywie (UE) 2020/262 art. 16 ust. 2 ustanawia wyjątek dla przemieszczania wyrobów akcyzowych z miejsca importu w procedurze zawieszenia poboru, który dotyczy wyłączenia przypadku gdy import następuje w składzie podatkowym. Dotychczasowy przepis art. 2 ust. 1 pkt 5 wyłączał skład podatkowy z definicji miejsca importu. W związku z powyższym zaistniała konieczność dostosowania aktualnego brzmienia przepisu w związku z implementacją dyrektywy (UE) 2020/262 w powyższym zakresie.

Art. 2 ust. 1 pkt 30a – definicja alternatywnego dowodu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy – zmiana definicji polega na uwzględnieniu w jej treści nowego przypadku stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy w związku z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych w celu dokonania eksportu. Mianowicie przypadku, w którym wyroby akcyzowe przemieszczane w celu dokonania eksportu zostają objęte procedurą tranzytu zewnętrznego.

Art. 2 ust. 1 pkt 32a – wprowadza do słowniczka definicję „wysyłającego podmiotu zagranicznego”, czyli przedsiębiorcy posiadającego siedzibę lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium państwa członkowskiego, który wysyła lub dostarcza, bezpośrednio lub pośrednio, z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy i Systemem, wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, od których na terytorium innego państwa członkowskiego została zapłacona akcyza lub które są objęte zerową stawką akcyzy, osobie fizycznej na terytorium kraju, nie w celach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej. Potrzeba zdefiniowania tego podmiotu wynika z określonej w dyrektywie Rady UE 2020/262 zasady, że w przypadku dostarczenia wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji na terytorium jednego państwa członkowskiego do osoby fizycznej nie w celach prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium innego państwa członkowskiego (tzw. sprzedaż na odległość), podmiotem zobowiązanym do zapłaty akcyzy w państwie członkowskim przeznaczenia jest podmiot wysyłający. Państwo członkowskie przeznaczenia może zaś zezwolić podmiotowi wysyłającemu na wyznaczenie przedstawiciela podatkowego w państwie członkowskim przeznaczenia. W związku z powyższym należy wprowadzić zmiany w ustawie o podatku akcyzowym, uznając, że w takim przypadku podatnikiem akcyzy jest podmiot wysyłający wyroby akcyzowe z terytorium państwa członkowskiego, tj. podmiot zagraniczny, który wysyła lub przewozi, bezpośrednio lub pośrednio, wyroby akcyzowe na terytorium kraju przeznaczone dla osoby fizycznej nie w celach prowadzenia działalności gospodarczej. Zgodnie z obowiązującymi obecnie przepisami w omawianym przypadku podmiotem zobowiązanym do zapłaty akcyzy na terytorium kraju jest przedstawiciel podatkowy wyznaczany przez sprzedawcę.

Art. 2 ust. 2 – proponowana zmiana wynika z faktu wydania dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z 19 grudnia 2019 r. i polega na zastąpieniu zawartego w ust. 2 odwołania do art. 5 ust. 4 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. odwołaniem do art. 4 ust. 4 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z 19 grudnia 2019 r.

Art. 2 ust. 3 – proponowana zmiana wynika z faktu wydania dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z 19 grudnia 2019 r. i polega na zastąpieniu zawartego w ust. 3 odwołania do art. 5 ust. 5 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. odwołaniem do art. 4 ust. 5 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z 19 grudnia 2019 r.

Art. 8 - zmiana ust. 1 pkt 3, który określa, że przedmiotem opodatkowania akcyzą jest import wyrobów akcyzowych, wynika z konieczności implementacji Dyrektywy Rady (UE) 2020/262. W art. 8 ust. 1 pkt 3 lit. a, tak jak w dotychczasowych przepisach, występuje wyłączenie importu wyrobów akcyzowych wysłanych następnie z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z miejsca importu przez zarejestrowanego wysyłającego niebędącego importerem tych wyrobów. W ust. 1 pkt 3 lit. b dodano nową regulację, w której przewidziano wyłączenie opodatkowania akcyzą importu wyrobów akcyzowych, w przypadku gdy zostaną one wprowadzone do składu podatkowego w celu dopuszczenia ich do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego w miejscu importu znajdującym się w tym składzie podatkowym i objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy. W takim przypadku przedmiotem opodatkowania będzie wprowadzenie wyrobów akcyzowych do składu podatkowego.

Z kolei art. 8 ust. 1 pkt 3 lit. c stanowi implementację art. 6 ust. 3 lit. d Dyrektywy Rady (UE) 2020/262. Przepis dyrektywy stanowi, że dopuszczenie do konsumpcji oznacza import wyrobów akcyzowych, chyba że natychmiast po dokonaniu importu wyroby te zostaną objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, lub niezgodne z przepisami wprowadzenie wyrobów akcyzowych, chyba że dług celny wygasł na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e, f, g lub k rozporządzenia (UE) nr 952/2013, czyli unijnego kodeksu celnego. Zgodnie ze wskazanym przepisem art. 124 ust. 1 unijnego kodeksu celnego dług celny w przywozie wygasa jeżeli:

- a) towary podlegające należnościom celnym przywozowym uległy przypadkowi lub zostały zajęte i równocześnie lub w późniejszym terminie ulegają przypadkowi (litera e);
- b) towary podlegające należnościom celnym przywozowym zostają zniszczone pod dozorem celnym lub stają się przedmiotem zrzeczenia się na rzecz skarbu państwa (litera f);
- c) zaginięcie towarów lub niewypełnienie obowiązków wynikających z przepisów prawa celnego jest spowodowane całkowitym zniszczeniem lub nieodwracalną utratą tych towarów, wynikającymi z faktycznych cech towarów lub z nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej, lub jest następstwem polecenia organów celnych (litera g);
- d) dług celny powstał i organom celnym przedstawiony zostanie wystarczający dowód na to, że towary nie zostały użyte lub zużyte oraz że zostały wyprowadzone z obszaru celnego Unii (litera k).

W związku z brzmieniem ww. przepisów dyrektywy oraz unijnego kodeksu celnego, art. 8 ust. 1 pkt 3 u.p.a. wymaga dostosowania, tak aby z niego wynikało, że import nie będzie przedmiotem opodatkowania, jeśli dług celny powstał, a w następstwie ww. okoliczności wskazanych w unijnym kodeksie celnym, nastąpiło wygaśnięcie długu celnego. Zgodnie z art. 10 ust. 2 u.p.a. obowiązek podatkowy z tytułu importu wyrobów akcyzowych powstaje z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego. Jeżeli dług celny powstał, a następnie wygasł, to nie powstanie obowiązek podatkowy i w takiej sytuacji import nie podlega opodatkowaniu akcyzą.

Art. 10 ust. 2 - zmiana brzmienia przepisu dotyczącego powstania obowiązku podatkowego z tytułu importu wyrobów akcyzowych wynika z konieczności implementacji art. 6 ust. 3 lit. d Dyrektywy Rady (UE) 2020/262. Przepis dyrektywy stanowi, że dopuszczenie do konsumpcji oznacza import wyrobów akcyzowych, chyba że natychmiast po dokonaniu importu wyroby te zostaną objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, lub niezgodne z przepisami wprowadzenie wyrobów akcyzowych, chyba że dług celny wygasł na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e, f, g lub k rozporządzenia (UE) nr 952/2013, czyli unijnego kodeksu celnego. W związku z tym zgodnie z proponowanym brzmieniem przepisu art. 10 ust. 2 u.p.a. obowiązek podatkowy z tytułu importu wyrobów akcyzowych będzie powstawał z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego, z wyłączeniem przypadków, gdy dług celny wygasł na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e, f, g lub k unijnego kodeksu celnego. Jeżeli dług celny powstał, a następnie wygasł, to nie powstał również obowiązek podatkowy. Okoliczności powodujące wygaśnięcie długu celnego zostały wskazane w uzasadnieniu do art. 8 ust. 1 pkt 3 u.p.a.

Art. 10 ust. 2a – dodany przepis reguluje kwestię powstania obowiązku podatkowego z tytułu wprowadzenia importowanych wyrobów akcyzowych do składu podatkowego w celu dopuszczenia ich do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego, w miejscu importu znajdującym się w tym składzie, a następnie objęcia procedurą zawieszenia poboru akcyzy. W przypadku funkcjonowania miejsca importu w składzie podatkowym, do składu podatkowego będą wprowadzane wyroby akcyzowe o statusie niewspólnotowym i dopiero dopuszczenie do obrotu w miejscu importu znajdującym się w tym składzie podatkowym spowoduje zmianę statusu tych wyrobów. Obowiązek podatkowy w akcyzie nie może powstać w stosunku do wyrobów o statusie niewspólnotowym. Dlatego W przepisie przewidziano, że obowiązek podatkowy powstanie w takim przypadku z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego. Przyjęcie takiego rozwiązania wynika z faktu, że podstawową przesłanką powodującą powstanie długu celnego w imporcie jest dopuszczenie towaru do wolnego obrotu na obszarze celnym UE, w związku z uprzednio przyjętym zgłoszeniem celnym.

Art. 10 ust. 4 – zmiana przepisu określającego dzień powstania obowiązku podatkowego z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszania poboru akcyzy wynika z konieczności jego dostosowania do nowo wprowadzanej definicji „uprawnionego odbiorcy”, tj. podmiotu który odbiera również jednorazowo, w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy przemieszczane na podstawie e-SAD albo dokumentu zastępującego e-SAD, w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. Nowelizowany przepis stanowi implementację art. 33 ust. 5 i art. 34 ust. 1 dyrektywy Rady 2020/262. Zgodnie z proponowanym brzmieniem przepisu obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy dokonanego przez uprawnionego odbiorcę, będzie powstawał z dniem, w którym wyroby akcyzowe zostały wprowadzone do miejsca odbioru uprawnionego odbiorcy wskazanego w e-SAD na podstawie, którego wyroby zostały przemieszczone na terytorium Polski.

Art. 10 ust. 7 – zmiana przepisu określającego dzień powstania obowiązku podatkowego z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszania poboru akcyzy wynika z konieczności jego dostosowania do nowo wprowadzanej na gruncie ustawy o podatku akcyzowym definicji „wysyłającego podmiotu zagranicznego”, tj. podmiotu prowadzącego działalność w innym kraju UE, który wysyła lub dostarcza z innego państwa UE na terytorium Polski poza procedurą zawieszania poboru

akcyzy i systemem EMCS wyroby akcyzowe, osobie fizycznej nie w celach prowadzenia działalności gospodarczej. Nowelizowany przepis stanowi implementację art. 44 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 2020/262. Zgodnie z proponowanym brzmieniem przepisu obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy dokonanego przez wysyłający podmiot zagraniczny albo za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego, będzie powstawał z dniem odbioru dostarczonych wyrobów akcyzowych przez odbiorcę na terytorium kraju.

Art. 13 ust. 1 pkt 3a – przepis ma na celu jednoznaczne wskazanie, że w definicji podatnika ujętej w ust. 1 mieści się również podmiot będący uprawnionym odbiorcą w przypadku ubytków wyrobów akcyzowych, tj. powstałych wszelkich strat wyrobów akcyzowych przemieszczanych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-SAD albo dokumentu zastępującego e-SAD.

Art. 13 ust. 1 pkt 4 – zmiana przepisu wynika z konieczności jego dostosowania do nowo wprowadzonej na gruncie ustawy o podatku akcyzowym definicji „wysyłającego podmiotu zagranicznego”. tj. podmiotu prowadzącego działalność w innym kraju UE, który wysyła lub dostarcza z terytorium innego państwa UE na terytorium Polski poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy i systemem EMCS wyroby akcyzowe, osobie fizycznej nie w celach prowadzonej działalności gospodarczej. Podmiot ten jak się przyjmuje w projektowanym art. 79 będzie dokonywał nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych jeżeli nie wyznaczy na terytorium Polski przedstawiciela podatkowego. W sytuacji wyznaczenia przedstawiciela podatkowego na terytorium Polski, przyjmuje się natomiast, że nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych dokonuje przedstawiciel podatkowy. Oznacza to, że podatnikiem z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowy może być wysyłający podmiot zagraniczny albo przedstawiciel podatkowy jeżeli został wyznaczony. Nowelizowany przepis stanowi implementację art. 44 ust. 3 dyrektywy Rady 2020/262.

Art. 13 ust. 4a – przepis wprowadza na grunt ustawy o podatku akcyzowym fakultatywne rozwiązanie zawarte w art. 44 ust. 3 dyrektywy Rady 2020/262 przewidujące, że podmiotem zobowiązanym do zapłaty podatku akcyzowego będzie osoba fizyczna, której dostarczane są z terytorium innego państwa UE poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy i systemem EMCS wyroby akcyzowe, nie w celach prowadzenia działalności gospodarczej przez wysyłający podmiot zagraniczny albo za pośrednictwem wyznaczonego przez niego przedstawiciela podatkowego. Osoba ta jak przyjmuje się w projektowanym art. 79 ust. 4, będzie dokonywała nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych, jeżeli wysyłający podmiot zagraniczny albo wyznaczony przez niego przedstawiciel podatkowy nie zapłaci podatku akcyzowego w należnej wysokości. W takiej sytuacji podatnikiem z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych będzie osoba fizyczna, o której mowa w nowelizowanym art. 79 ust. 1.

Art. 14 ust. 3ba - w projektowanym przepisie określono organy podatkowe właściwe w sprawach dotyczących uprawnionego wysyłającego wskazując, że dla:

- 1) osób fizycznych będzie to naczelnik urzędu skarbowego właściwy do wykonywania zadań w zakresie akcyzy ze względu na adres ich zamieszkania i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej,
- 2) osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej będzie to naczelnik urzędu skarbowego właściwy do wykonywania zadań w zakresie akcyzy ze względu na adres ich siedziby i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej.

Art. 14 ust. 5 pkt 3 – w zmienionym przepisie określono właściwość naczelnika urzędu skarbowego w przypadku powiadamiania przez podmiot prowadzący skład podatkowy o posiadaniu decyzji, o której mowa w dodanym art. 27 ust. 2a.

Art. 16 ust. 1 pkt 6 – przepis ma na celu jednoznaczne wskazanie, że na wysyłającym podmiocie zagranicznym ciąży obowiązek dokonania zgłoszenia rejestracyjnego w sytuacji, jeżeli nie wyznaczył przedstawiciela podatkowego. Wówczas zgłoszenia rejestracyjnego podmiot ten powinien dokonać przed dniem dokonania pierwszej wysyłki wyrobów akcyzowych.

Art. 18 ust. 7 – zmiana przedmiotowego przepisu wynika z wprowadzenia przez dyrektywę Rady 2020/262 nowych podmiotów wysyłających i odbierających wyroby akcyzowe z użyciem Systemu EMCS, tj. uprawnionego wysyłającego oraz uprawnionego odbiorcy, dokonujących wewnątrzspółnotowych przemieszczeń wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji. Również nowe rozporządzenie Rady (UE) 2020/261 z dnia 19 grudnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 389/2012 w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych w odniesieniu do zawartości elektronicznych rejestrów (Dz. Urz. UE 58, 27.2.2020, p. 1–3) wprowadza dwie nowe kategorie podmiotów gospodarczych, tj. uprawnionego wysyłającego i uprawnionego odbiorcy, aby umożliwić im identyfikację w systemie komputerowym. W związku z implementacją przedmiotowych regulacji unijnych dotyczących uprawnionego wysyłającego i uprawnionego odbiorcy odpowiedniemu rozszerzeniu ulegnie zakres danych zawartych w ewidencji, o której mowa w art. 18 ust. 7 ustawy o podatku akcyzowym, prowadzonej w formie elektronicznej przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Ewidencja ta zostanie rozszerzona o:

- 1) dane identyfikacyjne uprawnionych odbiorców oraz uprawnionych wysyłających, w tym adresy ich siedzib lub zamieszkania oraz adresy ich poczty elektronicznej,
- 2) numery akcyzowe tych podmiotów oraz
- 3) określenie rodzaju wyrobów akcyzowych objętych działalnością prowadzoną przez te podmioty.

Rozdział 3b - w Dziale II po rozdziale 3a dodaje się rozdział 3b, co wynika z konieczności zapewnienia rejestracji na terytorium kraju dwóm nowym podmiotom gospodarczym, tj. uprawnionemu odbiorcy i uprawnionemu wysyłającemu. Dyrektywa Rady 2020/262, w związku z rozbudową istniejącego systemu komputerowego EMCS, przewiduje w art. 33 przemieszczanie wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium drugiego państwa członkowskiego, do celów handlowych, przez tzw. nowych aktorów systemowych, tj. uprawnionego wysyłającego oraz uprawnionego odbiorcę. Tym samym niezbędnym jest zapewnienie tym nowym kategoriom podmiotów gospodarczych rejestracji na potrzeby dokonywania ww. przemieszczeń, aby możliwa była ich identyfikacja w systemie komputerowym EMCS. I tak kolejne przepisy rozdziału 3b ustanawiające procedurę rejestracyjną, stanowią że:

Art. 20j - podmioty, które będą zamierzały nabywać wewnątrzspółnotowo lub dostarczać wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy jako uprawniony odbiorca lub uprawniony wysyłający, będą obowiązane uzyskać odpowiednio numer akcyzowy uprawnionego odbiorcy lub numer akcyzowy uprawnionego wysyłającego. Wymaganie dotyczy to także podmiotów, które zostały zarejestrowane jako uprawnieni prowadzący skład podatkowy, zarejestrowani wysyłający oraz zarejestrowani odbiorcy na potrzeby przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

Numer akcyzowy będzie nadawany na potrzeby:

- 1) nabyć wewnątrzspółnotowych lub jednorazowego nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych jako uprawniony odbiorca;
- 2) dostaw wewnątrzspółnotowych lub jednorazowej dostawy wewnątrzspółnotowej wyrobów akcyzowych jako uprawniony wysyłający.

Art. 20k - Numery akcyzowe będą nadawane przez właściwego dyrektora izby administracji skarbowej (wyznaczonego, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych), na wniosek podmiotu złożony przez PUESC. Właściwy dyrektor izby administracji skarbowej bez zbędnej zwłoki będzie informował podmiot o nadaniu numeru akcyzowego uprawnionego odbiorcy lub numeru akcyzowego uprawnionego wysyłającego. Do ww. wniosku oraz informacji o zmianie w nim danych znajdują zastosowanie przepisy dotyczące sposobu podpisywania dotychczasowych zgłoszeń rejestracyjnych na potrzeby podatku akcyzowego..

Przewiduje się, że wniosek o nadanie numeru akcyzowego uprawnionego odbiorcy będzie zawierać:

- 1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, tj. imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a w przypadku:
 - a) podmiotu prowadzącego skład podatkowy numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy,
 - b) zarejestrowanego odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca - numery akcyzowe zarejestrowanego odbiorcy związane z miejscami odbioru wyrobów akcyzowych ;
- 2) określenie rodzaju wyrobów akcyzowych, które będą nabywane wewnątrzspółnotowo;
- 3) w przypadku wniosku o nadanie numeru akcyzowego na potrzeby jednorazowego nabycia - również określenie ilości wyrobów akcyzowych, które zostaną nabyte wewnątrzspółnotowo oraz dane podmiotu, od którego zostaną nabyte wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe, tj.: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania oraz jego numer akcyzowy;
- 4) wskazanie właściwego dla tego podmiotu naczelnika urzędu skarbowego w zakresie akcyzy. Analogicznie, wniosek o nadanie numeru akcyzowego uprawnionego wysyłającego będzie zawierać:
 - 1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a w przypadku:
 - a) podmiotu prowadzącego skład podatkowy numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy,
 - b) zarejestrowanego wysyłającego numer akcyzowy zarejestrowanego wysyłającego;
 - 2) określenie rodzaju wyrobów akcyzowych, które będą wysyłane wewnątrzspółnotowo,
 - 3) w przypadku wniosku o nadanie numeru akcyzowego na potrzeby jednorazowej dostawy - również określenie ilości wyrobów akcyzowych, które zostaną wysłane wewnątrzspółnotowo oraz dane podmiotu, do którego zostaną wysłane wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe, tj.: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania oraz jego numer akcyzowy;

4) wskazanie właściwego dla tego podmiotu naczelnika urzędu skarbowego w zakresie akcyzy.

Art. 20l – stanowi implementację art. 35 ust. 8 dyrektywy 2020/262 wprowadzającego w przypadku uprawnionego wysyłającego lub uprawnionego odbiorcy, odpowiednio wysyłającego lub otrzymującego wyroby akcyzowe, tzw. ograniczone uprawnienie do nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych jako uprawniony odbiorca lub do jednorazowej dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych jako uprawniony wysyłający, do określonej ilości wyrobów akcyzowych, jednego odbiorcy lub wysyłającego i określonego czasu. W ww. przypadkach nabycia lub dostawy trzeba będzie dokonać w terminie 3 miesięcy od dnia nadania numeru akcyzowego, gdyż po upływie tego terminu numer akcyzowy wygaśnie.

Art. 20m - Uprawniony odbiorca oraz uprawniony wysyłający będą obowiązani informować przez PUESC właściwego dyrektora izby administracji skarbowej o zmianie danych zawartych we wniosku o nadanie numeru akcyzowego, a podmioty prowadzące skład podatkowy, zarejestrowani wysyłający lub zarejestrowani odbiorcy o zmianie danych zawartych w składanym przez nich powiadomieniu, w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

Art. 20n - W przypadku gdy okaże się, że uprawniony odbiorca albo uprawniony wysyłający nie istnieje albo przez okres kolejnych 12 miesięcy podmiot, któremu nadano numer akcyzowy nie dokona nabycia wewnątrzwspólnotowego jako uprawniony odbiorca albo nie dokona dostawy wewnątrzwspólnotowej jako uprawniony wysyłający, właściwy naczelnik urzędu skarbowego będzie wydawał decyzję o utracie ważności numeru akcyzowego uprawnionego odbiorcy albo uprawnionego wysyłającego.

Jeżeli podmiot nie będzie istniał, wydanie decyzji nastąpi bez konieczności zawiadomienia podmiotu posiadającego numer akcyzowy. Decyzja o utracie ważności numeru akcyzowego uprawnionego odbiorcy, czy też decyzja o utracie ważności numeru akcyzowego uprawnionego wysyłającego, będzie natychmiast wykonalna. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego będzie zobowiązany do niezwłocznego poinformowania o tej decyzji właściwego dyrektora izby administracji skarbowej.

Art. 20o – ustanawia delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do wyznaczenia w drodze rozporządzenia dyrektora izby administracji skarbowej właściwego w sprawach numerów akcyzowych uprawnionych odbiorców oraz numerów akcyzowych uprawnionych wysyłających, przy uwzględnieniu potrzeby zapewnienia sprawnego procesu nadawania numerów akcyzowych oraz kompletności i aktualności danych o uprawnionych odbiorcach oraz uprawnionych wysyłających.

Art. 27 ust. 2a – dodany przepis reguluje obowiązki podmiotu prowadzącego skład podatkowy, w którym funkcjonowało będzie miejsce importu. Skład podatkowy to miejsce funkcjonujące na podstawie zezwolenia akcyzowego wydanego podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy. Warunkiem prowadzenia składu podatkowego jest spełnienie szeregu warunków, które odnoszą się zarówno do samego miejsca prowadzenia składu, jak i podmiotu prowadzącego skład. Za całość działalności prowadzonej w składzie podatkowym odpowiedzialny powinien być podmiot prowadzący skład podatkowy. W związku z tym przewidziano, że miejsce importu będzie mogło znajdować się w składzie podatkowym, jeżeli decyzję o uznaniu tego miejsca, wydaną na podstawie przepisów prawa celnego, będzie posiadał podmiot prowadzący skład podatkowy. Właściwy dla składu podatkowego naczelnik urzędu skarbowego nie będzie wydawał decyzji o uznaniu miejsca. Organem właściwym do wydania decyzji w tym zakresie

będzie naczelnik urzędu celno-skarbowego, a podmiot aby uzyskać decyzję o uznaniu miejsca musi spełnić warunki określone w przepisach prawa celnego. W związku z tym w przepisie przewidziano obowiązek powiadomienia przez podmiot prowadzący skład podatkowy właściwego naczelnika urzędu skarbowego o posiadaniu decyzji o uznaniu miejsca importu w składzie podatkowym.

Art. 27 ust. 3a i art. 41a ust. 4a – regulacje zawarte w tych przepisach zostały wprowadzone w związku z tym, że dotychczasowe przepisy nie pozwalały na funkcjonowanie miejsca importu w składzie podatkowym. W związku z zaproponowanym w projekcie wprowadzeniem możliwości funkcjonowania miejsca importu w składzie podatkowym przedmiotową regulacje te należy uchylić. Zgodnie z uchylanym art. 27 ust. 3a, jeżeli importowane wyroby energetyczne, bezpośrednio po dopuszczeniu do obrotu z zastosowaniem zgłoszenia uproszczonego na podstawie uzyskanego przez podmiot pozwolenia w rozumieniu przepisów prawa celnego, są przemieszczane, z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy przy użyciu rurociągu, z miejsca importu bezpośrednio do składu podatkowego na terytorium kraju, to w zgłoszeniu uproszczonym nie podaje się informacji o kwocie akcyzy, która byłaby należna, gdyby wyroby akcyzowe nie zostały objęte procedurą zwieszenia poboru akcyzy. Tę informację podaje się dopiero w zgłoszeniu uzupełniającym, po przyjęciu wyrobów do składu podatkowego. Dzięki wprowadzeniu możliwości funkcjonowania miejsca importu w składzie podatkowym będzie możliwość dopuszczenia importowanych wyrobów energetycznych do obrotu po zakończeniu przemieszczenia rurociągiem w miejscu importu w składzie podatkowym, a tym samym po określeniu ilości wyrobów. Ze względu na to, że funkcjonowanie miejsca importu w składzie podatkowym wymaga uzyskania przez podmiot prowadzący skład podatkowy stosownej decyzji, w art. 8 projektu przewidziano przepis przejściowy, który zagwarantuje każdemu podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, do którego wprowadzane są rurociągiem wyroby energetyczne sześciomiesięczny termin na uzyskanie decyzji o uznaniu miejsca importu w składzie podatkowym.

Art. 30 ust. 4 pkt 2 i 3 – zmiany do przedmiotowego przepisu wynikają z implementacji przepisów art. 6 ust. 7 oraz art. 45 ust. 2 dyrektywy Rady 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. *ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie)*. Dyrektywa ta identyfikuje sytuacje, w których brak jest opodatkowania ubytków wyrobów akcyzowych, gdy wyroby akcyzowe przemieszczane są między państwami członkowskimi albo w procedurze zawieszenia poboru akcyzy (art. 6 ust. 7 dyrektywy) albo w procedurze z zapłaconą akcyzą (art. 45 ust. 2 dyrektywy) i podczas takiego przemieszczania wystąpią ubytki wyrobów akcyzowych wynikające z właściwości tych wyrobów. Jednocześnie aktem delegowanym Komisja Europejska określi wspólne progi utraty częściowej, poniżej których ubytki wyrobów akcyzowych nie są uznawane za podlegające dopuszczeniu do konsumpcji. Na gruncie przepisów krajowych takie ubytki wyrobów akcyzowych będą podlegały zwolnieniu od akcyzy, co przewiduje art. 30 ust. 4 pkt 2 i 3. W drodze odstępstwa od powyższej zasady, ubytki wyrobów akcyzowych nieprzekraczające progu ustalonego przez Komisję będą jednak podlegały opodatkowaniu, o ile zostanie wykazane, że ubytki te powstały w wyniku przestępstwa przeciwko mieniu, co wynika z art. 30 ust. 5. Ubytki wyrobów akcyzowych, które przekroczą wspólny próg utraty częściowej, określony w akcie delegowanym Komisji, będą traktowane jako dopuszczone do konsumpcji, a tym samym będą podlegały opodatkowaniu.

Art. 31 ust. 1 pkt 4 – zmiana ma charakter porządkujący; dostosowuje obowiązującą regulację do zmienionego stanu prawnego.

Postanowienie obecnie obowiązującego art. 31 ust. 1 pkt 4 określa zwolnienie od akcyzy, gdy wyroby akcyzowe są wykorzystywane przez państwa będące stroną Traktatu

Północnoatlantyckiego, innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, na terytorium którego podatek akcyzowy jest wymagalny, a także przez siły zbrojne uczestniczące w Partnerstwie dla Pokoju, Kwaterę Główną Wielonarodowego Korpusu Północno-Wschodniego oraz przez dowództwa sojusznicze, w szczególności Centrum Szkolenia Sił Połączonych, do użytku tych sił zbrojnych lub towarzyszącego personelu cywilnego lub w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn;

Centrum Szkolenia Sił Połączonych, które wskazuje obecnie obowiązujący przepis zostało objęte postanowieniami Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Dowództwem Naczelnego Sojuszniczego Dowódcy Transformacji i Naczelnym Dowództwem Sojusznicznych Sił w Europie uzupełniającej Protokół dotyczący statusu międzynarodowych dowództw wojskowych ustanowionych na podstawie Traktatu Północnoatlantyckiego, podpisanej w Warszawie dnia 9 lipca 2016 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 1179 i 1180), która weszła w życie 8 marca 2017 r. Umowa ta reguluje status dowództw sojusznicznych takich jak Centrum Szkolenia Sił Połączonych. Stąd usunięcie z brzmienia przepisu zwrotu „w szczególności Centrum Szkolenia Sił Połączonych”. Zmiana brzmienia art. 31 ust. 1 pkt 4 nie wpływa na zakres zwolnień określanych tym przepisem.

Art. 40 - zmiana w ust. 1 pkt 1 lit. a wynika z przewidzianej w art. 35 ust. 6 dyrektywy 2020/262 możliwości występowania przez podmiot prowadzący skład podatkowy jako uprawniony odbiorca. Zmiana ta polega na uwzględnieniu w tym przepisie przypadku stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy do wyrobów akcyzowych znajdujących się w składzie podatkowym w wyniku nabycia wewnątrzspółnotowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy przez podmiot prowadzący skład podatkowy działający jako uprawniony odbiorca.

Ponadto, w związku z wprowadzeniem regulacji umożliwiających funkcjonowanie miejsca importu w składzie podatkowym doprecyzowano przypadki stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy określone w tym przepisie poprzez wskazanie, że procedura zawieszenia poboru akcyzy ma zastosowanie w przypadku dopuszczenia wyrobów akcyzowych do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego w miejscu importu znajdującym się w składzie podatkowym.

Pozostałe zmiany zawarte w art. 40 (ust. 1 pkt 1 lit. c, pkt 2 lit. b, pkt 3-5, pkt 10 lit. d, pkt 11 lit. d - e) dostosowują dotychczasowe brzmienie tej regulacji do postanowień art. 16 dyrektywy Rady (UE) 2020/262. Wynikają one z faktu objęcia procedurą zawieszenia poboru akcyzy przemieszczeń wyrobów akcyzowych dokonywanych ze składu podatkowego do urzędu celnego wyprowadzenia, który jest jednocześnie urzędem celnym wyjścia w procedurze tranzytu zewnętrznego. Koniecznym zatem jest rozszerzenie określonego w art. 40 katalogu przemieszczeń, do których ma zastosowanie procedura zawieszenia poboru akcyzy. Dodano nowe przypadki, w których wyroby akcyzowe są przemieszczane w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium kraju albo na terytorium państwa członkowskiego, oraz z miejsca importu na terytorium kraju albo terytorium państwa członkowskiego do organu celnego na terytorium kraju lub na terytorium państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, albo jest urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny, w którym wyroby akcyzowe są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego.

Art. 41 ust. 2 – zmiana podyktowana jest wydaniem przez Komisję Europejską nowego rozporządzenia określającego wzór świadectwa zwolnienia, o którym mowa w art. 12 dyrektywy Rady (UE) 2020/262. Zasadnym jest zatem zastosowanie w art. 41 ust. 2 ustawy

odesłania do aktualnie obowiązującego rozporządzenia Komisji (WE) nr z dnia r. w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz.Urz. UE L ... z, str.....; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz., t. ..., str.) .

Art. 41a – zmiany w ust. 1 pkt 1 oraz w ust. 2 pkt 1 polegają na uwzględnieniu w tych przepisach przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym.

Regulacja dodana ust. 1b stanowi implementację art. 16 ust. 2 i 3 dyrektywy Rady (UE) 2020/262. W przepisie określono warunek rozpoczęcia przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z miejsca importu. Zgodnie z przepisem osoba dokonująca zgłoszenia celnego lub inna osoba która pośrednio lub bezpośrednio będzie brała udział w załatwieniu formalności celnych będzie obowiązana do przedstawienia, zgodnie z art. 15 unijnego kodeksu celnego (UKC), naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, który dopuścił wyroby akcyzowe do obrotu na terytorium kraju: numeru akcyzowego zarejestrowanego wysyłającego, numeru akcyzowego odbiorcy w innym państwie członkowskim, jeżeli jest zobowiązany taki numer posiadać oraz dowodu, że importowane wyroby akcyzowe są przeznaczone dla odbiorcy w innym państwie członkowskim. Przy czym dowód ten będzie przedstawiany jedynie na żądanie naczelnika urzędu celno-skarbowego, który wyroby dopuścił do obrotu. Jak wynika z ww. art. 15 UKC informacje te powinny być przedstawione na żądanie organu celnego, w określonym terminie i w odpowiedniej formie.

Zmiana ust. 2 pkt 2 polega na dostosowaniu zawartych w tym przepisie odesłań do zmian wprowadzonych w art. 40 ustawy o podatku akcyzowym.

Dodanie w ust. 2 pkt 3 stanowi implementację art. 19 ust. 2 lit. c dyrektywy Rady (UE) 2020/262, który stanowi, iż przemieszczanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy kończy się w przypadkach o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a ppkt (v) w momencie gdy wyroby zostały objęte procedurą tranzytu zewnętrznego. Dodany w ust. 2 pkt 3 określa moment zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy w przypadku gdy miejscem przeznaczenia przemieszczania w procedurze zawieszenia poboru akcyzy jest urząd celny, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego. Zgodnie z tym przepisem takie przemieszczenia będą się kończyły z chwilą objęcia wyrobów akcyzowych procedurą tranzytu zewnętrznego.

Zgodnie z obecnym brzmieniem ust. 5 przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy odbywa się z załączonym wydrukiem e-AD z nadanym numerem referencyjnym e-AD, albo z załączonym innym dokumentem handlowym, w którym umieszczono numer referencyjny nadany w Systemie e-AD związanemu z przemieszczaniem danych wyrobów akcyzowych albo z dokumentem zastępującym e-AD. Zmiana treści tego przepisu wynika z implementacji art. 20 ust. 5 dyrektywy Rady (UE) 2020/262, zgodnie z którym wysyłający przekazuje osobie towarzyszącej wyrobom akcyzowym, lub w przypadkach, w których nikt nie towarzyszy fizycznie wyrobom, przewoźnikowi lub spedytorowi, niepowtarzalny administracyjny numer ewidencyjny. Osoba towarzysząca wyrobom akcyzowym, przewoźnik lub spedytor podają ten numer na żądanie właściwych organów w czasie całego przemieszczenia w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. W stosownych przypadkach właściwe organy mogą jednak zażądać przedstawienia wydrukowanej kopii elektronicznego dokumentu administracyjnego lub dowolnego innego dokumentu handlowego. Takie rozwiązanie ma przyczynić się do poprawy możliwości przeprowadzania kontroli w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych. Dlatego zaproponowano w nowym brzmieniu ust. 5, aby na żądanie organu podatkowego osoby uczestniczące w przemieszczaniu wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury

zawieszenia poboru akcyzy wskazywały numer referencyjny nadany e-AD, na podstawie którego odbywa się przemieszczanie. W przypadku gdy przemieszczanie odbywa się na podstawie dokumentu zastępującego e-AD, dokument ten powinien być załączony do przemieszczanych wyrobów akcyzowych.

Art. 41b - zmiana ust. 1 ma na celu dostosowanie brzmienia tej regulacji do postanowień art. 21 ust. 1 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 i jest ona konsekwencją przyjęcia, iż miejscem przeznaczenia w procedurze zawieszenia poboru akcyzy może być również organ celny, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego. Zgodnie z obowiązującą regulacją, jeżeli projekt e-AD zawiera prawidłowe i kompletne dane, w Systemie jest mu automatycznie nadawany numer referencyjny, a następnie dokument ten jest automatycznie przesyłany do podmiotu wysyłającego oraz do podmiotu odbierającego, w przypadku przemieszczeń wyrobów akcyzowych na terytorium kraju albo do władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwych dla podmiotu odbierającego - w przypadku dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu dokonywanego przez organ celny znajdujący się w państwie członkowskim Unii. Analogicznego uregulowania wymaga sytuacja w której przemieszczanie wyrobów akcyzowych jest dokonywane w celu dokonania eksportu w przypadku gdy organ celny znajduje się w państwie członkowskim Unii Europejskiej, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej oraz jest urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego. Zgodnie z regulacją dodana w ust. 1 pkt 3 w takim przypadku projekt e-AD, o ile będzie zawierał prawidłowe i kompletne dane, po nadaniu mu w Systemie automatycznie numeru referencyjnego, zostanie automatycznie przesłany do władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym będzie składane zgłoszenie celne wywozowe na podstawie art. 221 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 i które będą nadzorowały faktyczne wyprowadzenie wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej oraz będą urzędem, w którym wyroby będą obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego.

Art. 41ba – regulacje zawarte w przepisie stanowią implementację art. 21 ust. 2-4 dyrektywy 2020/262 i odnoszą się do przypadku, w którym wyroby są przemieszczane w celu dokonania eksportu poza terytorium UE, a Polska nie jest państwem wysyłki wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. W ust. 1 zawarto regulację, która nakłada na zgłaszającego do procedury wywozu albo do procedury tranzytu zewnętrznego obowiązek przekazania naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, w którym składa zgłoszenie celne, numeru referencyjnego nadanego e-AD albo kopii dokumentu zastępującego e-AD, na podstawie którego będą przemieszczane wyroby akcyzowe, które wskazano w zgłoszeniu celnym.

W ust. 2 zawarto regulację, która nakłada na naczelnika urzędu celno-skarbowego, w którym składane będzie zgłoszenie celne do procedury wywozu albo do procedury tranzytu zewnętrznego - obowiązek sprawdzenia przed zwolnieniem wyrobów do procedury, czy dane zawarte w e-AD są zgodne z danymi zawartymi w zgłoszeniu celnym.

W ust. 3 przewidziano sposób postępowania, w przypadku gdy dane zawarte w e-AD i zgłoszeniem zgłoszeniu celnym będą niezgodne. W takim przypadku do właściwych władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którego wyroby akcyzowe zostały wysłane zostanie automatycznie wysyłana z Systemu informacja o błędach.

W ust. 4 przewidziano sposób postępowania, w przypadku gdy wyroby akcyzowe nie zostaną wyprowadzone z terytorium Unii Europejskiej. W takim przypadku naczelnik urzędu celno-skarbowego, w którym składane będzie zgłoszenie celne do procedury wywozu albo do

procedury tranzytu zewnętrznego będzie miał obowiązek powiadomienia o tym fakcie władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którego wyroby akcyzowe zostały wysłane.

Art. 41bb – regulacja zawarta w przepisie stanowi implementację art. 26 ust. 5 akapit pierwszy dyrektywy Rady (UE) 2020/262. Przepis ten reguluje sposób postępowania podmiotu wysyłającego wyroby akcyzowe w celu dokonania eksportu w sytuacji kiedy w chwili rozpoczęcia przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy na terytorium kraju System jest niedostępny. W takich sytuacjach na podmiot wysyłający nakłada się obowiązek przekazania podmiotowi dokonującemu zgłoszenia wyrobów akcyzowych do procedury wywozu albo do procedury tranzytu zewnętrznego, kopii dokumentu zastępującego e-AD. Zgodnie z art. 41bb jeżeli System jest niedostępny w momencie rozpoczęcia przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z terytorium kraju, w celu dokonania eksportu, z terytorium państwa członkowskiego poza terytorium Unii Europejskiej i nie przywrócono dostępności Systemu do momentu złożenia zgłoszenia celnego do procedury wywozu albo do procedury tranzytu zewnętrznego, podmiot wysyłający przekazuje zgłaszającemu, w rozumieniu przepisów prawa celnego, kopię dokumentu zastępującego e-AD.

Art. 41c – dodany przepis ust. 3 stanowi implementację art. 22 ust. 3 dyrektywy Rady (UE) 2020/262. Art. 41c ust. 1 i 2 dotyczy przemieszczania wyrobów energetycznych z zastosowaniem procedury zwieszenia poboru akcyzy drogą morską. W przypadku takich przemieszczeń podmiot wysyłający wyroby akcyzowe może nie wykazywać w projekcie e-AD danych podmiotu odbierającego, jeżeli w chwili przesyłania projektu e-AD do Systemu odbiorca nie jest znany. Dyrektywa wyklucza spod tych regulacji przypadki przemieszczeń wyrobów akcyzowych dokonywanych w celu eksportu do organu celnego na terytorium kraju lub na terytorium państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, albo jest urzędem, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447.

Art. 41e – zmiany dokonane w ust. 2 oraz dodanie ust. 2a mają na celu dostosowanie dotychczasowego brzmienia tej regulacji do postanowień art. 24 ust. 1 dyrektywy Rady (UE) 2020/262. Obecnie podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, przesyła do Systemu projekt raportu odbioru niezwłocznie po przeprowadzeniu kontroli celno-skarbowej odbieranych wyrobów akcyzowych albo po odbiorze - nie później jednak niż w terminie 5 dni roboczych, licząc od dnia odbioru. Ustawa nie precyzuje jakie czynności podmiotu odbierającego determinują odbiór. Dlatego, dla zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów dotyczących zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy zasadnym jest posłużenie się w ślad za dyrektywą określeniem „zakończenie przemieszczenia”, które będzie miało miejsce z chwilą dokonania rozładunku i wpisów do ewidencji wyrobów akcyzowych, czyli wówczas gdy odbiorca będzie mógł stwierdzić jaką ilość wyrobów akcyzowych rzeczywiście odebrał.

Zmiana w treści ust. 5 jest konsekwencją uznania, iż miejscem przeznaczenia przemieszczania w procedurze zwieszenia poboru akcyzy może być urząd celno-skarbowy, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym wyroby akcyzowe są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego. Zarówno w przypadku eksportu wyrobów akcyzowych w sytuacji gdy urząd celno-skarbowy wyprowadzenia znajduje się na terytorium kraju, jak i eksportu w sytuacji gdy w urzędzie celno-skarbowy, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego w Systemie i jest tworzony raport wywozu na podstawie informacji uzyskanej z elektronicznego

systemu obsługi eksportu (AES) potwierdzającej, że wyroby akcyzowe zostały wyprowadzone poza terytorium Unii Europejskiej.

Dodany ust. 6a stanowi implementację art. 21 ust. 5 dyrektywy 2020/262. Zgodnie z dodanym ust. 6a w przypadku wyrobów akcyzowych przemieszczanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z terytorium kraju, w celu dokonania eksportu z terytorium państwa członkowskiego, System otrzymuje od władz państwa członkowskiego, z terytorium którego wyroby miały zostać wyprowadzone poza terytorium Unii Europejskiej powiadomienie, że wyroby akcyzowe nie zostaną wyprowadzone. Powiadomienie to jest automatycznie przesyłane z Systemu do podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a. Po otrzymaniu powiadomienia podmiot wysyłający unieważnia e-AD lub dokonuje zmiany miejsca przeznaczenia wyrobów za pośrednictwem Systemu.

Art. 41g - zmiana ust. 3 ma na celu dostosowanie dotychczasowego brzmienia tej regulacji do postanowień art. 27 ust. 2 dyrektywy Rady (UE) 2020/262. Obecnie w przypadku eksportu wyrobów akcyzowych, kiedy System jest niedostępny lub gdy nie uzyskano e-AD, naczelnik urzędu celno-skarbowego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, przesyła właściwemu dla podmiotu wysyłającego, naczelnikowi urzędu skarbowego albo właściwym dla tego podmiotu władzom państwa członkowskiego Unii Europejskiej dokument zastępujący raport wywozu. Następnie właściwy naczelnik urzędu skarbowego przesyła otrzymany dokument zastępujący raport wywozu podmiotowi wysyłającemu. Zaproponowana zmiana przepisu jest konsekwencją przyjęcia, iż miejscem przeznaczenia w procedurze zawieszenia poboru akcyzy może być również organ celny o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego. W przypadku stwierdzenia przez ten organ, że wyroby akcyzowe nie zostaną wyprowadzone z terytorium Unii Europejskiej, z Systemu automatycznie wysyłane zostanie do właściwego naczelnika urzędu skarbowego na terytorium kraju – w przypadku gdy wysyłki wyrobów akcyzowych dokonuje podmiot wysyłający na terytorium kraju, albo do właściwych władz państwa członkowskiego wysyłki – w przypadku gdy wysyłki wyrobów akcyzowych dokonuje podmiot na terytorium państwa członkowskiego - powiadomienie, że wyroby akcyzowe nie zostaną wyprowadzone z terytorium Unii Europejskiej (art. 41ba ust. 4). Zatem w sytuacji niedostępności Systemu lub gdy nie uzyskano e-AD analogicznie jak w przypadku raportu wywozu naczelnik urzędu celno-skarbowego, o którym mowa w art. 329 ust. 5 rozporządzenia 2015/2447, w którym wyroby są obejmowane procedurą tranzytu zewnętrznego prześle właściwemu dla podmiotu wysyłającego naczelnikowi urzędu skarbowego albo właściwym dla tego podmiotu władzom państwa członkowskiego Unii Europejskiej, dokument zastępujący powiadomienie, że wyroby akcyzowe nie zostaną wyprowadzone z terytorium Unii Europejskiej. I analogicznie właściwy naczelnik urzędu skarbowego prześle otrzymany dokument zastępujący powiadomienie, o którym mowa w art. 41ba ust. 4 podmiotowi wysyłającemu.

Art. 41ga - dodany przepis implementuje regulacje wynikające z art. 28 ust. 4 dyrektywy Rady 2020/262. Przepis ten odnosi się do sytuacji kiedy w przypadku przemieszczeń wyrobów akcyzowych dokonywanych w celu eksportu brak jest raportu wywozu z powodu innego niż niedostępność Systemu. Przepis umożliwia zakończenie przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego procedury zawieszenia poboru akcyzy w Systemie na podstawie co najmniej dwóch z wymienionych w art. 28 ust. 4 dyrektywy 2020/262 dowodów.

Zawarty w przepisie katalog możliwych do przyjęcia dowodów obejmuje:

- potwierdzenie władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej nadzorującego faktyczne wyprowadzenie wyrobów akcyzowych poza terytorium Unii Europejskiej poświadczające, że wyroby akcyzowe opuściły terytorium Unii, lub poświadczające,

że wyroby akcyzowe zostały objęte procedurą tranzytu zewnętrznego w rozumieniu przepisów prawa celnego;

- potwierdzenie dostawy;
- dokument podpisany lub uwierzytelniony przez podmiot gospodarczy, który wyprowadził wyroby akcyzowe z obszaru celnego Unii Europejskiej, poświadczając wyprowadzenie tych wyrobów;
- dokument, w którym organ celny państwa członkowskiego lub państwa trzeciego poświadcza dostawę zgodnie z zasadami i procedurami mającymi zastosowanie do tego poświadczenia w tym państwie lub kraju;
- rejestry wyrobów akcyzowych dostarczanych na statki, do samolotów lub na instalacje morskie utrzymywane przez podmioty gospodarcze;
- inne dowody spełniające wymogi, o których mowa w art. 180 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Dział III rozdział 1a – zmieniono tytuł rozdziału 1a. Zmiana polega na doprecyzowaniu, że rozdział ten dotyczy przemieszczeń z użyciem Systemu wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru oraz sprzedaży wyrobów węglowych, ale tylko tych, które dokonywane są na terytorium kraju. Zmiana ta wiąże się z dodaniem w dziale III po rozdziale 1a nowego rozdziału 1aa, w którym uregulowane będzie wewnątrzspółnotowe przemieszczanie z użyciem Systemu wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.

Dział III rozdział 1aa – w dodanym rozdziale 1aa uregulowano zasady dokonywania wewnątrzspółnotowego przemieszczania z użyciem Systemu EMCS wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Regulacje zawarte w tym rozdziale zastąpią regulacje, które obecnie zawarte są w art. 77 i art. 78 ustawy i dotyczą wewnątrzspółnotowego przemieszczania wyrobów akcyzowych zharmonizowanych poza procedura zawieszenia poboru akcyzy. Zmiany w tym zakresie wynikają z przewidzianej w dyrektywie 2020/262 elektronizacji wewnątrzunijnych przemieszczeń wyrobów akcyzowych zharmonizowanych poprzez objęcie tych przemieszczeń monitorowaniem z użyciem Systemu EMCS.

Art. 46pa – przepis stanowi implementację art. 33 ust. 1 i 2 dyrektywy 2020/262. Podobnie jak w dyrektywie w przepisie przewidziano, że wewnątrzspółnotowe przemieszczanie poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, od których została zapłacona akcyza odpowiednio na terytorium kraju albo na terytorium państwa członkowskiego odbywa się z użyciem Systemu, na podstawie e-SAD, a w przypadku niedostępności Systemu na podstawie dokumentu zastępującego e-SAD, jeżeli wyroby, będą przemieszczane w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej od uprawnionego wysyłającego na terytorium kraju do uprawnionego odbiorcy na terytorium państwa członkowskiego albo w ramach lub nabycia wewnątrzspółnotowego do uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju od uprawnionego wysyłającego na terytorium państwa członkowskiego.

Art. 46pb – ust. 1 stanowi implementację art. 33 ust. 3 i 4 dyrektywy 2020/262. W ust. 1 określony został moment rozpoczęcia i zakończenia wewnątrzspółnotowego przemieszczania wyrobów akcyzowych z użyciem Systemu. Przemieszczanie to będzie się rozpoczynało z chwilą wyprowadzenia wyrobów akcyzowych z miejsca wysyłki i kończyło się z chwilą odbioru wyrobów akcyzowych przez uprawnionego odbiorcę w miejscu odbioru.

Ust. 2 stanowi implementację art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 1 dyrektywy 2020/262. W ust. 2 określone zostały warunki rozpoczęcia wewnątrzspółnotowego przemieszczania z użyciem Systemu. Przemieszczanie takie będzie mogło być rozpoczęte po przesłaniu przez

uprawnionego wysyłającego do Systemu projektu e-SAD i uzyskaniu z Systemu e-SAD, z nadanym numerem referencyjnym, sprawdzonego pod względem kompletności i prawidłowości danych zawartych w tym dokumencie, albo w przypadku niedostępności Systemu po sporządzeniu przez uprawnionego wysyłającego dokumentu zastępującego e-SAD oraz przekazaniu kopii tego dokumentu właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oraz właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego.

Regulacja z ust. 3 stanowi implementację art. 36 ust. 4 dyrektywy 2020/262. W przepisie przewidziany został obowiązek dla uprawnionego wysyłającego przekazania osobom uczestniczącym w przemieszczaniu wyrobów akcyzowych numeru referencyjnego nadanego e-SAD, na podstawie którego odbywa się przemieszczanie. Na żądanie organu podatkowego osoby uczestniczące w tym przemieszczaniu powinny wskazać ten numer referencyjny.

Zgodnie z art. 35 ust. 2 pkt 1 dyrektywy 2020/262 uprawniony odbiorca musi przed wysyłką wyrobów złożyć gwarancję na pokrycie ryzyka związanego z niezapłaceniem podatków akcyzowych, co może mieć miejsce podczas przemieszczania w tranzycie przez terytoria państw członkowskich i w państwie członkowskim przeznaczenia. W związku z powyższym w ust. 4 przewidziano, że w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, projekt e-SAD powinien zawierać informację, że przemieszczane wyroby opodatkowane są zerową stawką akcyzy. Regulacja ta jest podobna do regulacji zawartej w art. 41a ust. 3a ustawy i związana jest z tym, że przemieszczanie wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawką akcyzy nie wymaga złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

W przypadkach gdy przemieszczanie odbywa się na podstawie dokumentu zastępującego e-SAD, w ust. 5 przewidziano obowiązek załączenia do przemieszczanych wyrobów tego dokumentu. Regulacja ta jest podobna do regulacji zawartej w art. 41a ust. 5 obowiązującej ustawy o podatku akcyzowym.

W ust. 6 przewidziano natomiast, że jeżeli nabywane wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe są opodatkowane na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, przed wyprowadzeniem wyrobów akcyzowych z miejsca wysyłki następuje automatyczne odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego złożonego przez uprawnionego odbiorcę na terytorium kraju kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju przemieszczanych wewnątrzspółnotowo wyrobów akcyzowych, albo następuje automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym tego podmiotu, po przekazaniu przez ten podmiot złożonego na piśmie oświadczenia o zabezpieczeniu akcyzowym, którym będą objęte nabywane wewnątrzspółnotowo przez ten podmiot wyroby akcyzowe.

Art. 46pc – ust. 1 i 2 stanowi implementację art. 36 ust. 2 i 3 dyrektywy 2020/262. W przypadku wewnątrzspółnotowej dostawy, jeżeli projekt e-SAD zawierał będzie prawidłowe i kompletne dane, w Systemie zostanie mu automatycznie nadany numer referencyjny, a następnie dokument ten zostanie automatycznie przesyłany do uprawnionego wysyłającego oraz do władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwych dla uprawnionego odbiorcy.

W ust. 2 przewidziano, że w przypadku wewnątrzspółnotowego nabycia, e-SAD jest przekazywany do Systemu przez właściwe dla uprawnionego wysyłającego władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a następnie jest przekazywany automatycznie do uprawnionego odbiorcy.

Art. 46pd – w ust. 1 przewidziano regulację zapewniającą organom podatkowym możliwość kontroli nabywanych wewnątrzspółnotowo wyrobów akcyzowych odbieranych przez uprawnionego odbiorcę na terytorium kraju. Regulacja ta jest podobna do regulacji

przewidzianej w ustawie w przypadku wyrobów akcyzowych odbieranych na terytorium kraju z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy (art. 41e ust. 1 ustawy). Mianowicie, w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego, jeżeli uprawniony odbiorca otrzyma z Systemu informację o zamiarze przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej odbieranych wyrobów akcyzowych, będzie obowiązany do niezwłocznego przesłania do Systemu powiadomienia o ich przybyciu. W takim przypadku uprawniony odbiorca nie będzie mógł dokonać rozładunku wyrobów akcyzowych do momentu przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej.

Ust. 2 stanowi implementację art. 37 ust. 1 dyrektywy 2020/262. W przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego, uprawniony odbiorca na terytorium kraju będzie miał obowiązek przesłania do Systemu projektu raportu odbioru niezwłocznie po przeprowadzeniu kontroli celno-skarbowej odbieranych wyrobów akcyzowych albo zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych - w przypadku nieotrzymania do momentu zakończenia przemieszczania wyrobów informacji o zamiarze przeprowadzenia kontroli w miejscu odbioru, nie później jednak niż w terminie 5 dni roboczych, licząc od dnia zakończenia przemieszczania.

Ust. 3 stanowi m.in. implementację art. 37 ust. 2 dyrektywy 2020/262. W przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego, jeżeli projekt raportu odbioru będzie zawierał kompletne i prawidłowe dane oraz zostanie wypełniony obowiązek, o którym mowa w art. 78 ust. 1 pkt 3 ustawy (zostanie złożona deklaracja uproszczona i zostanie zapłacona akcyza od nabytych wyrobów akcyzowych), raport odbioru zostanie automatycznie przesłany z Systemu do uprawnionego odbiorcy oraz do władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwych dla uprawnionego wysyłającego. W tym momencie, gdy raport odbioru będzie zawierał kompletne i prawidłowe dane oraz zostanie złożona deklaracja uproszczona i zapłacona akcyza od nabytych wyrobów akcyzowych, a także złożona do właściwego naczelnika urzędu skarbowego informacja oraz obliczona i wpłacona opłata paliwowa, której termin zapłaty, proponowaną w art. 3 pkt 2 nowelizacją, zostanie zrównany z terminem zapłaty akcyzy, nastąpi też automatyczne odnotowanie zwolnienia zabezpieczenia generalnego uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju z obciążenia albo automatyczne odnotowanie zwolnienia wyrobów akcyzowych z objęcia ich zabezpieczeniem ryczałtowym uprawnionego odbiorcy (ust. 6).

W ust. 4 przewidziano natomiast sytuację, w której wyroby akcyzowe są nabywane wewnątrzspółnotowo przez uprawnionego odbiorcę na terytorium kraju będącego jednocześnie podmiotem prowadzącym skład podatkowy i są przez niego wprowadzane do składu podatkowego i obejmowane procedurą zawieszenia poboru akcyzy. W takim przypadku również, jeżeli projekt raportu odbioru zawiera prawidłowe i kompletne dane, raport odbioru jest przesyłany z Systemu do uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju oraz do władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwych dla uprawnionego wysyłającego na terytorium państwa członkowskiego. Zweryfikowany raport odbioru stanowi podstawę do jednoczesnego automatycznego odnotowania w Systemie:

- 1) zwolnienia z obciążenia zabezpieczenia generalnego w kwocie akcyzy lub w kwocie akcyzy i opłaty paliwowej wynikającymi z ilości i rodzaju odebranych wyrobów akcyzowych albo zwolnienia odebranych wyrobów akcyzowych z objęcia ich zabezpieczeniem ryczałtowym – w związku z zakończonym przemieszczaniem wyrobów oraz
- 2) obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą akcyzy lub kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju odebranych wyrobów akcyzowych albo objęcia odebranych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym albo objęcia tych wyrobów zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego – w związku z objęciem tych wyrobów procedurą zawieszenia poboru akcyzy w składzie podatkowym (ust. 5).

W sytuacji gdy projekt raportu zawierał będzie niekompletne lub nieprawidłowe dane, a także w przypadku gdy nie będzie możliwe odnotowanie obciążenia w należytym wysokości zabezpieczenia generalnego, albo odnotowanie objęcia wyrobów akcyzowych zabezpieczeniem ryczałtowym, albo objęcia ich zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego (w przypadku uprawnionego odbiorcy będącego jednocześnie składem podatkowym, w którym wyroby akcyzowe są obejmowane procedurą zawieszenia poboru akcyzy) przewidziano regulację, zgodnie z którą do uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju jest automatycznie wysyłana z Systemu informacja o błędach (ust. 7).

W ust. 8 proponuje się natomiast rozwiązanie dotyczące sytuacji, gdy raport odbioru potwierdza odbiór większej ilości wyrobów akcyzowych niż określona w dokumencie e-SAD. W sytuacji takiej nastąpi automatyczne obciążenie zabezpieczenia generalnego uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju kwotą akcyzy lub kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju odebranych wyrobów akcyzowych stanowiących nadwyżkę (gdy podmiot posiada odpowiednią wolną kwotę zabezpieczenia generalnego, która może być wykorzystana) albo automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym (gdy wysokość zobowiązania podatkowego od odebranej nadwyżki wyrobów akcyzowych nie jest większa niż kwota złożonego zabezpieczenia ryczałtowego).

W ust. 9 przewidziano, że w przypadku dostawy wewnątrzspółnotowej System otrzymuje od władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwych dla uprawnionego odbiorcy na terytorium państwa członkowskiego raport odbioru, który następnie jest automatycznie przesyłany z Systemu do uprawnionego wysyłającego na terytorium kraju.

Art. 46pe – ust. 1 stanowi implementację art. 39 dyrektywy 2020/262. Jeżeli w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego przez uprawnionego odbiorcę na terytorium kraju od uprawnionego wysyłającego z terytorium państwa członkowskiego, w momencie zakończenia przemieszczania System jest niedostępny lub do tego momentu nie uzyskano e-SAD, uprawniony odbiorca na terytorium kraju przedstawia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, nie później niż w terminie 5 dni od dnia zakończenia przemieszczania, dokument zastępujący raport odbioru, potwierdzający, że przemieszczanie zostało zakończone.

W zakresie zaś dotyczącym zabezpieczenia akcyzowego proponuje się by do sytuacji braku e-SAD w momencie zakończenia przemieszczania, a więc do sytuacji, gdy w momencie rozpoczęcia przemieszczania lub w trakcie przemieszczania System jest niedostępny, zastosowanie znalazła regulacja podobna do tej, jaką obecnie przewiduje art. 46r ustawy o podatku akcyzowym. Uprawniony odbiorca na terytorium kraju składa wtedy właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego dokument zastępujący e-SAD oraz kopie dokumentów lub oświadczenia, które potwierdzają, że posiada on zabezpieczenie akcyzowe (generalne, ryczałtowe lub zwolnienie z zabezpieczenia), którym zostaną objęte odebrane wyroby akcyzowe (ust. 2). Takie działanie podmiotu wystąpi jednak tylko w sytuacji, gdy nie zostanie wypełniony obowiązek, o którym mowa w art. 78 ust. 1 pkt 3 oraz w art. 37o ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych i Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2268 oraz z 2021 r. poz. 802), tj. gdy podmiot w ciągu 10 dni nie złoży deklaracji uproszczonej oraz informacji o opłacie paliwowej i nie zapłaci podatku akcyzowego lub podatku akcyzowego i opłaty paliwowej należnych od nabytych wewnątrzspółnotowo wyrobów akcyzowych (ust. 3).

Jednocześnie w ust. 4 nakłada się na naczelnika urzędu skarbowego obowiązek przesłania dokumentu zastępującego raport odbioru po jego uzyskaniu władzom państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwym dla uprawnionego wysyłającego na terytorium państwa członkowskiego, chyba że poweźmie informację, że dostępność Systemu zostanie niezwłocznie przywrócona.

Art. 46pf – przepis stanowi implementację postanowień zmienionego na mocy dyrektywy Rady 2020/1151 art. 27 ust. 1 lit. a dyrektywy 92/83/EWG. Zmieniony art. 27 ust. 1 lit. a dyrektywy 92/83/EWG nakazuje do przemieszczania alkoholu całkowicie skażonego stosować rozdział V dyrektywy 2008/118/WE, czyli rozdział, w którym uregulowane są zasady przemieszczania wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji, z użyciem Systemu EMCS. Zmieniony art. 27 ust. 1 lit. a dyrektywy 92/83/EWG ma być stosowany od dnia 1 stycznia 2022 r. W związku z tym w art. 46pf przewidziano, że art. 46pa, art. 46pb ust. 1-3, art. 46pc, art. 46pd ust. 1, 2, 3 pkt 1 i 8, art. 46pe ust. 1 i 4 ustawy stosuje się odpowiednio do nabycia wewnątrzspółnotowego oraz dostawy wewnątrzspółnotowej alkoholu etylowego całkowicie skażonego środkiem skażającym dopuszczonym we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej lub dodatkowymi środkami skażającymi dopuszczonymi przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym skażenie następuje, na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego.

Art. 46q – w związku z objęciem wewnątrzspółnotowych przemieszczeń wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy monitorowaniem z użyciem Systemu EMCS, do podmiotów będących użytkownikami Systemu wymienionych w art. 46q ust. 2 należy dodać podmioty biorące udział w tych przemieszczeniach, czyli uprawnionego wysyłającego na terytorium kraju oraz uprawnionego odbiorcę na terytorium kraju. W celu usunięcia wątpliwości interpretacyjnych do podmiotów będących użytkownikami Systemu wymienionych w art. 46q ust. 2 należy również dodać podmiot prowadzący miejsce niszczenia wyrobów akcyzowych spełniające warunki niszczenia wyrobów na podstawie przepisów odrębnych, w przypadku, o którym mowa w art. 32 ust. 4 pkt 1a. Podmiot ten jest wymieniony w art. 2 ust. 1 pkt 32 wśród podmiotów odbierających, a przemieszczenia na terytorium kraju wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy do tego podmiotu odbywają się z użyciem Systemu.

Zmiana w ust. 3 wynika ze zmiany wprowadzonej w ust. 2 i polega na dostosowaniu zawartego w tym przepisie odwołania do zmienionego ust. 2.

Art. 46s – zmiana w ust. 1 stanowi implementację art. 36 ust. 2 zdanie drugie dyrektywy 2020/262. W wyniku zmiany w przypadku, gdy projekt e-SAD będzie zawierał niekompletne lub nieprawidłowe dane, do uprawnionego wysyłającego zostanie automatycznie wysłana z Systemu informacja o błędach.

Art. 46t – zmiana w ust. 1 stanowi implementację art. 36 ust. 5 dyrektywy 2020/262. W wyniku zmiany uprawniony wysyłający będzie mógł w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych dokonać zmiany miejsca przeznaczenia tych wyrobów za pośrednictwem Systemu. Zmiana ta będzie wymagała aktualizacji e-SAD w Systemie poprzez wskazanie nowego uprawnionego odbiorcy.

W wyniku zmian w ust. 2-4 i 7 uprawniony wysyłający, podobnie jak inne podmioty wysyłające wyroby akcyzowe z użyciem Systemu na podstawie e-AD albo e-DD, będzie miał obowiązek dokonania zmiany miejsca przeznaczenia w przypadkach i na zasadach określonych w tych przepisach, albo na ich podstawie.

W wyniku zmian w ust. 5 uprawniony odbiorca, podobnie jak inne podmioty odbierające wyroby akcyzowe z użyciem Systemu na podstawie e-AD albo e-DD, będzie mógł poinformować, że może nie przyjąć albo że nie przyjmie wyrobów akcyzowych.

Art. 46u – zmiana w zdaniu wstępnym wynika z objęcia monitorowaniem z użyciem Systemu wewnątrzspółnotowych przemieszczeń wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. W wyniku zmiany, podobnie jak w przypadku przemieszczeń dokonywanych na podstawie e-AD oraz e-DD, w przypadku przemieszczeń dokonywanych na podstawie e-SAD uprawnione organy będą miały prawo wglądu do Systemu w każdej chwili w celu sprawdzenia zgodności danych zawartych w e-SAD ze stanem faktycznym.

Zgodnie z obecnym brzmieniem ust. 1 pkt 1 uprawnione organy mają prawo żądania przedstawienia im załączonego do przemieszczanych wyrobów akcyzowych wydruku e-AD z nadanym numerem referencyjnym albo innego dokumentu handlowego, w którym umieszczono numer referencyjny e-AD. Uchylenie w ust. 1 pkt 1 wynika z rezygnacji na gruncie dyrektywy 2020/262 z obowiązku przekazywania przez podmiot wysyłający osobie towarzyszącej wyrobom przemieszczanym na podstawie e-AD wydrukowanej wersji e-AD z nadanym numerem referencyjnym (art. 21 ust. 6 dyrektywy 2008/118/WE przed przekształceniem). Zgodnie z dyrektywą 2020/262 podmiot wysyłający będzie obowiązany przekazać osobie towarzyszącej wyrobom przemieszczanym na podstawie e-AD jedynie numer referencyjny nadany e-AD (art. 20 ust. 5 dyrektywy 2020/262).

Zmiany w ust. 1 pkt 2 i 3 wynikają z objęcia monitorowaniem z użyciem Systemu wewnątrzspółnotowych przemieszczeń wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. W wyniku zmiany, w przypadku niedostępności Systemu w momencie rozpoczęcia przemieszczania uprawnione organy będą miały prawo żądania przedstawienia im dokumentu zastępującego e-SAD oraz numeru referencyjnego nadanego e-SAD.

Art. 46v – zmiany wynikają z objęcia monitorowaniem z użyciem Systemu wewnątrzspółnotowych przemieszczeń wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. W wyniku zmian po przywróceniu dostępności Systemu, niezwłocznie po nadaniu e-SAD numeru referencyjnego, na podstawie art. 46pc ust. 1 ustawy, dokument ten zastępował będzie dokument zastępujący e-SAD. Podmiot wysyłający będzie obowiązany do przechowywania kopii dokumentu zastępującego e-SAD, z przyporządkowanym do niego numerem referencyjnym nadanym po przywróceniu dostępności Systemu.

Art. 46w – zmiany w ust. 1 pkt 2 wynikają z objęcia monitorowaniem z użyciem Systemu wewnątrzspółnotowych przemieszczeń wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. W wyniku zmian użytkownicy Systemu uczestniczący w przemieszczaniu z użyciem Systemu wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy będą obowiązani zapewnić dostarczanie do Systemu danych dotyczących podmiotu wysyłającego, podmiotu odbierającego, przemieszczanych wyrobów akcyzowych, środka transportu, którym są przemieszczane wyroby akcyzowe, terminów związanych z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych oraz przyczyn unieważnienia e-SAD.

Zmiany w ust. 2 pkt 1 i 2 oraz w ust. 3 wynikają z potrzeby doprecyzowania zawartego w tych przepisach upoważnienia i wytycznych dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Na mocy ustawy z 10 grudnia 2020 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2021 r. poz. 72) w definicji e-DD oraz w definicji Systemu, oprócz określeń odnoszących się do przemieszczania wyrobów akcyzowych z użyciem Systemu umieszczone zostały określenia odnoszące się do monitorowania sprzedaży wyrobów węglowych z użyciem Systemu. W związku z tym, że intencją ustawodawcy było określenie takich samych obowiązków w zakresie sporządzania projektu e-DD dla pośredniczących podmiotów węglowych będących podmiotami wysyłającymi, jak dla pozostałych podmiotów zaliczonych do podmiotów wysyłających, pośredniczące podmioty węglowe zostały wymienione w definicji podmiotu wysyłającego, a finalni nabywcy węgla w definicji podmiotu odbierającego. W związku z tym upoważnienie zawarte w ust. 2 pkt 1 i 2

dotyczy również e-DD sporządzanych po dokonaniu dostawy wyrobów, w tym wyrobów węglowych. Dlatego w ust. 2 pkt 1 i 2 należy usunąć odniesienia dotyczące stricte przemieszczeń z użyciem Systemu. Zawarte w ust. 3 wytyczne dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych należy natomiast doprecyzować poprzez zawarcie w nich odniesień również do monitorowania sprzedaży wyrobów węglowych z użyciem Systemu. Zmiany w ust. 2 pkt 5 wynikają z objęcia monitorowaniem z użyciem Systemu wewnątrzspółnotowych przemieszczeń wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. W wyniku zmiany w ust. 2 pkt 5 minister właściwy do spraw finansów publicznych będzie upoważniony do określenia w drodze rozporządzenia struktury lokalnego numeru referencyjnego nadawanego e-SAD w Systemie.

Art. 47 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 1a – zmiana dotychczasowego brzmienia art. 47 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku akcyzowym oraz dodanie nowego ust. 1a wynika z konieczności dostosowania brzmienia tego artykułu do art. 48 dyrektywy (UE) 2020/262. W związku z powyższym w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie, że produkcja poza składem podatkowym dotyczy wolumenu mniejszego niż 1000 hektolitrów otrzymywanego w ciągu roku winiarskiego. Wielkość graniczną oblicza się biorąc pod uwagę średnią roczną produkcję z co najmniej trzech kolejnych lat winiarskich, win uzyskanych z winogron pochodzących z upraw własnych, o których mowa w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. z 2020 r. poz. 1891).” W dodawanym zaś ust. 1a wprowadzono warunek dla produkcji poza składem podatkowym, o którym jest mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy dla podmiotów rozpoczynających produkcję, którym będzie złożenie przez ten podmiot właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenia, że co najmniej w trzech kolejnych latach winiarskich produkcja wina w ciągu roku winiarskiego nie przekroczy 1000 hektolitrów.

Art. 63 – zmiana dostosowująca dotychczasowe brzmienie tej regulacji do postanowień art. 35 oraz art. 44 dyrektywy Rady (UE) 2020/262. Zgodnie z art. 35 ust. 2 lit. a dyrektywy Rady (UE) 2020/262 uprawniony odbiorca musi przed wysyłką wyrobów złożyć gwarancję na pokrycie ryzyka związanego z niezapłaceniem podatku akcyzowego, co może mieć miejsce podczas przemieszczania w tranzycie przez terytoria państw członkowskich i w państwie członkowskim przeznaczenia. Stąd też konieczne stało się rozszerzenie katalogu podmiotów zobowiązanych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego o „uprawnionego odbiorcę” (zmiana w zakresie art. 63 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym).

W art. 44 ust. 3 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 wskazano, iż w sytuacji sprzedaży wyrobów akcyzowych na odległość osobą zobowiązaną do zapłaty podatku akcyzowego w kraju, do którego wyroby są wysyłane, jest wysyłający (sprzedawca), który może (to zależy od niego, a nie od regulacji krajowych, jak to ma miejsce obecnie) wyznaczyć przedstawiciela podatkowego dla potrzeb rozliczenia podatku należnego w kraju odbioru wyrobów akcyzowych. Gdy takiego przedstawiciela nie wyznaczy, sam staje się podatnikiem. Dopuszczając możliwość zapłaty akcyzy przez sprzedawcę, należy zatem również przewidzieć obowiązek złożenia przez niego zabezpieczenia akcyzowego. Stąd konieczność rozszerzenia katalogu podmiotów zobowiązanych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego (art. 63 ust. 1 ustawy) o wysyłający podmiot zagraniczny, który będzie wysyłał do Polski wyroby akcyzowe nabywane wewnątrzspółnotowo przez osoby fizyczne nie w celach prowadzonej działalności gospodarczej.

Z uwagi na dopuszczoną w art. 35 ust. 7 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 możliwość by w charakterze uprawnionego odbiorcy mógł występować uprawniony prowadzący skład

podatkowy lub zarejestrowany odbiorca, w ust. 1b zaproponowano regulację, która umożliwia na potrzeby przemieszczeń wyrobów akcyzowych z użyciem Systemu używać jednego wspólnego zabezpieczenia generalnego lub ryczałtowego podmiotu, który posiada kilka statusów akcyzowych. Na wniosek podmiotu zobowiązanego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego powstałe albo mogące powstać zobowiązania podatkowe takiego podmiotu albo jego powstałe lub mogące powstać zobowiązania podatkowe oraz opłata paliwowa, której obowiązek zapłaty powstał lub może powstać w stosunku do przemieszczanych przez niego wyrobów akcyzowych, mogą być objęte jednym zabezpieczeniem złożonym na potrzeby wszystkich uzyskanych zezwoleń akcyzowych, o których mowa w art. 84 ust. 1 pkt 1,2 i 3a-5 lub powiadomień, o którym mowa w art. 20m ust.1 pkt 1. Tym samym dopuszczono możliwość objęcia jednym zabezpieczeniem akcyzowym powstałych albo mogących powstać zobowiązań podatkowych albo powstałych lub mogących powstać zobowiązań podatkowych oraz opłaty paliwowej, której obowiązek zapłaty powstał albo może powstać, podmiotów posiadających kilka statusów akcyzowych.

W art. 35 ust. 3 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 dopuszczono możliwość, by w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona w kraju wysyłki, zabezpieczenie akcyzowe zamiast podmiotu zobowiązanego (tj. uprawnionego odbiorcy) lub łącznie z tym podmiotem mógł złożyć przewoźnik lub spedytor, właściciel wyrobów akcyzowych, jak również osoba fizyczna lub prawna zarejestrowana przez właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki, która wysłała na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. W związku z powyższym należało dokonać korekty art. 63 ust. 3 pkt 1, uzupełniając dotychczasową regulację również o ten rodzaj przemieszczenia, jak również dokonać doprecyzowania w zakresie punktu 3 poprzez dookreślenie, iż odnosi się on do przemieszczeń innych niż przemieszczenia, o których mowa w art. 46pa, czyli nie dotyczy sytuacji wewnątrzspółnotowego przemieszczania wyrobów akcyzowych z akcyzą zapłaconą w kraju ich wysyłki. Ponadto rozszerzono katalog podmiotów uprawnionych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego zamiast podmiotu zobowiązanego lub łącznie z tym podmiotem, o osobę fizyczną lub prawną zarejestrowaną przez władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która wysłała na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy (art. 63 ust. 3 pkt 3a). W konsekwencji rozszerzenia katalogu podmiotów uprawnionych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, należało dokonać weryfikacji w pkt 4 przyjmując, iż na wniosek podmiotu zobowiązanego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, właściwy naczelnik urzędu skarbowego przyjmuje zabezpieczenie akcyzowe złożone zamiast tego podmiotu lub łącznie z tym podmiotem przez wszystkie lub kilka podmiotów, o których mowa w pkt 1-3a.

Art. 64 ust. 7 – zmiana dostosowująca dotychczasowe brzmienie tej regulacji do postanowień art. 17 dyrektywy Rady (UE) 2020/262. Zgodnie z art. 17 ust. 1 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki wymagają, na ustalonych przez siebie warunkach, złożenia przez uprawnionego prowadzącego skład podatkowy wysyłki lub zarejestrowanego wysyłającego gwarancji na pokrycie ryzyka związanego z przemieszczaniem w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. Nie wymaga się składania gwarancji w odniesieniu do przemieszczania produktów energetycznych stałym rurociągiem, z wyjątkiem przypadków gdy jest to uzasadnione (art. 17 ust. 2).

W obowiązującej ustawie o podatku akcyzowym w art. 64 ust. 7 przewidziano już możliwość zastosowania zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia akcyzowego w przypadku przemieszczania rurociągiem ropopochodnych wyrobów akcyzowych pomiędzy składami

podatkowymi prowadzonymi przez ten sam podmiot na terytorium kraju. Natomiast przy innych przemieszczeniach rurociągiem w procedurze zawieszenia poboru akcyzy między składami podatkowymi w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 15 grudnia 2014 r. w sprawie określenia przypadków, w których stosuje się niższy poziom zabezpieczenia akcyzowego, szczegółowych warunków odnotowywania obciążenia zabezpieczenia generalnego lub zwolnienia go z tego obciążenia przez podmiot obowiązany do jego złożenia, oraz przypadków, w których nie odnotowuje się obciążenia zabezpieczenia generalnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 750) dopuszczono możliwość zastosowania przez podmiot przemieszczający rurociągiem zabezpieczenia ryczałtowego w wysokości 15% zabezpieczenia generalnego.

Z uwagi na wprowadzoną w dyrektywie Rady (UE) 2020/262 obligatoryjność takiego zwolnienia należało dokonać korekty obecnej regulacji przyjmując, że właściwy naczelnik urzędu skarbowego zwalnia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego podmiot, który dokonuje przemieszczania stałym rurociągiem ropopochodnych wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. Tym samym rozszerzono zakres obecnego zwolnienia również na przemieszczenia wewnątrzspółnotowe i przemieszczenia do podmiotów innych niż podmioty prowadzące skład podatkowy, do których także dokonuje się przemieszczeń rurociągiem.

Art. 65 ust. 1 pkt 8 - zmiana dostosowująca dotychczasowe brzmienie tej regulacji do postanowień art. 35 oraz art. 44 dyrektywy Rady (UE) 2020/262.

W związku z obowiązkiem złożenia zabezpieczenia akcyzowego przez uprawnionego odbiorcę proponuje się, w celu zagwarantowania pokrycia przez ten podmiot wielu zobowiązań podatkowych albo wielu zobowiązań podatkowych oraz wielu opłat paliwowych, by składał on zabezpieczenie akcyzowe w formie zabezpieczenia generalnego. Z obowiązku tego wyłącza się jedynie uprawnionego odbiorcę, który odbiera jednorazowo w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-SAD albo dokumentu zastępującego e-SAD, podobnie jak ma to miejsce w przypadku zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, który nie składa zabezpieczenia generalnego.

Art. 65 ust. 1a - Z uwagi na objęcie uprawnionego odbiorcy obowiązkiem składania generalnego zabezpieczenia akcyzowego należało dokonać korekty regulacji zawartej w art. 65 ust. 1a pkt 1 wyłączając z dotychczasowego brzmienia przepisu podatnika, o którym mowa w art. 78 ust. 1. W konsekwencji w ust. 1a pkt 1 proponuje się by wniosek o zabezpieczenie generalne dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych oraz opłat paliwowych, do których zapłaty może być zobowiązany, mógł złożyć tylko przedstawiciel podatkowy. W przypadku zaś przewoźnika lub spedytora (pkt 2) możliwość złożenia zabezpieczenia generalnego należy rozszerzyć na zobowiązania podatkowe mogące powstać w stosunku do, przemieszczanych przez nich poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie art. 46 pa, wyrobów akcyzowych podmiotów obowiązanych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego oraz opłat paliwowych, do których zapłaty mogą być obowiązane te podmioty.

Wobec propozycji rozszerzenia katalogu podmiotów uprawnionych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, zamiast podmiotu zobowiązanego lub łącznie z tym podmiotem, o osobę fizyczną lub prawną zarejestrowaną przez właściwe władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która wysłała na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, proponuje się by również ona, występując z odpowiednim wnioskiem, mogła złożyć zabezpieczenie generalne dla zagwarantowania

pokrycia zobowiązań podatkowych mogących powstać w stosunku do wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzspółnotowo przez uprawnionego odbiorcę.

Art. 65 ust. 3a – w zmienionym przepisie proponuje się, by wysokość zabezpieczenia generalnego, składanego przez uprawnionego odbiorcę, była ustalana w kwocie wskazanej przez ten podmiot we wniosku o złożenie zabezpieczenia generalnego, oszacowanej na poziomie pozwalającym na pokrycie w każdym czasie zobowiązań podatkowych oraz opłat paliwowych, które mają być objęte tym zabezpieczeniem. Stąd zmiana dotychczasowego brzmienia ust. 3a, polegająca na rozszerzeniu katalogu podmiotów w nim wskazanych o uprawnionego odbiorcę.

Art. 65 ust. 7a i 7b - W przypadku gdy w Systemie nie następuje w stosunku do uprawnionego odbiorcy automatyczne odnotowanie obciążenia jego zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego albo kwotą zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, której obowiązek zapłaty powstał lub może powstać, i nie następuje automatyczne zwolnienie tego zabezpieczenia z obciążenia, czynności odnotowania obciążenia i zwolnienia z obciążenia zabezpieczenia generalnego uprawnionego odbiorcy, stosownie do zaproponowanej nowelizacji ust. 7a pkt 1, będzie dokonywał właściwy naczelnik urzędu skarbowego. Dopuszcza się również, by w przypadku, gdy obciążenie lub zwolnienie zabezpieczenia generalnego nie będzie dokonywane z wykorzystaniem Systemu, czynności tych mógł dokonywać samodzielnie uprawniony odbiorca, pod warunkiem, że sposób odnotowywania obciążenia zabezpieczenia generalnego oraz zwolnienia go z tego obciążenia zapewniać będzie możliwość ustalenia w każdym czasie stanu wykorzystania tego zabezpieczenia oraz zostanie on uzgodniony na piśmie z właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego (proponowana nowelizacja ust. 7b), analogicznie jak to ma miejsce obecnie w przypadku innych podmiotów, którym ustawa o podatku akcyzowym daje taką możliwość.

Art. 78 ust. 1, 3, 4, 8 – zmiany w ust. 1 stanowią implementację art. 35 ust. 2 dyrektywy 2020/262. Po zmianach, w przepisie określone będą warunki, które powinien spełnić uprawniony odbiorca, który dokonuje nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do u.p.a., znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, na potrzeby wykonywanej na terytorium kraju działalności gospodarczej. Przewidziano, że uprawniony odbiorca będzie obowiązany:

- złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć akcyzę i dokonać jej zapłaty na terytorium kraju, na rachunek właściwego urzędu skarbowego, w terminie 10 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego, w przypadku gdy nabywane wyroby są opodatkowane na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa; bez wezwania organu podatkowego albo
- złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, za kwartalny okres rozliczeniowy w terminie do 10. dnia przypadającego w drugim miesiącu po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy, w przypadku gdy nabywane wyroby akcyzowe są opodatkowane na terytorium kraju zerową stawką akcyzy, oraz
- złożyć zabezpieczenie akcyzowe, przed wyprowadzeniem wyrobów akcyzowych z miejsca wysyłki w państwie członkowskim przez osobę fizyczną lub prawną zarejestrowaną przez właściwe organy państwa członkowskiego wysyłki, w przypadku gdy nabywane wyroby są opodatkowane na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa; bez wezwania organu podatkowego.

W ust. 3 uregulowane są przypadki nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych, które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa. W obecnym brzmieniu w ust. 3 znajduje się odesłanie do odpowiedniego stosowania

zasad nabywania wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych zharmonizowanych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, określonych obecnie w ust. 1. W związku z objęciem wewnątrzspółnotowych przemieszczeń wyrobów zharmonizowanych monitorowaniem z użyciem Systemu i zmianą brzmienia ust. 1, nie jest możliwe dalsze odpowiednie stosowanie zasad określonych w tym przepisie do nabyć wewnątrzspółnotowych wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych. W związku z tym w ust. 3 proponuje się określić zasady dokonywania nabyć wewnątrzspółnotowych wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Zasady te zostały określone w taki sam sposób jak obecnie, tzn. w przypadku gdy podatnik nabywał będzie wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe niezharmonizowane, które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inna niż stawka zerowa, na potrzeby wykonywanej na terytorium kraju działalności gospodarczej, będzie obowiązany:

- 1) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju dokonać zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzspółnotowym do właściwego naczelnika urzędu skarbowego;
- 2) złożyć zabezpieczenie akcyzowe;
- 3) bez wezwania organu podatkowego, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć akcyzę i dokonać jej zapłaty na terytorium kraju, na rachunek właściwego urzędu skarbowego, w terminie 10 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego.

W ust. 4 i 8 dostosowano odesłania do zmienionego ust. 1 i 3.

Art. 79 ust. 1-5 – przepisy art. 79, które implementują postanowienia art. 44 ust. 1-4 dyrektywy 2020/262, stanowią, że nabycie wewnątrzspółnotowe dla osoby fizycznej nie w celach prowadzonej działalności gospodarczej, wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, od których na terytorium innego państwa członkowskiego została zapłacona akcyza lub są opodatkowane zerową stawką akcyzy, dokonywane jest przez wysyłający podmiot zagraniczny, a nie, jak dotychczas, za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego wyznaczanego przez sprzedawcę. W takim przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego będzie dokonywać nie osoba fizyczna, lecz wysyłający podmiot zagraniczny (art. 79 ust. 1).

Wysyłający podmiot zagraniczny będzie mógł jednak wyznaczyć na terytorium kraju przedstawiciela podatkowego. Zgodnie z projektowanymi przepisami wyznaczenie przedstawiciela podatkowego będzie zatem rozwiązaniem fakultatywnym, a nie obligatoryjnym. W przypadku wyznaczenia przez wysyłający podmiot zagraniczny przedstawiciela podatkowego nabycia wewnątrzspółnotowego będzie dokonywał ten przedstawiciel podatkowy (art. 79 ust. 2).

W przypadku wyrobów akcyzowych objętych obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy, które nie zostały zwolnione z tego obowiązku, wysyłający podmiot zagraniczny będzie obowiązany wyznaczyć przedstawiciela podatkowego (art. 79 ust. 3), który będzie podmiotem obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

Jeżeli jednak wysyłający podmiot zagraniczny lub wyznaczony przez niego przedstawiciel podatkowy nie zapłaci akcyzy w należnej wysokości, będzie się przyjmowało, że nabycia wewnątrzspółnotowego dokonuje osoba fizyczna, dla której wyroby będą przeznaczone (art. 79 ust. 4). W takim przypadku właściwy naczelnik urzędu skarbowego wyda decyzję określającą kwotę akcyzy, do zapłaty której zobowiązana będzie ta osoba fizyczna. Osoba ta będzie zatem podatnikiem akcyzy – zgodnie z projektowanym art. 13 ust. 1 pkt 4a ustawy o podatku akcyzowym (art. 79 ust. 5).

Art. 79a – dodany przepis określa obowiązki jakie ciąży na wysyłającym podmiocie zagranicznym wskazując, że ma on obowiązek:

- 1) złożyć zabezpieczenie akcyzowe przed wysłaniem wyrobów akcyzowych;

- 2) bez wezwania organu podatkowego złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:
 - a) deklarację uproszczoną, o której mowa w art. 78 ust. 1 pkt 3 oraz obliczyć akcyzę i dokonać jej zapłaty na terytorium kraju w sposób i terminie określonym w tym przepisie albo,
 - b) deklarację uproszczoną za kwartalny okres rozliczeniowy, o której mowa w art. 78 ust. 1 pkt 3b.

Projekt przewiduje w przypadku wysyłającego podmiotu zagranicznego podobny zakres obowiązków jak określony w art. 80 ustawy o podatku akcyzowym dotyczący przedstawiciela podatkowego. Jednakże, w przypadku podmiotu zagranicznego przewidziano obowiązek złożenia nie deklaracji podatkowej, lecz uproszczonej deklaracji. Ma to na celu uproszczenie obowiązków podatkowych podmiotu zagranicznego. W przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy i objętych stawką inną niż stawka zerowa, podmiot ma obowiązek składać deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć i zapłacić akcyzę w terminie 10 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego. Natomiast w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy i opodatkowanych na terytorium kraju stawką zerową podmiot ma obowiązek składać kwartalną deklarację uproszczoną. Jest to nowy rodzaj deklaracji wprowadzony nowelizacją ustawy o podatku akcyzowym, który umożliwi uzyskanie danych o nabytych wewnątrzspółnotowo wyrobach akcyzowych opodatkowanych stawką zerową, a jednocześnie z uwagi na kwartalny okres rozliczeniowy nie będzie obciążał nadmiernie podmiotu obowiązkami administracyjnymi.

Art. 81 ust. 1-3, ust. 4 pkt 2 i ust. 8 – przepisy o charakterze dostosowawczym. Stanowią one generalnie powtórzenie dotychczasowych regulacji zawartych w ww. przepisach ustawy o podatku akcyzowym, dotyczących wydawania zezwolenia na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego, z tym że treść tych regulacji dostosowano do zmienianych przepisów ustawy, zgodnie z którymi przedstawiciela podatkowego wyznacza wysyłający podmiot zagraniczny. Zatem wyraz „sprzedawca” został zastąpiony wyrazami „wysyłający podmiot zagraniczny” użytymi w odpowiednim przypadku.

Art. 82 ust. 1 pkt 3 – dodany przepis rozszerza krąg podmiotów uprawnionych do występowania o zwrot podatku akcyzowego w przypadku dostawy wewnątrzspółnotowej wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju. Zakładana przez dyrektywę 2020/262 informatyzacja przemieszczania wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji na terytorium jednego państwa członkowskiego i przemieszczanych na terytorium innego państwa członkowskiego w celach handlowych, wiąże się z wprowadzeniem w tym zakresie nowych podmiotów akcyzowych. Jednym z nich jest uprawniony wysyłający, tj. podmiot posiadający numer akcyzowy, który wysyła również jednorazowo, w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-SAD albo dokumentu zastępującego e-SAD, w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, w tym prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowany wysyłający. Z uwagi, iż uprawniony wysyłający może być podmiotem, który nie będzie posiadał na gruncie ustawy o podatku akcyzowym statusu podatnika oraz podmiotu który nabył wyroby akcyzowe od podatnika, a będzie dokonywał dostawy wewnątrzspółnotowej wyrobów akcyzowych we własnym imieniu, zaistniała konieczność dodania tego podmiotu do kręgu podmiotów obecnie uprawnionych do występowania z wnioskiem o zwrot akcyzy. Wprowadzana zmiana stanowi implementację art. 37 ust. 4 w

związku z art. 36 ust. 1 dyrektywy 2020/262. Zmieniany przepis nie wymaga natomiast modyfikacji pod kątem zwrotu akcyzy uregulowanego w art. 44 ust. 5 dyrektywy 2020/262 przy sprzedaży wysyłkowej wyrobów akcyzowych z uwagi, iż zmiana dyrektywy w tym zakresie ma charakter doprecyzowujący.

Proponuje się również zmianę brzmienia części wspólnej przepisu art. 82 poprzez wskazanie, że zwrot akcyzy będzie przysługiwał na pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 3. Zmiana ogranicza się do wskazania w tym przepisie, że wraz z wnioskiem powinny być przedłożone dokumenty szczegółowo określone w ust. 3 zmienianego przepisu.

Art. 82 ust. 2g – Zmieniany przepis wyjaśnia pojęcie nieprawidłowości, do których może dojść w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do u.p.a. znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Według dotychczasowego brzmienia przepisu za nieprawidłowość uważa się sytuacje, w wyniku których całe przemieszczanie lub część przemieszczania wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy nie kończy się zgodnie z przepisami, z wyłączeniem sytuacji, w których doszło do całkowitego zniszczenia lub nieodwracalnej utraty wyrobów akcyzowych. Przepis ten wymaga zmiany ze względu na treść art. 46 dyrektywy horyzontalnej, który pod pojęciem nieprawidłowości rozumie nie tylko sytuacje powodujące, że przemieszczenie lub część przemieszczenia wyrobów akcyzowych nie kończy się zgodnie z przepisami (art. 46 ust. 4), ale również wszelkie przypadki braku rejestracji lub uprawnienia jednej lub wszystkich osób uczestniczących w przemieszczeniu, które wynikało z naruszenia przepisów wskazanych w treści art. 46 ust. 5. Z nowego brzmienia art. 82 ust. 2g u.p.a. będzie wynikało, że za nieprawidłowość uważa się sytuacje, do których dochodzi w trakcie przemieszczania wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w wyniku których całe przemieszczanie lub część przemieszczania tych wyrobów nie odbywa się zgodnie z przepisami.

Ponadto aktualne brzmienie przepisu z zakresu pojęcia nieprawidłowości wyłącza sytuacje, w których doszło do całkowitego zniszczenia lub nieodwracalnej utraty wyrobów akcyzowych, podczas gdy art. 6 ust. 5 dyrektywy horyzontalnej stanowi, że za dopuszczenie do konsumpcji nie uważa się całkowitego zniszczenia ani całkowitej bądź częściowej nieodwracalnej utraty wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli zniszczenie lub utrata wynikają z nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej lub wynikają z zezwolenia na zniszczenie wyrobów udzielonego przez właściwe organy państwa członkowskiego. W związku z tym, iż przepis dyrektywy horyzontalnej rozróżnia zarówno całkowitą jak i częściową nieodwracalną utratę wyrobów akcyzowych, w celu usunięcia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych uzasadnione jest doprecyzowanie w tym zakresie brzmienia art. 82 ust. 2g u.p.a.

Art. 82 ust. 3 – zmiana jest konsekwencją rozszerzenia kręgu podmiotów uprawnionych do zwrotu podatku akcyzowego w przypadku dostawy wewnątrzspółnotowej wyrobów akcyzowych o uprawnionego wysyłającego oraz różnic przy dokumentowaniu dostaw wewnątrzspółnotowych w przypadku wyrobów akcyzowych wymienionych oraz niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy. W związku z powyższym proponuje się wyszczególnić trzy sytuacje wskazując, że do wniosku o zwrot akcyzy:

- 1) podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 po dokonaniu dostawy wewnątrzspółnotowej wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa lub wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy dostarczonych wewnątrzspółnotowo osobie fizycznej, nie w celach prowadzonej działalności

gospodarczej, będzie obowiązany przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:

- a) dokumenty towarzyszące przemieszczaniu wyrobów akcyzowych;
 - b) potwierdzenie otrzymania wyrobów akcyzowych przez odbiorcę z państwa członkowskiego Unii Europejskiej na dokumencie handlowym;
 - c) dokument potwierdzający zapłatę akcyzy lub złożenie deklaracji w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub złożenie zabezpieczenia albo dokument potwierdzający, że akcyza w tym państwie nie jest wymagana;
 - d) dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju;
- 2) podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 po dokonaniu dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, które zostały przemieszczone z użyciem Systemu, będzie obowiązany przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:
- a) numer referencyjny e-SAD na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały przemieszczone w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej i których odbiór został potwierdzony raportem odbioru;
 - b) dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju;
- 3) uprawniony wysyłający po dokonaniu dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, które zostały przemieszczone z użyciem Systemu, będzie obowiązany przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:
- a) numer referencyjny e-SAD na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały przemieszczone w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej i których odbiór został potwierdzony raportem odbioru,
 - b) faktury, z których wynikają wnioskowane kwoty zwrotu akcyzy lub dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju,
 - c) informację o podatniku, który dokonał zapłaty akcyzy na terytorium kraju od dostarczonych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych, poprzez podanie numeru identyfikacji podatkowej NIP lub PESEL tego podatnika;

Art. 82 ust. 6 – zmiana przepisu wynika z wprowadzonych zmian w ust. 1, w którym w części wspólnej wskazano, że wraz z wnioskiem o zwrot akcyzy powinny być dołączone dokumenty, o których mowa w ust. 3. W związku z czym właściwy naczelnik urzędu skarbowego będzie dokonywał weryfikacji wniosku o zwrot akcyzy w oparciu o dokumenty wymienione w ust. 3-4a.

Art. 85 ust. 10 – wprowadzenie regulacji wynika ze zmiany sposobu rozliczania ubytków wyrobów akcyzowych powstałych podczas ich przemieszczania. Z chwilą wejścia w życie aktu delegowanego Komisji Europejskiej określającego wspólne progi utraty częściowej ubytki wyrobów akcyzowych powstałe podczas przemieszczania będą rozliczane na podstawie ww. aktu. Normy dopuszczalnych ubytków dla wyrobów akcyzowych przemieszczanych zostaną zastąpione wspólnymi progami utraty częściowej.

Art. 89 ust. 2 pkt 4 - zmiana wynika z objęcia przemieszczeń wewnątrzwspólnotowych wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy monitorowaniem z użyciem Systemu. W wyniku zmiany przemieszczenia te będą odbywały się nie jak dotychczas na podstawie papierowego uproszczonego dokumentu towarzyszącego, ale na podstawie dokumentu elektronicznego e-SAD. W związku z tym w przepisie wyrazy „uproszczonego dokumentu towarzyszącego” zastąpiono wyrazami „e-SAD”.

Art. 100 - zmiana dotychczasowego brzmienia ust. 1 pkt 1, który stanowi, że w przypadku samochodu osobowego przedmiotem opodatkowania akcyzą jest import samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, odpowiada zmianom dokonany w przepisach odnoszących się do wyrobów akcyzowych wynikającym z implementacji art. 6 ust. 3 lit. d Dyrektywy Rady (UE) 2020/262 i wynika z konieczności ujednoczenia nomenklatury stosowanej wobec wyrobów akcyzowych i samochodów osobowych. Przepis dyrektywy stanowi, że dopuszczenie do konsumpcji oznacza import wyrobów akcyzowych, chyba że natychmiast po dokonaniu importu wyroby te zostaną objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, lub niezgodne z przepisami wprowadzenie wyrobów akcyzowych, chyba że dług celny wygasł na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e, f, g lub k rozporządzenia (UE) nr 952/2013, czyli unijnego kodeksu celnego. Chociaż samochody osobowe nie są wyrobami akcyzowymi, ale są opodatkowane akcyzą. Zmieniany przepis jest odpowiednikiem art. 8 ust. 1 pkt 3 lit. c u.p.a., który dotyczy wyrobów akcyzowych i został zmieniony z powodu brzmienia ww. przepisu dyrektywy.

Konsekwentnie w związku z ww. przepisem dyrektywy proponuje się nadanie nowego brzmienia art. 101 ust. 1 pkt 1 u.p.a, zgodnie z którym w przypadku samochodu osobowego przedmiotem opodatkowania akcyzą jest import samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, z wyłączeniem przypadków, gdy dług celny wygasł na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e, f, g lub k unijnego kodeksu celnego. Jeśli zgodnie z art. 101 ust. 1 obowiązek podatkowy z tytułu importu samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, powstaje z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego, to w przypadku wygaśnięcia długu celnego, nie powstaje również obowiązek podatkowy i w takiej sytuacji import samochodu osobowego nie podlega opodatkowaniu akcyzą. Okoliczności powodujące wygaśnięcie długu celnego zostały wskazane w uzasadnieniu do art. 8 ust. 1 pkt 3 lit. c u.p.a.

Art. 101 – zmiana dotyczy ust. 1, który aktualnie stanowi, że obowiązek podatkowy z tytułu importu samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, powstaje z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego. Modyfikacja przepisu odpowiada zmianom dokonany w przepisach odnoszących się do wyrobów akcyzowych wynikającym z implementacji art. 6 ust. 3 lit. d Dyrektywy Rady (UE) 2020/262 i wynika z konieczności ujednoczenia nomenklatury stosowanej wobec wyrobów akcyzowych i samochodów osobowych. Przepis art. 6 ust. 3 lit. d Dyrektywy Rady (UE) 2020/262, który stanowi zaś, że dopuszczenie do konsumpcji oznacza import wyrobów akcyzowych, chyba że natychmiast po dokonaniu importu wyroby te zostaną objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, lub niezgodne z przepisami wprowadzenie wyrobów akcyzowych, chyba że dług celny wygasł na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e, f, g lub k rozporządzenia (UE) nr 952/2013, czyli unijnego kodeksu celnego. Chociaż samochody osobowe nie są wyrobami akcyzowymi, ale są opodatkowane akcyzą. Zmieniany przepis jest odpowiednikiem art. 10 ust. 2 u.p.a., który dotyczy wyrobów akcyzowych i został zmieniony z powodu brzmienia ww. przepisu dyrektywy.

W konsekwencji w związku z tym zgodnie z proponowanym nowym brzmieniem przepisu obowiązek podatkowy z tytułu importu samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, będzie powstawał z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego, z wyłączeniem przypadków, gdy dług celny wygasł na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e, f, g lub k unijnego kodeksu celnego. Jeżeli dług celny powstał, a następnie wygasł, to nie powstaje również obowiązek podatkowy. Okoliczności powodujące wygaśnięcie długu celnego zostały wskazane w uzasadnieniu do art. 8 ust. 1 pkt 3 lit. c u.p.a.

Art. 117 ust. 2 pkt 1 - konsekwencją umożliwienia wprowadzania wyrobów akcyzowych pochodzących z importu do składu podatkowego, w którym jest miejsce importu, w związku z implementacją dyrektywy (UE) 2020/262 w tym zakresie, jest zmiana art. 117 ust. 2 pkt 1.

Zmiana polega na umożliwieniu wprowadzenia przedmiotowych wyrobów bez znaków akcyzy do składu podatkowego, w którym jest miejsce importu.

Zmiana jest korzystna dla podmiotów obowiązanych do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, ponieważ będą oni mogli banderolować wyroby pochodzące z importu na terytorium kraju, co ułatwi prowadzenie działalności gospodarczej i obniży jej koszty.

Art. 138w – przepis wprowadza regulację dotyczącą nakładania przez właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego na podmiot, który dokonał importu wyrobów akcyzowych kary pieniężnej, w przypadku gdy obowiązek podatkowy nie powstał z powodu wygaśnięcia długu celnego, jeżeli towary podlegające należnościom celnym przywozowym lub wywozowym uległy przypadkowi lub zostały zajęte i równocześnie lub w późniejszym terminie ulegają przypadkowi. Zmiana przepisu wynika z implementacji art. 6 ust. 3 lit d. zdanie drugie dyrektywy horyzontalnej, który stanowi, że jeśli dług celny wygasł na podstawie art. 124 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 952/2013, czyli unijnego kodeksu celnego, państwa członkowskie mogą przewidzieć karę w swoich przepisach prawa krajowego, uwzględniając kwotę długu celnego jaki by powstał. Wskazany przepis unijnego kodeksu celnego wymienia przypadek, gdy dług celny wygasa jeżeli towary podlegające należnościom celnym przywozowym lub wywozowym uległy przypadkowi lub zostały zajęte i równocześnie lub w późniejszym terminie ulegają przypadkowi. Zatem w takiej sytuacji z powodu wygaśnięcia długu celnego nie nastąpi zapłata akcyzy, gdyż nie powstał obowiązek podatkowy, ale organ podatkowy będzie mógł nałożyć karę pieniężną.

Wprowadzenie tej regulacji wymaga również zmiany delegacji w art. 138 ust. 9, gdyż ww. kara pieniężna będzie uiszczana na rachunek bankowy urzędu skarbowego, który zostanie wyznaczony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w drodze rozporządzenia.

II. Zmiany zawarte w ustawie o podatku akcyzowym związane z implementacją dyrektywy Rady (UE) 2020/1151 z dnia 29 lipca 2020 r. zmieniającej dyrektywę 92/83/EWG w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych:

Art. 32 ust. 4 pkt 2 - Artykuł 1 pkt 15 lit. a (i) dyrektywy Rady (UE) 2020/1151 zmienił dotychczasowy przepis art. 27 ust. 1 lit. b dyrektywy 92/83/EWG, w którym *expressis verbis* doprecyzowano, że zwolnienie alkoholu skażonego wykorzystywanego do produkcji produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi dotyczy sytuacji, gdy taki skażony alkohol:

- został dodany do produktu nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi, lub
- jest używany do konserwacji i czyszczenia urządzeń produkcyjnych wykorzystywanych do procesu wytwarzania produktu nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi.

W związku z powyższymi zmianami uległ art. 32 ust. 4 pkt 2 ustawy poprzez uwzględnienie w tym przepisie dwóch ww. sytuacji.

W chwili obecnej przepis ten przewiduje zwolnienie alkoholu skażonego, który jest wykorzystywany do produkcji produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi. Nie

precyzuje on jednak, jakie dokładnie sytuacje są objęte tym zwolnieniem. W obrocie prawnym funkcjonuje interpretacja ogólna Ministra Finansów z 8 kwietnia 2014 r., której przedmiotem jest zmieniany przepis, zgodnie z którą art. 32 ust. 4 pkt 2 (mając na uwadze cel art. 27 ust. 1 lit. b dyrektywy Rady 92/83/EWG) należy interpretować w ten sposób, że zwolnieniem objęty jest również alkohol skażony, który zużywany jest do czyszczenia linii produkcyjnych, służących do wytworzenia produktu nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi. Tym samym, w myśl dokonanej interpretacji ogólnej nie tylko alkohol skażony, który jest dodawany do produktu nieprzeznaczonego do spożycia przez ludzi, ale również alkohol skażony, który jest zużywany do czyszczenia linii produkcyjnych (służących do wytworzenia takiego produktu) jest objęty zakresem zwolnienia, o którym mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 ustawy. Tym samym mimo ww. interpretacji ogólnej, istnieje konieczność zmiany przepisu ustawy, ponieważ interpretacja ta dotyczyła poprzedniego brzmienia art. 27 ust. 1 lit. b dyrektywy 92/83/EWG, który nie wskazywał *expressis verbis* jakie sytuacje objęte są zakresem przedmiotowego zwolnienia.

Art. 93 – Dodano ust. 5-7. W ust. 5 określono stawkę obniżoną podatku akcyzowego do 3138,00 zł od hektolitra alkoholu etylowego 100% vol. zawartego w gotowym wyrobie, w odniesieniu do alkoholu etylowego produkowanego przez gorzelnie należące do producentów owoców produkujące rocznie ponad 10 hektolitrów alkoholu etylowego z owoców dostarczanych im przez producentów owoców pochodzących z ich upraw własnych lub osób z nim zamieszkujących i utrzymujących się wspólnie. Stosowanie stawki obniżonej jest ograniczone do 30 litrów alkoholu owocowego rocznie na producenta owoców i osób z nim zamieszkujących i utrzymujących się wspólnie, przeznaczonego wyłącznie do jego konsumpcji własnej. W przepisie tym zrezygnowano z literalnego brzmienia przepisu dyrektywy Rady (UE) 2020/1151 i zamiast sformułowania „gospodarstwo domowe” skorzystano z definicji statystycznej tego pojęcia („osób z nim zamieszkujących i utrzymujących się wspólnie”) dostępnej w ustawie z dnia 2 grudnia 1999 r. o narodowym spisie powszechnym ludności i mieszkań w 2002 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 1, poz. 1, z późn. zm.) oraz na stronie <https://stat.gov.pl/metainformacje/slownik-pojec/pojecia-stosowane-w-statystyce-publicznej/103.pojecie.html>. W ust. 6 zdefiniowano „producenta owoców” jako producenta posiadającego tytuł prawny do co najmniej 0,5 ha gruntu rolnego obsadzonego drzewami lub krzewami owocowymi, z których pozyskuje owoce. Zbliżone rozwiązanie zostało przyjęte w projekcie ustawy o wyrobach winiarskich. Wprowadzenie minimalnej wielkości posiadanego gruntu rolnego ma na celu ułatwienie kontroli (jeśli minimalna wielkość nie zostałaby wprowadzona procedura kontroli takiej produkcji byłaby bardzo trudna lub niemożliwa do weryfikacji). Również mając na względzie cele kontrolne, w ust. 7 wprowadzono warunek zastosowania przedmiotowej obniżonej stawki podatku akcyzowego, którym jest zawarcie przez producenta owoców umowy z gorzelnią na produkcję określonej ilości alkoholu etylowego. Umowa powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

Art. 94 - W niniejszym artykule dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Do celów pomiaru w stopniach Plato uwzględnia się wszystkie składniki piwa, w tym składniki dodane po zakończeniu fermentacji.”. Celem zmiany jest zapewnienie jednolitego stosowania warunków ustalania podatku akcyzowego od piwa. Obecnie, podatek akcyzowy od piw tradycyjnych liczony jest inaczej niż w przypadku piw dosładzanych i smakowych, gdzie odejmuje się od piwa gotowego przeznaczonego do konsumpcji ekstrakt dodany po zakończeniu fermentacji. Skutkiem przedmiotowej zmiany jest określenie warunków pomiaru w stopniach Plato w przypadku piwa słodzonego lub smakowego, tak aby składniki piwa, które zostały dodane po fermentacji, były również brane pod uwagę do celów pomiaru w stopniach Plato. Jak napisano

w motywie 2 preambuły implementowanej dyrektywy Rady (UE) 2020/1151 „z uwagi na praktyczne trudności związane z identyfikacją i pomiarem suchego ekstraktu brzożki podstawowej gotowego produktu, taka specyfikacja jest konieczna i uzasadniona potrzebą zapewnienia zharmonizowanego podejścia, które zapewniłoby prawidłowe i jednoznaczne stosowanie tych przepisów przez zainteresowanych podatników i administracje podatkowe, jak również skuteczność nadzoru fiskalnego w odniesieniu do ryzyka uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania lub nadużyć”.

Art. 95 ust. 1 pkt 2 - W niniejszym przepisie nowe brzmienie otrzymuje wprowadzenie do wyliczenia. Zmiana ma charakter techniczny i polega na aktualizacji kodów CN wina musującego (art. 95 ust. 1 pkt 2) Zgodnie z motywem 11 preambuły implementowanej dyrektywy Rady (UE) 2020/1151 „należy zaktualizować odesłania do kodów nomenklatury scalonej stosowanych do opisanego produktów alkoholowych”.

W dodanych ust. 5-9 wprowadzono możliwość stosowania obniżonej stawki akcyzy o 50% w stosunku do stawki podstawowej podatku od wina produkowanego przez niezależnych, małych producentów wina (ust. 5). Możliwości zastosowania obniżonej stawki nie będą mieli podatnicy, którzy wyłącznie rozlewają wino wytworzone przez innych producentów (ust. 6). Zdefiniowano „małego producenta wina” (ust. 7), który jest prawnie i ekonomicznie niezależny od innych producentów wina, posiada miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w odrębnym miejscu niż inni przedsiębiorcy zajmujący się produkcją wina, nie produkuje wina na podstawie licencji uzyskanych od innych przedsiębiorców i jego produkcja wina w roku kalendarzowym nie przekracza 1 000 hektolitrow. Przy tworzeniu definicji „małego producenta wina” (przepis ten implementuje do polskiego porządku prawnego art. 9a dyrektywy Rady 92/83/EWG) skorzystano z funkcjonującej już w przepisach akcyzowych i niebudzącej zastrzeżeń konstrukcji dot. tzw. „małego producenta piwa” (§ 13 ust. 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 2018 r. w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego, który implementuje do polskiego porządku prawnego art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 92/83/EWG) – brzmienia przepisów art. 4 ust. 2 i art. 9a ust. 2 dyrektywy Rady 92/83/EWG są tożsame zarówno w wersji polskiej jak i angielskiej.

Dodatkowo w ust. 8 wyjaśniono, że w przypadku gdy dwóch lub więcej małych producentów wina współpracuje ze sobą, a łączna wielkość ich produkcji wina w roku kalendarzowym nie przekracza 1 000 hektolitrow, ci producenci traktowani są jako jeden mały producent wina. W ust. 9 doprecyzowano, że do zastosowania obniżonej stawki przy obliczaniu limitu produkcji, o którym mowa w ust. 7 i 8, podatnicy rozlewający wino nie uwzględniają ilości rozlanego wina wytworzonego przez innych producentów, przemieszczonego od tych producentów do podmiotu rozlewającego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli wino to po rozlaniu zostanie przemieszczone między podmiotem dokonującym jego rozlewu i podmiotem wytwarzającym wino w tej procedurze.

Art. 96 - W ust. 1 pkt 1 zmieniono wprowadzenie do wyliczenia. Zmiana ma charakter techniczny i polega na aktualizacji kodów CN musujących napojów fermentowanych (art. 96 ust. 1 pkt 1). W dodanych ust. 5-10 wprowadzono możliwość stosowania obniżonej stawki akcyzy o 50% w stosunku do stawki podstawowej podatku akcyzowego od napojów fermentowanych produkowanych przez niezależnych, małych producentów napojów fermentowanych. Możliwości zastosowania obniżonej stawki nie będą mieli podatnicy, którzy wyłącznie rozlewają napoje fermentowane wytworzone przez innych producentów (ust. 6). Zdefiniowano (ust. 7 i 8) małych producentów napojów fermentowanych (patrz wyjaśnienie dot. wprowadzenia definicji „małego producenta wina”).

W ust. 9 określono zakres stosowania stawki obniżonej. Warunkiem zastosowania tej stawki będzie:

- 1) wykorzystanie do procesu fermentacji jedynie owoców, jagód, warzyw, roztworu miodu w wodzie, świeżego lub zagęszczonego soku otrzymanego z owoców, jagód i warzyw;
- 2) brak dodatku innego napoju alkoholowego, poza alkoholem dodawanym do rozcieńczenia lub rozpuszczenia środków aromatyzujących w ściśle niezbędnych dawkach tak, by zawartość alkoholu nie wzrosła o więcej niż 1,2% objętości, a dodanie takich środków aromatyzujących nie zmieniło znacząco charakteru produktu oryginalnego,
- 3) udział soku jabłkowego lub zagęszczonego soku jabłkowego, w przeliczeniu na moszcz jabłkowy, lub moszczu jabłkowego, w nastawie na cydr, nie mniejszy niż 60% objętościowych,
- 4) udział soku gruszkowego lub zagęszczonego soku gruszkowego, w przeliczeniu na moszcz gruszkowy, lub moszczu gruszkowego, w nastawie na perry, nie mniejszy niż 60% objętościowych.

W ust. 10 doprecyzowano, że do zastosowania obniżonej stawki przy obliczaniu limitu produkcji, o którym mowa w ust. 7 i 8, rozlewający nie uwzględniają ilości rozlanego napoju fermentowanego wytworzonego przez innych producentów, przemieszczonego od tych producentów do podmiotu rozlewającego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli wyrób ten po rozlaniu zostanie przemieszczony między podmiotem dokonującym jego rozlewu i podmiotem wytwarzającym w tej procedurze.

Art. 97 - W dodanych ust. 5-9 wprowadzono możliwość stosowania obniżonej stawki akcyzy o 50% w stosunku do stawki podstawowej podatku akcyzowego od wyrobów pośrednich produkowanych przez niezależnych, małych producentów tych wyrobów. Możliwość zastosowania obniżonej stawki nie będą mieli podatnicy, którzy wyłącznie rozlewają wyroby pośrednie wytworzone przez innych producentów (ust. 6). Zdefiniowano (ust. 7 i 8) małych producentów wyrobów pośrednich (patrz wyjaśnienie dot. wprowadzenia definicji „małego producenta wina”). Ponadto w ust. 9 doprecyzowano, że do zastosowania obniżonej stawki przy obliczaniu limitu produkcji, o którym mowa w ust. 7 i 8, podatnicy rozlewający wyrób pośredni nie uwzględniają ilości rozlanego wyrobu wytworzonego przez innych producentów, przemieszczonego od tych producentów do podmiotu rozlewającego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli po rozlaniu wyrób ten zostanie przemieszczony między podmiotem dokonującym jego rozlewu i podmiotem wytwarzającym w tej procedurze.

Art. 97a - Na podstawie art. 23a dyrektywy 92/83, państwa członkowskie, na wniosek, wydają niezależnym, małym producentom mającym siedzibę na ich terytorium roczny certyfikat potwierdzający ich łączną roczną produkcję, i potwierdzający, że dany niezależny, mały producent spełnia określone kryteria ustanowione na mocy dyrektywy, które umożliwiają im korzystanie z obniżonych stawek podatku. Jednocześnie państwa członkowskie mają uznawać certyfikat niezależnych, małych producentów, wydany przez inne państwo członkowskie. Natomiast Komisja przyjmie akt wykonawczy ustanawiający wzór takiego certyfikatu.

W związku z powyższym, w przepisie art. 97a ust. 1 projektu zostało wskazane, że warunkiem zastosowania do napojów alkoholowych obniżonych (preferencyjnych) stawek (wino i napoje fermentowane – 87 zł, a w przypadku wyrobów pośrednich – 175 zł) jest posiadanie przez producenta tych napojów alkoholowych certyfikatu małego producenta, którego wzór określać będzie akt wykonawczy Komisji Europejskiej. Certyfikat będzie uprawniał do stosowania stawki preferencyjnej zarówno małego producenta napojów alkoholowych (który wyprodukował wyrób objęty wydawanym certyfikatem), który będzie jednocześnie podmiotem sprzedającym wyroby ostatecznemu konsumentowi, ale również inny podmiot - w sytuacji, gdy to ten inny podmiot, będzie ostatecznie wyprowadzał wyroby wytworzone przez małego producenta z procedury zawieszenia poboru akcyzy. Inaczej mówiąc, obniżona stawka podatku będzie mogła być stosowana w odniesieniu do napojów alkoholowych, co do których zostanie wykazane, że zostały one wytworzone przez małego producenta. Korzystający z obniżonej

stawki będzie musiał wykazać, że w stosunku do określonych napojów alkoholowych został wydany certyfikat będący w posiadaniu producenta tych wyrobów.

Zgodnie z art. 97a ust. 2, certyfikat ten będzie wydawał właściwy naczelnik urzędu skarbowego na sporządzony na piśmie wniosek małego producenta, który w poprzednim roku kalendarzowym spełniał warunki, o których mowa w przepisach o małych producentach, tj.:

- był prawnie i ekonomicznie niezależny od innych producentów;
- posiadał miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w budynkach usytuowanych poza terenem należącym do innego producenta;
- nie produkował na podstawie licencji uzyskanych od innych przedsiębiorców;
- i jego produkcja nie przekraczała:
 - ✓ 1 000 hektolitrów – w przypadku wina i napojów fermentowanych;
 - ✓ 250 hektolitrów – w przypadku wyrobów pośrednich;
- w przypadku napojów fermentowanych – dodatkowe warunki jakościowe, o których mowa w art. 96 ust. 9 projektu.

Dodatkowo w art. 97a ust. 3 przyjęto, że podmiot rozpoczynający w danym roku działalność małego producenta, do ww. wniosku dodatkowo dołącza również oświadczenie, że w danym roku kalendarzowym spełni ww. warunki.

W art. 97a ust. 4 jest mowa, że certyfikat dotyczy produkcji w danym roku kalendarzowym i jest wydawany na rok kalendarzowy, którego dotyczy.

W art. 97a ust. 5 uszczegółowiono zakres wniosku o wydanie certyfikatu, który powinien zawierać dane dotyczące podmiotu składającego wniosek, czyli małego producenta oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności:

1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, adres poczty elektronicznej,

2) numer identyfikacji podatkowej (NIP),

3) w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy: jego numer akcyzowy oraz numer akcyzowy składu podatkowego, w którym produkuje napoje alkoholowe.

Z kolei w przypadku podmiotów współpracujących ze sobą (gdy dwóch lub więcej małych producentów napojów alkoholowych współpracuje ze sobą, a łączna wielkość ich produkcji nie przekracza określonych limitów, producenci ci traktowani są jako jeden mały producent), dane, o których mowa w tym przepisie dotyczą wszystkich tych podmiotów.

W tym miejscu należy zauważyć, że małym producentem może być zarówno podmiot prowadzący skład podatkowy, gdzie produkcja odbywa się w składzie podatkowym, ale może być nim również podmiot, który nie prowadzi składu podatkowego, z uwagi na możliwość produkcji, o której mowa w art. 47 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym.

W myśl art. 97a ust. 6-7, podmiot, któremu wydano certyfikat jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o planowanej zmianie danych zawartych we wniosku, co stanowi jednocześnie wniosek o wydanie nowego certyfikatu.

W art. 97a ust. 8 i 9 przewidziano sytuację, w której w przypadku, gdy w danym roku kalendarzowym podmiot, któremu wydano certyfikat przestaje spełniać warunki dla wydania mu certyfikatu, obowiązany jest on poinformować o tym właściwego naczelnika urzędu skarbowego a wydany certyfikat traci ważność i w takim przypadku obniżoną (preferencyjną) stawkę akcyzy, stosuje się tylko do następujących ilości (limitu):

- ✓ 1 000 hektolitrów – w przypadku wina i napojów fermentowanych;
- ✓ 250 hektolitrów – w przypadku wyrobów pośrednich.

Natomiast do pozostałej ilości wyprodukowanego napoju należy zastosować stawkę standardową, obowiązującą dla odpowiedniego napoju alkoholowego.

Jeśli chodzi o nabycie wewnątrzwspólnotowe lub import napojów alkoholowych, podmiot dokonujący takiego nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu, aby móc skorzystać ze

stawki obniżonej, jest obowiązany przedstawić dokument potwierdzający posiadanie certyfikatu, wydanego przez władze swojego kraju, na żądanie odpowiednio właściwego naczelnika urzędu skarbowego albo naczelnika urzędu celno-skarbowego. W przypadku importu certyfikat może być zastąpiony przez inny dokument, który zawiera takie same dane, jakie są wymagane dla certyfikatu (art. 97a ust. 10 i 11).

Art. 138a ust. 3 pkt 1 lit. a , – proponowana zmiana ma na celu dostosowanie regulacji dotyczących ewidencji do nowych przypadków stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy do dopuszczonych do obrotu, w rozumieniu przepisów prawa celnego, w miejscu importu znajdującym się w składzie podatkowym, wyrobów importowanych, które zostały wprowadzone do składu podatkowego i objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy.

III. Zmiany zawarte w ustawie o podatku akcyzowym związane z implementacją dyrektywy Rady (UE) 2019/2235 z dnia 16 grudnia 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i dyrektywę 2008/118/WE w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego w odniesieniu do działań obronnych w ramach Unii:

Celem dokonywanej nowelizacji ustawy jest implementacja postanowienia art. 2 dyrektywy Rady (UE) 2019/2235 z dnia 16 grudnia 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i dyrektywę 2008/118/WE w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego w odniesieniu do działań obronnych w ramach Unii. Przed zmianą dyrektywa Rady 2008/118/WE przewidywała zwolnienie z podatku akcyzowego wyrobów akcyzowych przeznaczonych do wykorzystania wyłącznie przez siły zbrojne każdego państwa będącego stroną Traktatu Północnoatlantyckiego, innego niż państwo członkowskie, na terytorium, którego podatek akcyzowy jest wymagalny, do użytku tych sił zbrojnych, towarzyszącego im personelu cywilnego lub też w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn, z zastrzeżeniem warunków i ograniczeń określonych przez przyjmujące państwo członkowskie. Takie zwolnienia nie obejmowały działań prowadzonych przez siły zbrojne państwa członkowskiego biorących udział w unijnych przedsięwzięciach prowadzonych w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) określonych w tytule V rozdział 2 sekcja 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

Na mocy art. 2 dyrektywy Rady (UE) 2019/2235 w art. 12 ust. 1 dyrektywy 2008/118/WE zostało określone zwolnienie od akcyzy dla wyrobów akcyzowych wykorzystywanych przez siły zbrojne państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, na terytorium którego podatek akcyzowy jest wymagalny, do użytku tych sił zbrojnych lub towarzyszącego im personelu cywilnego lub też w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn, gdy siły te biorą udział w działaniach obronnych prowadzonych w celu realizacji działania Unii w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony.

Wprowadzona regulacja ma prowadzić do zwiększenia europejskich zdolności w dziedzinie obrony i zarządzania kryzysowego oraz wzmocnienia bezpieczeństwa i obrony Unii.

Zmiany dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i dyrektywy 2008/118/WE w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego w odniesieniu do działań obronnych w ramach Unii są korzystne z punktu widzenia zaangażowania RP w poprawę mobilności wojskowej oraz realizację Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony. Działania obronne prowadzone w celu realizacji działania Unii w ramach Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony obejmują misje i operacje wojskowe, działalność grup bojowych, wzajemną pomoc, projekty dotyczące stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz działania Europejskiej Agencji Obrony (EDA). Rzeczpospolita Polska czynnie uczestniczy w realizacji Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony.

Od 2004 r. uczestniczy w wojskowych operacjach i misjach reagowania kryzysowego UE. Jest państwem ramowym dla grupy bojowej UE. Spośród 34 realizowanych projektów PESCO, Polska była zaangażowana w 18, w tym, w 7 jako uczestnik oraz w 11 jako obserwator. Projekty PESCO służą rozwijaniu zdolności obronnych państw członkowskich UE i mają często wymiar przemysłowy (ich celem jest m.in. pozyskanie sprzętu wojskowego) lub zwiększaniu interoperacyjności ich sił zbrojnych (charakter operacyjno-szkoleniowy).

W celu transpozycji do polskiego porządku prawnego zmian wynikających z dyrektywy Rady (UE) 2019/2235 projekt przewiduje zmianę art. 31 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym poprzez dodanie pkt 3a określającego zwolnienie od akcyzy czynności podlegających opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby akcyzowe mające być wykorzystywane „przez siły zbrojne państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż państwo członkowskie, na terytorium, którego podatek akcyzowy jest wymagalny, do użytku tych sił zbrojnych lub towarzyszącego personelu cywilnego lub w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn, gdy siły te biorą udział w działaniach obronnych prowadzonych w celu realizacji działania Unii Europejskiej w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony;”.

Zgodnie z celem dyrektywy zapisanym w jej preambule zwolnienie z podatku akcyzowego będzie miało zastosowanie do sytuacji, w których siły zbrojne realizują zadania bezpośrednio związane z działaniami obronnymi w ramach Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony. Personel cywilny towarzyszący siłom zbrojnym, gdy będzie realizował zadania bezpośrednio związane z działaniami obronnymi w ramach Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony poza ich państwem członkowskim również będzie korzystał z prawa do tego zwolnienia (zwolnienie z podatku akcyzowego wyrobów akcyzowych dostarczanych do użytku personelu cywilnego). Przy czym zadania wykonywane wyłącznie przez personel cywilny lub wykonywane wyłącznie przy użyciu zdolności cywilnych nie są uznawane za działania obronne.

Istotne jest również to, iż zwolnienie nie ma zastosowania w sytuacji, gdy siły zbrojne nabywają wyroby akcyzowe do własnego użytku lub do użytku towarzyszącego im personelu cywilnego w ich własnym państwie członkowskim (dostawy do krajowych sił zbrojnych).

Zwolnienie, co do zasady nie ma zastosowania dla misji cywilnych w ramach Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony.

IV. Kwestia oznaczania znakami akcyzy przez uprawnionego odbiorcę i wysyłający podmiot zagraniczny.

Uprawniony odbiorca będzie zobowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy na podstawie art. 116 ust. 1 pkt 3 ustawy i otrzyma te znaki na podstawie art. 125 ust. 1 pkt 3 ustawy. W sytuacji gdy obowiązującym do oznaczania znakami akcyzy będzie wysyłający podmiot zagraniczny, musi wyznaczyć przedstawiciela podatkowego, który zgodnie z art. 116 ust. 1 pkt 4 ustawy będzie podmiotem obowiązującym do oznaczenia wyrobów i odbierze znaki akcyzy na podstawie art. 125 ust. 1 pkt 4 ustawy.

V. Zmiana ustawy dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych i Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2268 oraz z 2021 r. poz. 802).

Art. 2 - W dyrektywie przewidziano, że wewnątrzspółnotowe przemieszczanie poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, od których została zapłacona akcyza, odbywa się z użyciem Systemu, na podstawie e-SAD, a w przypadku niedostępności Systemu na podstawie dokumentu zastępującego e-SAD, jeżeli wyroby będą przemieszczane w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego do

uprawnionego odbiorcy na terytorium kraju od uprawnionego wysyłającego z terytorium państwa członkowskiego.

W związku z implementacją postanowień dyrektywy do ustawy o podatku akcyzowym i zastosowaniem Systemu (a co za tym idzie pewną automatyzacją niektórych procesów, np. w zakresie obsługi zabezpieczeń akcyzowych) do przemieszczania wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzspółnotowo poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, od których została zapłacona akcyza, niezbędne stało się dostosowanie do postanowień dyrektywy również regulacji zawartych w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych i Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 2268).

Należało dokonać zmian, szczególnie w zakresie dotyczącym włączenia, zdefiniowanego jako uprawniony odbiorca, podmiotu dokonującego nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, do kręgu podmiotów zobowiązanych do zapłaty opłaty paliwowej od paliw silnikowych oraz gazu, o których mowa w art. 37h (zmiana w art. 37j w ust. 1 polegająca na dodaniu pkt 3a) oraz określenia terminu, w którym tego obowiązku należy dopełnić. W art. 37j ust. 1 pkt 3 ww. ustawy o autostradach płatnych i Krajowym Funduszu Drogowym proponuje się zatem wyłączyć uprawnionego odbiorcę z kręgu podmiotów zobowiązanych składać informację o opłacie paliwowej odpowiednio właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego albo naczelnikowi urzędu celno-skarbowego oraz obliczać i wpłacać opłatę paliwową w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek zapłaty i określić w jego przypadku termin wykonania tego obowiązku na 10 dni od dnia powstania obowiązku zapłaty (dodawany do art. 37o ust. 1 pkt 1a). Dokonywanie pewnych czynności w Systemie (np. automatyczne zwolnienie zabezpieczenia akcyzowego z obciążenia) prowadzi bowiem do konieczności ujednoczenia terminów zapłaty akcyzy i opłaty paliwowej od nabywanych wyrobów akcyzowych w procedurze z zapłaconą akcyzą. Przyjęcie zatem rozwiązania zaproponowanego w art. 73o ust. 1 pkt 1a spowoduje, że termin zapłaty akcyzy i opłaty paliwowej w odniesieniu do uprawnionego odbiorcy, który nabywa wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, będą spójne.

VI. Zmiana ustawy z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2021 r. poz. 408 i 694).

Art. 3 - Zmiany dokonane w ustawie Kodeks karny skarbowy (zwanej dalej „Kks”) są konsekwencją projektowanych zmian w ustawie o podatku akcyzowym związanych z elektroniczną dokumentacją dołączanych do wewnątrzunijnych przemieszczeń wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji, w wyniku, których dotychczasowe pojęcia „dokument handlowy zastępujący uproszczony dokument towarzyszący” i „uproszczony dokument towarzyszący” przestaną funkcjonować, a w ich miejsce będą odpowiednio stosowane pojęcia „dokument zastępujący e-SAD” i „e-SAD”. W rezultacie zmiany wymagają art. 53 § 30d i art. 69c § 1 KKs, które w treści posługują się ww. pojęciami z ustawy o podatku akcyzowym, które przestaną funkcjonować i zmiana przepisów polega na wprowadzeniu w nich nazw nowych dokumentów.

Przepisy przejściowe

Art. 4 – W związku z tym, że wejście w życie przepisów art.1 pkt 9, pkt 34 lit. b i pkt 39 ustawy uzależnione jest od momentu wejścia w życie aktu delegowanego Komisji Europejskiej

określającego wspólne progi utraty częściowej, wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 6 ust. 10 Dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (Dz. Urz. UE L 58 z 27.2.2020, str. 4) to niezbędne było wprowadzenie przepisu przejściowego. W okresie przejściowym ubytki wyrobów akcyzowych będą rozliczane na dotychczasowych zasadach.

Art. 5 – zawiera przepis przejściowy, zgodnie z którym w przypadku dostawy wewnątrzspółnotowej wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju dokonanej lub rozpoczętej przed dniem 13 lutego 2023 r. i zakończonej po tym dniu, do zwrotu podatku akcyzowego stosuje się przepisy dotychczasowe. Wnioski o zwrot podatku akcyzowego z tytułu dostaw wewnątrzspółnotowych dokonanych przed dniem wejścia w życie przepisów ustawy mogą być składane już po zmianie przepisów dotyczących zwrotu akcyzy. Również dostawy wewnątrzspółnotowe rozpoczęte przed dniem wejścia w życie przepisów ustawy i zakończone po tym dniu będą dokumentowane na dotychczasowych zasadach. W związku z tym należy przewidzieć regulację określającą, że w takich przypadkach sprawy dotyczące zwrotu akcyzy będą rozpatrywane na podstawie przepisów obowiązujących przed ich nowelizacją.

Art. 6 - Przepis stanowi implementację art. 54 dyrektywy 2020/262 zdanie pierwsze, zgodnie z którym państwa członkowskie zezwalają na odbiór wyrobów akcyzowych zgodnie z procedurami określonymi w art. 33, 34 i 35 dyrektywy 2008/118/WE do dnia 31 grudnia 2023 r. Przepisy projektu, które przewidują objęcie monitorowaniem z użyciem Systemu przemieszczeń wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, na potrzeby wykonywanej na terytorium kraju działalności gospodarczej oraz nowe obowiązki związane z elektroniczną tych przemieszczeń wejdą w życie z dniem 13 lutego 2023 r. W związku z tym w projektowanym przepisie przewidziano, że do nabycia wewnątrzspółnotowego lub dostawy wewnątrzspółnotowej wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, na potrzeby wykonywanej na terytorium kraju działalności gospodarczej, rozpoczętych przed dniem 13 lutego 2023 r. i niezakończonych do tego dnia, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, do dnia 31 grudnia 2023 r. Regulacja ta umożliwi zakończenie rozpoczętych przed dniem 13 lutego 2023 r. i niezakończonych przed tym dniem nabyć lub dostaw wewnątrzspółnotowych na podstawie dotychczasowych przepisów, w szczególności na podstawie art. 77 i art. 78 ustawy o podatku akcyzowym, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 7 - Przepis stanowi implementację art. 54 dyrektywy 2020/262 zdanie drugie. Regulacja przejściowa zawarta w przepisie umożliwi przekazywanie powiadomień, o których mowa w dodawanych w ustawie o podatku akcyzowym przepisach art. 41ba ust. 4 oraz art. 41e ust. 6a za pomocą środków innych niż System EMCS PL2, do dnia 13 lutego 2024 r.

Art. 8 – stanowi przepis o charakterze przejściowym. Przewiduje on możliwość stosowania dotychczasowych przepisów w okresie od 13 lutego 2023 r. do 13 sierpnia 2023 r. do importowanych wyrobów energetycznych, które bezpośrednio po dopuszczeniu do obrotu z zastosowaniem zgłoszenia uproszczonego na podstawie uzyskanego przez podmiot pozwolenia w rozumieniu przepisów prawa celnego, są przemieszczane, z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, przy użyciu rurociągu, z miejsca importu bezpośrednio do składu podatkowego na terytorium kraju. Przepis zapewni podmiotom prowadzącym składy podatkowe, do których wprowadzane są rurociągiem importowane wyroby energetyczne sześciomiesięczny termin na uzyskanie decyzji o uznaniu miejsca importu w składzie

podatkowym. Przewidziany sześciomiesięczny okres przejściowy powinien być wystarczający na uzyskanie dla przez podmiot prowadzący skład podatkowy decyzji o uznaniu miejsca importu w składzie podatkowym.

Art. 9 – Obecne regulacje ustawy o podatku akcyzowym w art. 65 ust. 1a pkt 1 zezwalają, by podatnik nabywający wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2, znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, na potrzeby wykonywanej na terytorium kraju działalności gospodarczej, mógł na wniosek złożyć zabezpieczenie generalne dla zagwarantowania pokrycia jego zobowiązań podatkowych oraz opłat paliwowych, do których zapłaty może być zobowiązany. Przepisy nie przewidują jednak możliwości ubiegania się o zgodę na złożenie zamiast zabezpieczenia generalnego zabezpieczenia ryczałtowego. Taka możliwość zostanie dopuszczona wobec uprawnionego odbiorcy dopiero na podstawie nowych, wprowadzanych regulacji. Dlatego też, w sytuacji gdy podmiot posiada ważne zabezpieczenie generalne, złożone przed dniem 13 lutego 2023 r., należało uregulować sytuację, w której takie zabezpieczenie generalne będzie można wykorzystać zarówno do przemieszczeń zaczętych i niezakończonych przed dniem 13 lutego 2023 r. (dokonywanych poza Systemem i w których saldowanie zabezpieczenia generalnego odbywać się będzie tak jak dotychczas na karcie do saldowania), jak i do przemieszczeń realizowanych już na podstawie wprowadzanych przepisów po tej dacie (dokonywanych z użyciem Systemu i w których saldowanie zabezpieczenia generalnego odbywać się będzie na e-karcie) i uwzględnić przewidzianą w przepisach możliwość objęcia tych drugich zabezpieczeniem ryczałtowym. Stąd należało wskazać, iż w przypadku gdy uprawniony odbiorca wystąpi o zgodę na zabezpieczenie ryczałtowe, o którym mowa w art. 65 ust. 8 ustawy o podatku akcyzowym, właściwy naczelnik urzędu skarbowego może jej udzielić jedynie w odniesieniu do tej części wysokości zabezpieczenia generalnego, która będzie saldowana automatycznie w Systemie.

Art. 10 - Ze względu na dodanie zmiany w art. 138a ust. 3 w pkt 1 lit. a, niezbędne jest wprowadzenie przepisu przejściowego przedłużającego obowiązywanie rozporządzenia, zgodnie z którym dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 138s ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 138s ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2022 r., i mogą być w tym okresie zmieniane.

Przepis końcowy

Art. 11 – Przepis określa termin wejścia w życie projektowanej ustawy na dzień 13 lutego 2023 r., z wyjątkiem zmian dokonanych w związku z implementacją:

- 1) dyrektywy Rady (UE) 2019/2235 z dnia 16 grudnia 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i dyrektywę 2008/118/WE w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego w odniesieniu do działań obronnych w ramach Unii; art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady (UE) 2019/2235 wskazuje, iż państwa członkowskie stosują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonywania niniejszej dyrektywy od dnia 1 lipca 2022 r.;

stąd termin wejścia w życie nowelizacji ustawy w zakresie implementacji tej dyrektywy określony został na dzień 1 lipca 2022 r.;

- 2) dyrektywy Rady (UE) 2020/1151 z dnia 29 lipca 2020 r. zmieniającej dyrektywę 92/83/EWG w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych; zgodnie z art. 2 ust. 1 tej dyrektywy „państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia 31 grudnia 2021 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy” oraz „państwa członkowskie stosują wspomniane przepisy od dnia 1 stycznia 2022 r.”; stąd termin wejścia w życie niniejszej ustawy w zakresie implementacji dyrektywy Rady (UE) 2020/1151 określony został na dzień 1 stycznia 2022 r.

Z dniem 1 stycznia 2022 r. również wejdzie w życie drobna zmiana dostosowawcza dokonująca odpowiedniej zmiany definicji terytorium państwa członkowskiego, w związku z wyjściem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej.

Wpływ projektowanej regulacji na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorstw

Projekt ustawy w zakresie zmian dokonanych w związku z implementacją dyrektywy Rady (UE) 2019/2235, nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Przewiduje się, że zmiany dokonane w ustawie o podatku akcyzowym (art. 95 ust. 5-9, art. 96 ust. 5-9 oraz art. 97 ust. 5-9) w związku z implementacją dyrektywy Rady (UE) 2020/1151 przyniosą, co do zasady, pozytywne skutki gospodarcze dla mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Wskazane przepisy wprowadzają możliwość stosowania obniżenia stawki akcyzy o 50% w stosunku do stawek podstawowych: na wino wyprodukowane przez małego producenta wina, napoje fermentowane wyprodukowane przez małego producenta napojów fermentowanych oraz wyroby pośrednie wyprodukowane przez małego producenta wyrobów pośrednich.

Zmiany regulacji są zgodne z zasadą proporcjonalności i adekwatności, o której mowa w art. 67 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.).

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega przedstawieniu Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt ustawy nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) w związku z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt ustawy z chwilą przekazania go do uzgodnień z członkami Rady Ministrów oraz konsultacji publicznych zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na

stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jan Sarnowski – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Maria Rutka, Dyrektor Departamentu Podatku Akcyzowego w Ministerstwie Finansów; tel. 22-694-39-46; sekretariat.pa@mf.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 01.06.2021</p> <p>Źródło: Prawo UE</p> <p>Nr w wykazie prac UC 83</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw przewiduje implementację postanowień :

- 1) dyrektywy Rady (UE) 2019/2235 z dnia 16 grudnia 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i dyrektywę 2008/118/WE w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego w odniesieniu do działań obronnych w ramach Unii – termin wdrożenia do 30 czerwca 2022 r.
- 2) dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie), tzw. „dyrektywy horyzontalnej”. Dyrektywa ta zastąpi obowiązującą obecnie dyrektywę Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2018 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającą dyrektywę 92/12/EWG. Głównym celem dyrektywy horyzontalnej jest umożliwienie swobodnego przepływu wyrobów akcyzowych, a jednocześnie zagwarantowanie prawidłowego poboru podatku akcyzowego przez państwa członkowskie. Zmiany w ustawie obejmą szereg regulacji dotyczących m.in. definicji słownikowych, przedmiotu opodatkowania, podatników akcyzy, ubytków wyrobów akcyzowych, zwolnień od akcyzy, obrotu wyrobami akcyzowymi w procedurze zawieszenia poboru akcyzy i poza tą procedurą oraz kwestii związanych ze stosowaniem Systemu EMCS. Termin wdrożenia do 31 grudnia 2021 r.
- 3) dyrektywy Rady (UE) 2020/1151 z dnia 29 lipca 2020 r. zmieniającej dyrektywę 92/83/EWG w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych. Termin wdrożenia do 31 grudnia 2021 r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Implementacja dyrektywy Rady (UE) 2019/2235 z dnia 16 grudnia 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i dyrektywę 2008/118/WE w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego w odniesieniu do działań obronnych w ramach Unii będzie polegała na wprowadzeniu zwolnienia od akcyzy dla wyrobów akcyzowych wykorzystywanych przez siły zbrojne państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, na terytorium, którego podatek akcyzowy jest wymagalny, do użytku tych sił zbrojnych lub towarzyszącego im personelu cywilnego lub też w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn, gdy siły te biorą udział w działaniach obronnych prowadzonych w celu realizacji działania Unii w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony.

Implementacja postanowień dyrektywy Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie) będzie w szczególności polegała na:

- a) wprowadzeniu elektronizacji wewnętrznych przemieszczeń wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji (poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy) poprzez objęcie tych przemieszczeń kontrolą przemieszczania w ramach Systemu EMCS, z czym wiąże się m.in.: określenie zasad regulujących tę procedurę przemieszczania, rejestracji i obowiązków podmiotów biorących udział w tej procedurze, zasad stosowania elektronicznego uproszczonego dokumentu towarzyszącego oraz zabezpieczenia akcyzowego związanego z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych na podstawie tego dokumentu, wprowadzenie nowych definicji odnoszących się do podmiotów uprawnionych do wysyłania i odbierania wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w obrocie wewnętrznym,
- b) wprowadzeniu regulacji mających na celu harmonizację procedur akcyzowych i celnych, w związku z wejściem w życie unijnego kodeksu celnego, tj. m.in. wskazaniu możliwości objęcia wyrobów akcyzowych procedurą tranzytu zewnętrznego po zakończeniu procedury wywozu do chwili wyprowadzenia wyrobów z terytorium Unii Europejskiej i określeniu wspólnego wykazu dowodów alternatywnych potwierdzających wyprowadzenie wyrobów akcyzowych poza terytorium UE,
- c) wprowadzeniu regulacji mających na celu zapewnienie spójności pomiędzy elektronicznym dokumentem administracyjnym (e-AD) a zgłoszeniem celnym przywozowym lub wywozowym polegających na nałożeniu na podmiot, który składa zgłoszenie celne:

- przywozowe (zgłaszającego) obowiązku przekazywania właściwym organom państwa członkowskiego przywozu numeru akcyzowego zarejestrowanego podmiotu wysyłającego i podmiotu odbierającego oraz dowodu, że przywożone wyroby są przeznaczone do wysyłki z terytorium państwa członkowskiego przywozu na terytorium innego państwa członkowskiego,
- wywozowe (zgłaszającego), obowiązku przekazywania właściwym organom państwa członkowskiego wywozu niepowtarzalnego administracyjnego numeru ewidencyjnego (ARC),
- d) wprowadzeniu zmian w zakresie, spoczywającego na osobie towarzyszącej wyrobom akcyzowym, obowiązku przedstawienia właściwym organom niepowtarzalnego administracyjnego numeru ewidencyjnego (ARC) - numer ten będzie mógł być przedstawiony w dowolnej formie, a nie tylko na wydruku e-AD,
- e) wprowadzeniu zmian w przepisach dotyczących ubytków wyrobów akcyzowych przemieszczanych w obrocie wewnątrzunijnym w procedurze zawieszenia poboru akcyzy,
- f) uelastycznieniu dotychczasowych regulacji dotyczących nabywania wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji w innym państwie członkowskim przez osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej (tzw. sprzedaż na odległość). Zobowiązaniem do zapłaty podatku akcyzowego w państwie członkowskim przeznaczenia będzie wysyłający wyroby akcyzowe, przedstawiciel podatkowy wyznaczony przez wysyłającego albo odbiorca wyrobów akcyzowych, w przypadku niespełnienia określonych warunków przez wysyłającego lub przedstawiciela podatkowego,
- g) rozszerzeniu katalogu podmiotów zobowiązanych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego o „wysyłającego/sprzedawcę” przy tzw. sprzedaży na odległość, jeżeli wysyłający/sprzedawca nie wyznaczy przedstawiciela podatkowego,
- h) wprowadzeniu obligatoryjnego zwolnienia z obowiązku składania zabezpieczenia akcyzowego przy przemieszczaniu wyrobów energetycznych rurociągiem stałym, przy jednoczesnej możliwości odstąpienia od zwolnienia z zabezpieczenia gdy jest to uzasadnione. Dotychczasowa możliwość zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego stosowana w przypadku przemieszczania rurociągiem ropopochodnych wyrobów akcyzowych pomiędzy składami podatkowymi prowadzonymi przez ten sam podmiot na terytorium kraju, przekształci się w obowiązek zwolnienia takich podmiotów z zabezpieczenia akcyzowego, przy jednoczesnym rozszerzeniu zwolnienia także na przemieszczenia wewnątrzspółnotowe, w tym do podmiotów innych niż podmioty prowadzące skład podatkowy, do których także dokonuje się przemieszczeń rurociągiem,
- i) wprowadzeniu regulacji umożliwiających, w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub zarejestrowanego wysyłającego występujących jednocześnie w charakterze uprawnionego wysyłającego oraz podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub zarejestrowanego odbiorcy występujących jednocześnie w charakterze uprawnionego odbierającego, posiadanie jednego, wspólnego, zabezpieczenia akcyzowego generalnego albo ryczałtowego gwarantującego płatność akcyzy lub opłaty paliwowej należnych od zobowiązań podatkowych, które powstały lub mogą powstać w związku z prowadzoną działalnością tego podmiotu, na podstawie wszystkich posiadanych przez niego zezwoleń akcyzowych oraz potwierdzeń z dokonanych rejestracji.
- j) dostosowaniu instytucji zwrotu podatku akcyzowego w przypadku dostawy wewnątrzspółnotowej wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, do nowych zasad wewnątrzunijnych przemieszczeń wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji oraz w konsekwencji określenie nowego katalogu dokumentów dołączanych do wniosku o zwrot akcyzy,
- k) wprowadzeniu obowiązku przechowywania przez wysyłającego dokumentu zastępującego e-AD oraz przechowywania przez uprawnionego wysyłającego dokumentu zastępującego e-SAD, analogicznie do obecnie obowiązujących przepisów w zakresie przechowywania ewidencji, innych dokumentacji, faktur, wydruków e-DD oraz dokumentów zastępujących e-DD,
- l) wprowadzeniu regulacji polegającej na umożliwieniu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego nałożenia kary pieniężnej na podmiot, który dokonał importu wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych, a obowiązek podatkowy nie powstał z powodu wygaśnięcia długu celnego

Implementacja dyrektywy Rady (UE) 2020/1151 z dnia 29 lipca 2020 r. zmieniającej dyrektywę 92/83/EWG w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych, dalej „dyrektywa alkoholowa”, obejmuje:

a) wdrożenie przepisów o charakterze obligatoryjnym:

- dostosowanie przepisów akcyzowych dotyczących pomiaru w stopniach Plato w piwie tak, aby składniki piwa, które zostały dodane po fermentacji, były również brane pod uwagę do celów pomiaru w stopniach Plato;
- aktualizacja kodów CN wina musującego i innych musujących napojów fermentowanych;
- wprowadzenie systemu certyfikowania małych, niezależnych producentów napojów alkoholowych;
- doprecyzowanie warunków zwolnienia z akcyzy częściowo skażonego alkoholu etylowego używanego do produkcji leków;

b) wdrożenie przepisów o charakterze fakultatywnym dotyczących preferencji podatkowych dla małych, niezależnych producentów napojów alkoholowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Państwa członkowskie są zobowiązane do implementacji postanowień dyrektywy:

- Rady (UE) 2019/2235 z dnia 16 grudnia 2019 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i dyrektywę 2008/118/WE w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego w odniesieniu do działań obronnych w ramach Unii do dnia 30 czerwca 2022 r.
- Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiającej ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (przekształcenie) do dnia 31 grudnia 2021 r.
- Rady (UE) 2020/1151 z dnia 29 lipca 2020 r. zmieniającej dyrektywę 92/83/EWG w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych do dnia 31 grudnia 2021 r.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty dokonujące czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec których zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą w odniesieniu do piwa dosładzanego i smakowego	b.d.		Podmioty zapłacą wyższą akcyzę. Budżet państwa zostanie zasilony o dodatkowe wpływy.
Producenci, importerzy i nabywcy wewnątrzspółnotowi win musujących i musujących napojów fermentowanych	b.d.		Aktualizacja kodów CN ma charakter techniczny oraz uszczelniający system podatkowy.
Beneficjenci zwolnienia od akcyzy w zakresie alkoholu całkowicie i częściowo skażonego oraz alkoholu etylowego używanego do produkcji leków	b.d.		Podmioty są beneficjentami zwolnienia od akcyzy – oddziaływanie bezpośrednie.
Niezależni, mali producenci wyrobów alkoholowych	b.d.		1) ułatwienia dla producentów w uznawaniu ich statusu jako niezależnych, małych producentów. 2) wprowadzenie preferencji podatkowych.
Siły zbrojne państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, na terytorium, którego podatek akcyzowy jest wymagalny	b.d.	brak	Bezpośrednie - beneficjenci zwolnienia od akcyzy
Urzędy skarbowe, urzędy celno-skarbowe i izby administracji skarbowej	16 izb administracji skarbowej i 44 urzędy skarbowe właściwe dla podatku akcyzowego i 16 urzędów celno-skarbowych	Rozporządzenie Ministra Finansów i Rozwoju z dnia 21 lutego 2017 r. w sprawie właściwości urzędów skarbowych i izb administracji skarbowej w zakresie akcyzy (Dz. U. poz. 371). Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb	Bezpośrednie - konieczność zapewnienia obsługi administracyjnej związanej ze stosowaniem zwolnienia od akcyzy - objęcie Systemem EMCS PL2 przemieszczeń wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji (poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy) ułatwi organom podatkowym monitorowanie tych dostaw.

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
	(dodaj/usuń)								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	<p>Zmiany ustawy związane z implementacją dyrektywy Rady (UE) 2019/2235 nie będą oddziaływały na duże przedsiębiorstwa.</p> <p>Przewiduje się, że zaproponowane zmiany związane z implementacją dyrektywy Rady (UE) 2020/262 przyniosą pozytywne skutki gospodarcze, przede wszystkim ułatwią prowadzenie działalności gospodarczej na rynku unijnym, zapewniając uproszczone i bardziej przejrzyste procedury związane z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych, zarówno na terytorium Unii Europejskiej, jak również w przywozie z państw trzecich i wywozie do państw trzecich. Dodatkowo, objęcie Systemem EMCS przemieszczeń wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji (które obecnie odbywają się na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego w formie papierowej) przyspieszy zwrot akcyzy oraz usprawni dokonywanie tych przemieszczeń. Pozytywnym skutkiem dla przedsiębiorców będzie również zniesienie wymogu składania zabezpieczenia akcyzowego dla przemieszczeń wyrobów energetycznych stałym rurociągiem.</p> <p>Przewiduje się, że implementacja przepisów dyrektywy Rady (UE) 2020/1151 przyniesie, co do zasady, pozytywne skutki gospodarcze. Przepisy przewidują preferencje podatkowe dla podmiotów dokonujących czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec których zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą w odniesieniu do piwa o rzeczywistej zawartości alkoholu nieprzekraczającej 3,5% obj. Również w przypadku alkoholu częściowo skażonego używanego do produkcji leków przepisy zostaną doprecyzowane. W przypadku piwa dosładzanego i smakowego podmioty będą musiały zapłacić nieznacznie wyższą akcyzę.</p>							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	<p>Zmiany ustawy związane z implementacją dyrektywy Rady (UE) 2019/2235 nie będą oddziaływały na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.</p> <p>Przewiduje się, że zaproponowane zmiany związane z implementacją dyrektywy Rady (UE) 2020/262 przyniosą pozytywne skutki gospodarcze, przede wszystkim ułatwią prowadzenie działalności gospodarczej na rynku unijnym, zapewniając uproszczone i bardziej przejrzyste procedury związane z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych, zarówno na terytorium Unii Europejskiej, jak również w przywozie z państw trzecich i wywozie do państw trzecich. Dodatkowo, objęcie Systemem EMCS przemieszczeń wyrobów akcyzowych dopuszczonych do konsumpcji przyspieszy zwrot akcyzy oraz usprawni dokonywanie tych przemieszczeń.</p> <p>Przewiduje się, że implementacja przepisów dyrektywy Rady (UE) 2020/1151 przyniesie pozytywne skutki gospodarcze. Przepisy przewidują preferencje podatkowe oraz ułatwienia dla małych i niezależnych producentów napojów alkoholowych w uznawaniu ich statusu jako niezależnych, małych producentów.</p>							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	<p>Zmiany ustawy związane z implementacją:</p> <ul style="list-style-type: none"> – dyrektywy Rady (UE) 2019/2235 nie będą oddziaływały na gospodarstwa domowe. – dyrektywy Rady (UE) 2020/262 nie będą miały wpływu na rodziny, obywateli i gospodarstwa domowe. – dyrektywy Rady (UE) 2020/1151 mogą mieć wpływ na osoby fizyczne produkujące na własne potrzeby napoje alkoholowe. 							
	(dodaj/usuń)								
Niemierzalne	(dodaj/usuń)								
	(dodaj/usuń)								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne: ...

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz: Nałożenie na nową instytucję tj. podmiot zagraniczny obowiązku składania deklaracji uproszczonej lub kwartalnej uproszczonej w państwie członkowskim odbioru wpłynie na zwiększenie liczby dokumentów i procedur oraz wydłuży czas na załatwienie sprawy przez ten podmiot.

9. Wpływ na rynek pracy

Zakres projektowanej nowelizacji nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne: ...

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Zasadniczym terminem wejścia przepisów projektowanej jest 13 luty 2023 r., z wyjątkiem zmian w zakresie:

- a) implementacji dyrektywy Rady (UE) 2019/2235, które wejdą w życie z dniem 1 lipca 2022 r.
- b) implementacji dyrektywy Rady (UE) 2020/1151, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

Z dniem 1 stycznia 2022 r. wejdzie również w życie drobna zmiana dostosowawcza dokonująca odpowiedniej zmiany definicji terytorium państwa członkowskiego, w związku z wyjściem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewiduje się ewaluowania efektów wdrożenia projektu ustawy czy zastosowania mierników w tym celu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

